

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 65

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ

Άπαντούν οι κ. κ. Καρτάλης, Κανελλόπουλος, Μανιαδάκης, Σγουρίτσας.

ΚΟΣΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΖΟΑΝ ΚΟΛΛΙΝΣ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική διεύθυνσις -ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' όπασαν τήν χώραν έντός τών 'Υποκ/μάτων
τής ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Είς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καί ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Είς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καί ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 65 ΔΡΑΧ. 5

21-27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1957

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. "Ηλιόπουλος,,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη άριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 'Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.

Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Άεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Άπαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων καί εικόνων του περιοδικού χωρίς τήν άδεια τών συγγραφέων καί τών εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

"ΕΛΚΗΝ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οί γιορτές πέρασαν. Έσβησε κι ό αντίλαλός τους. Οί τελευταίες εύχητήριες κάρτες, κ' όι πιό καθυστερημένες, έφθασαν στόν προορισμό τους: τέλειωσε κ' ή διαδικασία τών εύχητηρίων. Καιρός γιά γόνιμη δουλειά, καιρός γιά καινούργιες προσπάθειες. Στο άνανεωτικό αυτό κλίμα κ' όι ΕΙΚΟΝΕΣ μελετούν τόν τρόπο μέ τόν όποίο θ' άνταποκριθούν καλύτερα στις άξιώσεις τών φίλων άναγνωστών τους, πού όλοένα πληθαίνουν. Όσο τó δυνατόν περισσότερη ύλη, διαρκώς πιό ζωντανές φωτογραφίες, στενώτερη έπαφή μέ τήν επικαιρότητα, μεγαλύτερη ποικιλία θεμάτων, έρευνες γενικωτέρου ένδιαφέροντος —αυτές είναι όι κατευθύνσεις μας. Μιά ματιά όμως καί πρós τά πίσω ποτέ δέν βλάπτει. Ένα πρόχειρο φυλλομέτρημα άποκαλύπτει πόσο πλούσιος ύπήρξε ό πρώτος τόμος τών ΕΙΚΟΝΩΝ, τά πρώτα έξηνηταδυό τους τεύχη. Μετράμε τέσσαρες χιλιάδες έπτακόσιες είκοσι (4.720) φωτογραφίες, τέσσαρες χιλιάδες έπτακόσιες είκοσι άπεικονίσεις, συχνά πιό άποκαλυπτικές κι άπό όλόκληρα κατεβατά γεγονότων καί προσωποκοτήτων. Καί, δίκαια μάλλον, άναρωτιόμαστε: Ποιό άλλο περιοδικό στην Έλλάδα έδωσε τόσο ύλικό στους άναγνώστες του;

Άς προχωρήσουμε όμως στην πράξη, στην καινούργια περίοδο.

ΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ;

Άγαπητέ Τοξότη. Άν καί ύπογράφεσαι έτσι, μήπως στην πραγματικότητα είσαι έτσι; Γιατί δέν δημοσιεύεις, τέλος πάντων, μία φωτογραφία σου, νά δούμε πώς ακριβώς είσαι; Έχεις γίνει ό πιό συμπαθής συνεργάτης σ' όλο τó περιοδικό, καί νιώθει κανείς πώς πραγματικά μιλάει μαζί σου. Μά άλλοι λένε πώς είσαι γυναίκα, κι άλλοι, πάλι, πώς είσαι... πολλοί. Ποιά είναι ή αλήθεια;

Δέν θά ήταν δυνατόν, επίσης, νά δημοσιεύατε φωτογραφίες τών άλλων συνεργατών σας, τών όποιών τις ύπογραφές βλέπουμε τόσο συχνά κάτω άπό τά ώραιότατα άρθρα τους; Μιά φωτογραφία, π.χ., πού έγώ προσωπικά θά ήθελα νά δώ πολύ, είναι τού κ. Θ. Παπακωνσταντίνου, —γιατί δέν νομίζω, πράγματι, νά έχη δημοσιευθή ποτέ φωτογραφία του σ' έφημερίδα ή περιοδικό. Καί ποιός είναι ό συντάκτης τού «Έδω κ' Έκει» καί ποιός γράφει τις άγαπημένες μου «Φλυσιές»; Νομίζω πώς αυτή είναι παράκληση καί πολλών άλλων άναγνωστών σας...

Δημ. Θεμ. Όδός Λυσάνδρου, 'Αθήναι.

Κι αυτό θά γίνη —ύπομονή. Μιά μέρα, λέμε νά άφανίσουμε όλο τó συντακτικό συγκρότημα τών ΕΙΚΟΝΩΝ. Πάντως, τó πώς άκριβώς είναι κανείς, ποτέ δέν τó ξέρει. Ούτε ό ίδιος, ούτε όί άλλοι. Γι' αυτό καί τόσες καλές ψυχές περνούν άπό τούτον τόν κόσμο χωρίς κατανόηση.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Λάνα Ταρνερ
ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
* DIANE *

ΕΙΧΡΩΜΟΝ ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ ΜΕΤΡΟ-ΓΚΟΛΑΝΤΟΥΙΝ

Άπ' τó Άριτούργημα τού JOHN ERSKINE - "DIANE DE POITIERS,"

• Η τρομερή Διαμάχη δύο Γυναικών!
• Η μία κατείχε τó στέμμα καί ή
• Άλλη τήν καρδιά τού έστεμμένου.

• Η πιό όνειρώδης
Δημιουργία τού

ΤΖΙΝ ΚΕΛΛΥ

ΕΙΧΡΩΜΟΝ ΜΕΤΡΟ-ΓΚΟΛΑΝΤΟΥΙΝ ΜΑΓΕΡ

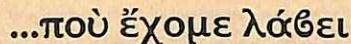
Πρόβκλησις βέχορο
* INVITATION TO THE DANCE *

Α΄ ΒΡΑΒ. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1956

ΤΑΜΑΡΑ ΤΟΥΜΑΝΟΒΑ • ΙΓΚΟΡ ΠΟΥΣΚΕΒΙΤΣ • ΜΠΕΛΙΤΑ

Μουσική ΡΙΜΕΚΥ ΚΟΡΣΑΚΟΦ καί ΖΑΚ ΙΜΠΕΡ

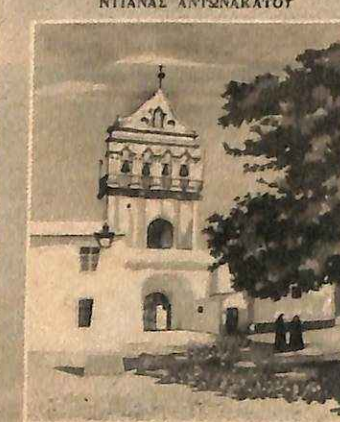
ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

«Στ' ἀμόνι τῆς πίκρας μου χαλκεύω —κάθε στιγμή πετράδι — κόσμημα
κάθε στιγμή μου — μέ τὴν ἀνάστα τῆς ζωῆς», γράφει ὁ ποιητὴς, σὲ μίαν
ἀπὸ τῆς τελευταίας σελίδες του, κι αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι τὸ «μότο»
ὅλης τῆς ὥραίας αὐτῆς συλλογῆς, παρουσιασμένης μὲ μεγάλην καλαισθησία
«ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ», ΤΗΣ ΝΤΙΑΝΑΣ ΑΝΤΩΝΑΚΑΤΟΥ. ΑΘΗΝΑ, 1957. (Δρ.
300).

A painting of an interior scene. On the left, a large, ornate mirror with a decorative frame reflects a figure lying down. Below the mirror is a dark, curved wooden table. To the right, a doorway with a dark frame leads to a brightly lit area, possibly a balcony or another room. A small table with a white cloth and a vase is visible in the foreground on the right. The overall style is impressionistic, with visible brushstrokes and a muted color palette.

Με τέτια αγάπη, αλλά και με μιὰ γραμμική και χρωματική ευστοχία — ταίριασμένη με μιὰ πλούσια πλαστική ωριμότητα, μάς προσφέρει η Ντιάνα Άντωνάκου την όψη της προσεισιμηκής Κεφαλονιάς. «Κορνίζα μίας να Άντωνάκου την όψη της προσεισιμηκής Κεφαλονιάς. «Κορνίζα μίας

ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

KAZ

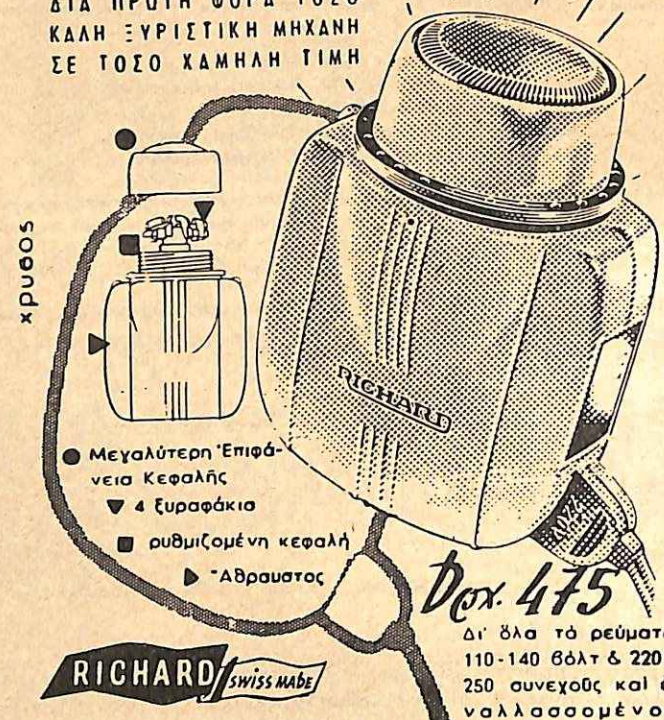

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
τῆς νεαρῆς Ἀγγλίδας ἠθοποιοῦ τοῦ
κινηματογράφου Τζόαν Κόλλινς,
ποῦ ἀνέδειξε τὴν στήν ταῖνια «Ἡ χῶ-
ρα τῶν Φαραῶν», τοῦ Χάουαρντ
Ώκς. Σήμερα ἡ Τζόαν θεωρεῖται
ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον περὶζητὰ ἀστέ-
ρα τοῦ ἀγγλικοῦ κινηματογράφου.

ἙΛΕΚΤΡΙΚΗ
ΕΝΔΥΣΤΙΚΗ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Ι Κ Η
Ξ Υ Ρ Ι Σ Τ Ι Κ Η
Μ Η Χ Α Ν Η

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗ ΘΟΡΑ ΤΟΣΟ
ΚΑΛΗ ΞΥΡΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ
ΣΕ ΤΟΣΟ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ - ΣΠΙΓΓΟΣ
ΠΕΡΙΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9 (έναντι Ίονικης Τραπεζής)

MEMENTO MORTIS

Ἄγαπῃτὲ Τοξότη. Ἀνατριχιαστικές αὐτὲς οἱ φωτογραφίες τῆς Σοφίας Ἀλφεν μέσα στὶς κατακόμβες. Εἶναι ἀνάγκη νὰ βάζετε τέτια μακάβρια θεάματα; Ἐμεῖς συνηθίσαμε νὰ βλέπουμε τὴν Σοφία σὰν σύμβολο τῆς χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας. Τί δουλεῖα ἔχει ἀνάμεσα στὰ ὄσα τὰ γεγυμνωμένα;

Θέκλα Ζ. (Ψυχικὸ).

Ἡ ἀλήθεια, ἀλίμονο, δὲν εἶναι πάντα ὥραια σὰν τὴ Σοφία Ἄωρε. Ὅταν, ὁμως, κόπως ὠριμάσετε (γιατὶ ἀπὸ τὴν ἐπιτολὴν σας φαίνεται, πράγματι, ἀρεκτὰ νέα) θὰ διαπιστώσετε πῶς ἀπὸ κατὰ τέττα θεάματα ἀντὶθετὴ κανεῖς τὸ κέφι του γιὰ τὴ ζωὴ. Τὴ λῆτε, ὰλήθεια, θὰ ἔκανε ἡ Σοφία μετὰ ἀπὸ τὴν διαφημιστικὴ τῆς ταλαιπωρία; Ἀν δὲν ἦπτε, τουλάχιστον θὰ χόρεψε...

Ἄγαπητές ΕΙΚΟΝΕΣ... Ἐσεῖς, ὅμως, πού εἰσθε ἕνα πραγματικά ἀξιοπρεπές περιοδικό, ἐλέγγευε καμμιά φορά τήν ἀλήθεια αὐτῶν τῶν κάππες σκανδαλιστικῶν φωτογραφιῶν πού δημοσιεύετε, ὅπως π.χ. τῆς Νικόλ Μπερζέ στό φύλλο 63; Πολλά λέγονται γιά τούς τρόπους πού χρησιμοποιοῦν μερικές «στάρ» γιά νά ἐπαινεθῶνουν ὀρίσιμένες ἀνατομικές τους λεπτομέρειες.. Πάντως συγχάρητήρια γιά τά πανηγυρικά σας τεύχη. Ἦταν περίφημα.. Καταλαβαίνετε βέβαια γιατί ὑπογράφο με ψευδώνυμο.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ εις ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

Μάρκος Μάρκου (φοιτητής Νομικής)
Νέα Ίωνία.

Τὸ καλύτερο ψευδώνυμο θὰ ἦ-
ταν Θωμᾶς, —ἀλλά...τέλως πάν-
των. Ἡ φωτογραφία εἶναι ἕνα
ἔργο τέχνης καὶ σὰν τέτοιο πρε-
πεὶ νὰ τὸ χαιρεσεβ, ὅχι ἀπλῶς
σὰν ἀπεικόνιση ἑνὸς ὀρισμένου
προσώπου. Βέβαια, πολλὰ λέ-
γονται ὅχι μόνον γιὰ τὴν στᾶν,
ἀλλὰ καὶ γιὰ ἀρετὲς κυρίως τῆς
καθημερινῆς μὲς συναναστρο-
φῆς, δὲν νομίζετε ὅμως πῶς δὲν
εἶναι φιλανθρωποῦ νὰ ἐπεκταθεῖ-
μι στὴ θεμελίει αὐτὲς μικρὲς
ἀπάτες; Ἡ Ἀσχημά πάντως διαλέ-
ξατε τὴν Νικόλ Μπερζὲ γιὰ πα-
ράδειγμα. Ἡ Ροζίτα Σώκου,
ποὺ εἰδικεύεσται σ' αὐτὰ τὰ θέ-
ματα, παίρνει ὄρο. Τὴν γνώρι-
σε, ἄλλωστε, καὶ σ' ἕνα φεστι-
βάλ...

...που κυκλοφορούν

...ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ, ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ 6 ΒΡΑ-
 δευουργιών κοντσέρτων του Μπάχ άκούσαμε τελευταία στόν «Ίκαρο». Είναι μία έκδοση τής γαλλικής εταιρίας ΕΡΑΤΩ, που ειδικεύεται κυρίως
 σέ έκδόσεις προκληστικών συνθετών. Πρόκειται γιά μία θαυμάσια έκτэле-
 σή τών κοντσέρτων που διατηρεί άπόλυτα τό λιτό ύφος του Μπάχ. Έρ-

οι τρεις συνθέτες που διαπρέπει ακολουθεί το χιτί σφός του Μπαχ. Εμφανίζεται από τα μεγαλύτερα ονόματα της Ευρώπης: Μπάχερν βιολάι, Ρίντελ φλάουτο, Πιερόλο όμποε και Πρίγκιπν τσέμπλο. Παίζει ή όρχηστρα δωματίου «Πρό - Άρτε» του Μονάχου, υπό την διεύθυνση του Κούρτ Ρέντελ. (ΕΡΑΤΩ 3033) 34 δρχ. 440).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ σημειώσαμε επίσης δύο δίσκους με ξηι καηάτες του Μπάχ, από τις πλέον γνωστές (ΕΡΑΤΟ 3043 δρχ. 220), (ΕΡΑΤΟ 3044 δρχ. 220). Πρόκειται πραγματικά για μερικές διαλεχτές σελίδες, ίσως από τις μεγαλύτερες, του τεραστίου έργου του Μπάχ. Άναφέρουμε επίσης μία πολύ ώραία εκτέλεση τών κοντσέρτων 12 και 21 για πιάνο του Μότσαρτ, παλεγμένα κατὰ τρόπον άριστοτεχνικό από τών πιανίστα Φάλμερ Γιένσεν κατ' την σακική όρχήστρα δωματίου υπό τών Μόγκενης Βέλνικε. (ΕΡΑΤΟ 3008 δρχ. 220)

ΕΧΟΥΝ ΕΡΘΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΔΙΣΚΟΙ ΚΛΑΣΙΚΗΣ μουσικής ρωσικής προελεύσεως. Παίζουν διάσημοι σολιστ, Ράσοι ή ξένοι. Σημειώμενες έδω μερικούς απ' τούς πιο αξιόλογους δίσκους, όπως τού Τρίτου Κονσέρτου για πιάνο και όρχήστρα του Καμπούλσκι. Παίζει ή συμφωνική όρχήστρα του ραδιοσταθμού της Μόσχας και διεύθυνει ό συνθέτης με σολιστ τών Ε. Γκιλέλ. Υπάρχει επίσης και ή γνωστή όπερα του Τσαϊκόφσκι «Ευγένιος Ονέγκιν», με την όρχήστρα και τούς σολιστ του θεάτρου Μολόδοι, υπό την διεύθυνση του μάστρου Β. Καϊκίν. Ή όπερα αποτελείται συνολικά από 4 δίσκους.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. Η περιφέρεια συλλογή του Σίνεπεργκ «Κούρε - Λίντερ» για σολίστες, χορωδία και όρχηστρα, βρίσκεται στους δυο δίσκους (ΕΡΑΤΟ 3012/13) του αποπελούου ένα άνωτισμα με πλέρη κείμενα και επεξηγηματικά σχόλια του μνημειώδους αυτού έργου του Σίνεπεργκ. Συμμετέχουν οι Ρίτασσαντ Λιούνι, "Εθελ Σέμσερ και Νέλ Τάνγκεμαν, και ή όρχηστρά του χορωδία της Νέας Συμφωνικής των Παρισίων, υπό την διεύθυνση του Ρε-νέ Λιμποτίτς.

γγρέκα

Για να έχετε
δόντια λευκά και
γερά σαν τα δι-
κά μου, μεταχει-
ρίζεσθε πάντοτε
την οδοντόκρεμα
ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

«ΓΥΡΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ σου Ρὸκ-ἐντ-Ρὸλλ». «Ζήτω ὁ Κινκιλιμπά!». Τὰ συνθήματα ἦταν ἄγρια καὶ μαχητικά. Ὁ πόλεμος κηρύχθηκε ἀμείλικτος.

Κινκιδιμωὰ κατὰ τοῦ Ρόκ ἐντὶ Ρόγγ

Θὰ περίμενε κανείς μιάν αντίδραση στὸν ἐξωφρενισμό καὶ τὴ θαρραρότητα τῆς ἐπιδημικῆς ἀρρώστιας τοῦ «Ρῶκ ἐντ Ρόλλ», ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ νεώτερου κλασικισμοῦ, ν' ἀκολουθή, τέλος πάντων, κάποιο μέτρο πιὸ σύμφωνο μὲ τὶς πλαστικὲς ἀντιλήψεις τοῦ... Ρακίνα καὶ τοῦ Κορνέιγ.

Ἀλλὰ ἡ εὐθymi συντροφία τῆς γοητευτικῆς φανταζίστας τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου Λόνα Ρίτα καὶ τοῦ συμπαιδικτικοῦ κομικοῦ Μαρίας Μπακέ, γιὰ νὰ διαδωλῶσιν τὴν ἀποστοφὴ τῆς γιὰ τὸν «ἐπιθρομέα», διέσχισε τὰ παρισιὰ βουλεύματα, ἀπὸ τὸ θέατρο ποικιλίαν Α.Β.С., μέχρι τὴν πλατεῖα τῆς Ὀπερας, κρατώντας πανὺ ποὺ κτυποῦσαν τὸν «ξένο χορὸ τῆς παρακμῆς», καὶ ποὺ ρεκλαμάραν τὸν αὐτόχθονα «Κινκίλιμπάν».

Οἱ διαβάτες ποὺ δισταφώνοντο μὲ τὴν χαρομένη «διαδύλλοση» ἔπληροφοροῦντο τὴν κήρυξη τοῦ νέου πολέμου καὶ ἐκαλόυτο νὰ χειροκροτήσουν, σὲ μιὰν ἑξάρση πατριωτισμοῦ, τίς φηγοῦρες ποὺ τοὺς παρουσίαζαν ἐπὶ τόπου οἱ πολέμοχαροι «διαμαρτυρόμενοι», μὲ τὴ συνοδεία τοῦ ἀκκορντεονίστα Ζοζέ Σικκό.

Δὲν ἔχομε ἴδιαν ἀντίληψη τῶν δημάτων τοῦ ἀντιπάλου τοῦ «Ρῶκ ἐντ Ρόλλ», πάντως ἐπιζητοῦμε «ἐκινικιλίμπα» να εἶναι πάλι μετρημένα καὶ ἀξιόπρεπτα, ὥστε να μὴν ἔχη σὰν ἐπακολουθοῦ τὴν ὁμοειδή ὑπότερα πού, εἶτε ἀπὸ πραγματικὴ μεταρσίωση, εἶτε ἀπὸ μαϊμουδισμό, καταλαμβάνει τοὺς λάτρεις τῆς μοντέρνας Τερψιχόρης, στὸ ἀκούσμα μῆς νότας ἀπὸ τὸ «μεγαλόαρχημπα» τοῦ *Ἐλδὺν Πρίσλεϋ.

ΚΙΝΚΙΛΙΜΠΑ! Τὸ μοναδικὸ ὄχυρὸ κατὰ τῆς ἀλέθριας ἐπιδρομῆς τοῦ «Ρὸκ-
ἐντ-Ρόλλ». Νὰ δοῦμε, θ' ἀποδειχθῇ ἰσχυρότερο ἀπὸ τὴ Γραμμὴ Μαζινώ:

Η ΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΠΟΙΝΗ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ

Μιά αντικειμενική ανάλυση όλων τών συνεπειών τής αγγλογαλλοϊσραηλινής επιδέσεως

ΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ ΕΣΠΕΙΡΑΝ ΑΔΙΑΚΡΙΤΩΣ ΤΟΝ ΟΛΕΘΡΟ. ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΣΑΪ-ΝΤ ΙΣΟΠΕΔΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΞΕΚΙΝΑΕΙ. ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΕΤΙΕΣ ΔΑΣΤΑΥΡΩΝΟΝΤΑΝ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΣΑΪ-ΝΤ

«Κι ο Θεός έρριξε το μάννα στους Ίσραηλίτες, στην έρημο του Σινά...»

Υστερα από χιλιάδες χρόνια ο λαός του Ίσραήλ δέχθηκε και πάλι το μάννα εξ ουρανού. Τη φορά όμως αυτή το μάννα είναι γαλλόνα δενζίνης, τζίπ και πυροβόλα. Δεν τὰ στέλνει ο κύριος, ἀλλ' οί Άγγλογάλλοι στον περιπλανώμενο λαό. Στόν λαό αυτόν που όταν ζούσε μαζί τους τόν είχαν καταδικάσει στην αιώνια καταισχύνη και τόν εξευτελισμό. Κι όταν, κάποτε, επί τέλους, σταμάτησε και ρίξωσε στη γή τών προγόνων του, τόν άφησαν θεματοφύλακα τών συμφερόντων τους στην Μέση Άνατολή. Τὰ πυροβόλα διέκοψαν την διδλική γαλήνη τής έρήμου. Άντί για τὸ ροδόμελο, τὸ αἷμα πότισε τις γρανιτίνες κοιλάδες τοῦ Σινά. Οί Ίσραηλίτες δὲν φεύγουν, τὴ φορά αὐτή. Επιστρέφουν και μάλιστα εκδικητές. Κι ανοίγουν μιὰ καινούργια πληγή τών Φαραώ για τους προαιώνιους έχθρους τους που μέσα σε λίγες μέρες βλέπουν νὰ καταστρέφεται ὅλη, σχεδόν, ἡ ἀκμάδα τής νέας Αἰγύπτου.

Δὲν πέρασαν παρὰ λίγες μόνον μέρες κ' ἡ πληγή ἐπουλώθηκε. Ὁ πόλεμος σταματᾷ. Ὁ πρόεδρος Νάσερ, έχοντας στὸ πλευρό του ὁλόκληρη σχεδόν τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπιβάλλει τοὺς ὅρους του σάν νικητής. Άγγλογάλλοι και Ίσραηλίτες ετοιμάζονται για μιὰ καινούργια φυγή ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Στὸ Κάιρο, στὴν Άλεξάνδρεια, σ' ὅλες τις πόλεις και τὰ χωριά τής Κόρης τοῦ Νείλου οί φελλάχοι πανηγυρίζουν. Δοξάζουν τὸν Άλλάχ και ζητωκραυγάζουν τὸν Νάσερ. Έχουν νικήσει. Ἴσως, όμως, νὰ μὴν είχαν τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό ἀν γινώριζαν τί τοὺς είχε στοιχίσει ἡ νίκη αὐτή. Ἡ νίκη τής Αἰγύπτου, ὅπως κι ὅλων τών λαῶν που πολέμησαν, νοερά, στὸ πλευρό τους, εἶναι ἀπὸ μιὰ πλευρὰ μιὰ πύρρειος νίκη.

Άν θελήσῃ νὰ κρίνῃ κανεὶς τὰ πρόσφατα γεγονότα τής Αἰγύπτου μὲ μιὰ κάποια ρεαλιστική διάθεση, τότε ἀναγκαστικά θὰ καταλήξῃ στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ νικητὴς τοῦ πολέμου τῶν ὁ ἡμερῶν δὲν εἶναι ὁ πρόεδρος Νάσερ, οὔτε τὰ 72 ἔθνη που στάθηκαν ἀνεπιφύλακτα στὸ πλευρό του. Δὲν εἶναι, βέβαια, οὔτε ὁ σὲρ Άντονι Ήντεν, ἡ μεγάλη ἀπογοήτευση τῶν Άγγλων, που ἀναπτύχθηκε ἀτροφικά στὴ σκιά ἐνὸς μεγάλου. Οί σχεδιασταί, όμως, τής αὐτοκρατορικής πολιτικῆς τής Μεγ. Βρεταννίας, οί ἀνώγειοι κι ἀγνώστοι ὑπάλληλοι που μετέβαλαν αἱματοβαμμένους κουρσάρους σὲ ναυάρχους τής Αὐτῆς Μεγαλειότητος κ' ἑμπορικές ἐταιρίες σὲ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἀποικιών, αὐτοί, τέλος, που ἔχουν σχεδιάσει ἐν ψυχρῷ τὴν πολιτική δολοφονία τοῦ προέδρου Νάσερ, πετυχαν πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀντικειμενικοὺς τοὺς σκοπούς.

Οί συνέπειες τοῦ πολέμου τής Αἰγύπτου θὰ πρέπει νὰ

διακριθοῦν στὶς καθαρὰ στρατιωτικές και στὶς πολιτικο-διπλωματικές, σὲ συνάρτηση μὲ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς τῶν δυὸ ἀντιπάλων.

Όταν ὁ πρόεδρος Νάσερ ἐθνικοποιῶσε τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ, ἐγνώριζε ὅτι θυβίζει τὸ ξίφος του μέχρι τὴν καρωτίδα τοῦ οικονομικοῦ ὀργανισμοῦ τής βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας. Δὲν παρέβλεπε ὅτι ἡ ἀντίδραση θὰ ἦταν φοδερή. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔκανε, ἐν γνώσει του, μιὰ πολιτική και ἐθνική αὐτοκτονία. Εἶχε ἰσχυρὰ «αὐτοῦ» και τὰ ἔπαιξε ὅλα για ὅλα. Μέσα σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα ὁ αἰγυπτιακὸς στρατὸς, που εἶχε διαλυθῇ στὴν ἔρημο Νευκέμπ ἀπὸ τοὺς Ίσραηλίτες, εἶχε γίνῃ και πάλι μιὰ ἀξιόμαχη δύναμη, μ' ἀφθονο πολεμικὸ ὕλικὸ και ἀριστο ἠθικὸ. Στὴν πραγματικότητα ὁ αἰγυπτιακὸς στρατὸς δὲν ἦταν παρὰ τὸ φυτῶριο, ὁ πυρὴν, ἐνὸς νέου στρατοῦ που μέσα σὲ 1-2 χρόνια θὰ μπορούσε νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰ 1.000 νεωτάτου τύπου ρωσικὰ ἀεριοθούμενα, τὰ 1.500 ὅπλα μάχης και θωρακισμένα ὀχήματα, τὰ 900 πυροβόλα και τ' ἀφθονα ἡμιαυτόματα, τυφέκια, χειροβομβίδες και τὸ παντοειδὲς ὕλικὸ, που ὁ πρόεδρος Νάσερ εἶχε ἐξασφαλίσει για τὴ χώρα του προσφέροντας ὅλο τὸ μπαμπάκι που θὰ μαζέψουν οί συμπατριῶτες του στὶς ὀχθες τοῦ Νείλου, τὰ ἐπόμενα 10 χρόνια. Ἡ Αἴγυπτος ἐπίσης δὲν ἦταν πιά ἡ καθυστερημένη χώρα, μὲ τὴν διεφθαρμένη κυβέρνηση που τὴν εἶχε ἀποδευνώσει ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς της συμμάχους, ἀλλὰ ἡ ἡγέτις ἐνὸς ὁλοκλήρου κόσμου τοῦ ἀραβικοῦ, ἡ μητρόπολη μιᾶς νέας αὐτοκρατορίας που οί λαοί της ἔχουν ξεπλωθῇ ἀπὸ τὸν Περσικὸ κόλπο μέχρι τις στήλες τοῦ Ἡρακλέους.

Άπὸ τὴ στιγμή που ὁ Νάσερ θὰ μπορούσε ν' ἀξιοποιήσῃ τὴ δύναμη αὐτή, δὲν θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ σοβαρὸς λόγος για τὴν ἀγγλογαλλικὴ ἐπιρροή στὴν Μέση Άνατολή, για συμμαχίες, ἐκχωρήσεις και πετρέλαια και, πολὺ περισσότερο, για τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Ίσραήλ. Καὶ στὴ σκέψη αὐτὴ ἴδρωναν ἀπὸ ἀγωνία οί ὄθιν φλεγματικοὶ διπλωμάτες τοῦ Φόρεϊν Όφφισ. Ἡ ἐθνικοποίηση τής διώρυγας ἦταν τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ. Ἡ ἐπίθεση εἶχε ἀποφασισθῇ. Καὶ τὴ στιγμή που ὁ κ. Σέλγουϊντ Λούντ, σὲ μιὰ ἐπίσημη δεξίωση, σήκωνε τὸ ποτήρι του και διεβεβαίωνε τὸν Ἀμερικανὸ πρεσβευτὴ ὅτι θὰ πᾶν ὁ ἴδιος στὴ Γένευη για νὰ διαπραγματευθῇ μὲ τοὺς Αἰγυπτίους, τὰ «κόκκινα σερήνια» πηγαίνοντο σὲ διαστικὰ στὰ ὑπόγεια τοῦ ἐπιτελείου, ὅπου εἶχε ἐγκαταστήσῃ τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου τὴν ὁδὸν τοῦ Τσάρτσιλ. Ἡ «ἐπιχειρήσις-σωματοφύλαξ» ετοιμάζονταν μὲ σπουδή. Τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ Ὀκτωβρίου, τὰ πρῶτα σμῆνη τής Ρ.Α.Φ. φαίνονται στὸν ὀρίζοντα τοῦ Πόρτ-Σάιντ, κι ἀρχίζει ὁ πιὸ ἐπείγοντος πολέμος, που διήρκεσε 6 μέρες μόνον. Ποιὲς ἦταν ὁμως οί συνέπειές του;

Στόν στρατιωτικό τομέα οι είσοδοι έπεταιχον πολλούς από τους κρυφούς σκοπούς τους

Η πρώτη, και μεγαλύτερη ίσως, ήταν η πλήρης εξουδετέρωση της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας, που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το προαπείο των υπερασπιστών της δημοκρατίας και της ανεξαρτησίας, ένα προαπείο που τους προστάτεψε από τον Χίτλερ καλύτερα κι από τους στρατούς των. Όλοκληρη η ανθρωπότης, που άλλοτε τους είχε προσφέρει ανεπιφύλακτα την ηγεσία, εκφράζει τώρα, με τον πιο ευλατικό τρόπο, την βδελυγμία της και τους συγκρίνει με τους σφαγείς της Ουγγαρίας. Ακόμη μεγαλύτερη όμως ήταν η προσωπική αποτυχία του σέρ Άντονι Ήντεν που ώδηγησε τελικά στην παραίτησή του. Ακόμη κι αυτός ο αγγλικός λαός, που συνήθως δεν διστάζει να κάνει θυσίες για την αυτοκρατορία του, δεν μπορούσε να πεισθεί, να συγκινηθεί από τους ηγέτες του. Ο έπί του τύπου γραμματέυσ του, ο γνωστός κ. Κλάρκ, παραιτείται πρώτος, όχι γιατί διαφωνεί προς την επίθεση —την ενώνριζε από καιρό— αλλά αποκαρδιωμένος από τον άρχηγό του.

Στόν στρατιωτικό, όμως, τομέα, η κατάσταση είναι τελείως διαφορετική. Βέβαια, κανείς δεν περίμενε ότι η Αίγυπτος θα μπορούσε ν' αποκρούσει αποτελεσματικά την συνδυασμένη αγγλογαλλική επίθεση κι όλοι προέβλεπαν μια κεραυνόβλο ενέργεια που θα εξασφάλιζε στους επιδρομείς την διώρυγα μέσα σε 12 ώρες. Παρ' όλα αυτά η επίθεση είχε πολύ βραδύτερο ρυθμό και σημειώθηκε, μάλιστα, ένα κενό δυο ημερών μεταξύ της επιθέσεως των Ισραηλιτών και της επιθέσεως των Αγγλογάλλων, που έδωσε την εντύπωση αδυναμίας ή μπλόφας. Στην πραγματικότητα όμως οι τρεις σύμμαχοι έπεταιχον τα έξης:

1. Το κενόν μεταξύ των δυο επιθέσεων έπεταιχε στις δυνάμεις του Ισραηλίου στρατηγού Μωσέ Ντογιάν να εμπλέξουν σε μάχη τον κύριο όγκο των αιγυπτιακών δυνάμεων, που θα είχε αποσυρθεί στην ζώνη της διώρυγας αν είχε εκδηλωθεί η αγγλογαλλική απειλή.

2. Η γαλλική αεροπορία, αδέσμευτη ακόμη, ενεργεί ρίψεις, σε μεγάλη κλίμακα, δοχείων δεν-

ζίνης, τζίπς και πολεμικού υλικού στις Ισραηλινικές δυνάμεις που έπί 48 ώρες έχουν εξαφανισθεί στην έρημο του Σινά. Αυτό έπιτρέπει στους Ισραηλινές να διχοτομήσουν τις τρεις —από τις πέντε— αιγυπτιακές μεραρχίες που βρίσκονταν στην χερσόνησο και να κυκλώσουν το ώχωρμένο τρίγωνο Γάζης-Έλ Αούγια-Ράφας.

Άμεση συνέπεια της πρώτης αυτής φάσεως του πολέμου ήταν:

- α) Να συλληφθεί αιχμάλωτη μια όλόκληρη μεραρχία στην περιοχή της Γάζης και 30.000 Αιγύπτιοι συνολικά στην χερσόνησο του Σινά.
- β) Να περιέλθουν στους Ισραηλινές 350 άρματα μάχης, 550 πυροβόλα, 1000 όχηματα παντός είδους, 1.000.000 κλινοσκεπάσματα κι άποθήκες με πολεμικό υλικό άρκετο για 200.000 άνδρες.
- γ) Να καταστραφεί ο πυρήνας του οίγυπτιακού σπαρατού που η εκπαίδευσή του είχε άπαιτήσει δυο όλόκληρη χρόνια.

3. Το δεύτερο κενό, δηλ. μεταξύ της έναρξεως των βομβαρδισμών και της αποβάσεως, άποτελει την καλύτερη άπόδειξη ότι σκοπός των Αγγλογάλλων δεν ήταν να σταματήσουν τις έχθροπραξίες ή ν' ασφαλίσουν την διώρυγα, αλλά να καταστρέψουν την αιγυπτιακή πολεμική μηχανή. Έπί τέσσαρες ήμέρες τα αγγλογαλλικά σμήνη έξορμούν από την Κύπρο και σφυροκοπούν τα πέντε κύρια άεροδρόμια της Αίγυπτου. Συνέπειες της έγκληματικής αυτής τακτικής:

- α) Οι Αμερικανοί άνταποκρίναι άναφέρουν ότι η αιγυπτιακή αεροπορία, που είχε έφοδιασθεί, τι η λίγους μήνες, με 150 ακόμη νεωτάτου τύπου, ρωσικά άεροπλάνα, κατεστράφη στο σύνολό της, σχεδόν. Οι Αιγύπτιοι ισχυρίζονται ότι διέσωσαν τ' άεροπλάνα τους στη Συρία. Η άλήθεια πρέπει να έρίσκεται κάπου στο μέσον και μάλλον προς την άμερικανική άποψη, γιατί τα συριακά άεροδρόμια δεν είναι σε θέση να δεχθούν τα 1000 αιγυπτιακά άεροπλάνα, παντός είδους.

- β) Τα πέντε πολεμικά άεροδρόμια της Αιγύπτου —που οι Αγγλοι ενώνριζαν καλά την θέση τους— μιά και ήταν κάποτε δικά τους— κατεστράφησαν τελείως. Έκτός από το πολιτικό άεροδρόμιο του Καίρου, είναι άμφίβολο αν σ' όλη την Αίγυπτο υπάρχει, τη στιγμή αυτή, λωρίδα έδά-

φους έπου να μπορεί να προσγειωθεί άεροπλάνο και πολύ περισσότερο βομβαρδιστικό —ο τρόμος των Ισραηλινών.

Δεν ήθελαν να καταλάβουν την διώρυγα, αλλά να καταστρέψουν την Αίγυπτο και το στρατό της.

Το άναπόφευκτο συμπέρασμα όλων αυτών είναι ότι η στρατιωτική ισχύς της νέας Αιγύπτου κατεστράφη, στο μεγαλύτερο μέρος της. Και το χειρότερο, τ' άλλα άραβικά κράτη που είχαν πιστέψει ότι τα αιγυπτιακά όπλα θ' άντικαθιστούσαν την αγγλική προστασία, άπογοιτεύθηκαν. Οι στρατοί τους, συγκεντρωμένοι στα σύνορα του Ισραήλ, δεν τόλησαν να κτηρήσουν —αυτή είναι η τραγική άλήθεια— και η κοινή διοίκηση των δυνάμεων της Αιγύπτου, Συρίας και Ιορδανίας, παρέλυσε. Η βοήθεια των άδελφών Αράβων δεν ήλθε στην ώρα της, δεν έφθασε ποτέ.

Στόν πολιτικό τομέα όμως οι Αγγλογάλλοι γνώρισαν άρκετές ήττες και σήμερα άγωνίζονται να μειώσουν τις συνέπειές τους, προτάσσοντας τ' άμερικανικά δολάρια και το γόητρο που έξασφάλισε ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ στιγματίζοντας την επίθεσή τους. Τί θα κατορθώσουν κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει. Ανάμεσα στις πιο σημαντικές άπώλειες των Αγγλογάλλων, και κυρίως των Αγγλων, στόν τομέα αυτόν, θα πρέπει να διακριθούν και οι έξης:

1. Η καταδίκη της επιθέσεως δεν περιωρίσθηκε σε μια διπλωματική ενέργεια, αλλά πήρε την μορφή ενός πηγαίου μίσους κι άυθόρμητης άγανακτήσεως που κατερράκωσε, κυριολεκτικά, το γόητρο των επιδρομικών σε παγκόσμια κλίμακα.

2. Οι σχέσεις των μουσουλμανικών χωρών της βρετανικής κοινοπολιτείας με την μητρόπολη κλονίστηκαν σοβαρά κι ο τελευταίος ψυχικός σύνδεσμος μεταξύ των Αγγλοσαξόνων και των έγχρωμων λαών των κτήσεων συνετρίβη. Ταυτόχρονα, άποκαλύφθηκε σ' όλη του την έκταση το σχίσμα που το Καί ν' Όρσαι προσπάθησε να συγκάλυψη με τον Δούρειο Ίππο της Γαλλικής Ένώσεως.

3. Στην Μέση Ανατολή, όλες οι προσπάθειες

και των τελευταίων αγγλοφίλων πολιτικών άπεταιχον και το δέος και ο σεβασμός —γιατί πραγματική φίλια δεν άναπτύχθηκε ποτέ— έδωσαν την θέση τους στο μίσος και στην περιφρόνηση, ώστε να είναι προβληματική ή παρομνή του Ιράκ και της Περσίας στο πλευρό της Αγγλίας, μέσα στα πλαίσια του Συμφώνου της Βαγδάτης.

4. Η Ιορδανία, το κρατίδιο που δημιούργηθηκε για να έξυπηρετή τα συμφέροντα της Αύτης Μεγαλειότητος, διασπά όριστικά τους δεσμούς της με την Αγγλία και μεταβάλλεται σ' αιχμή, εις τα νώτα του Συμφώνου της Βαγδάτης.

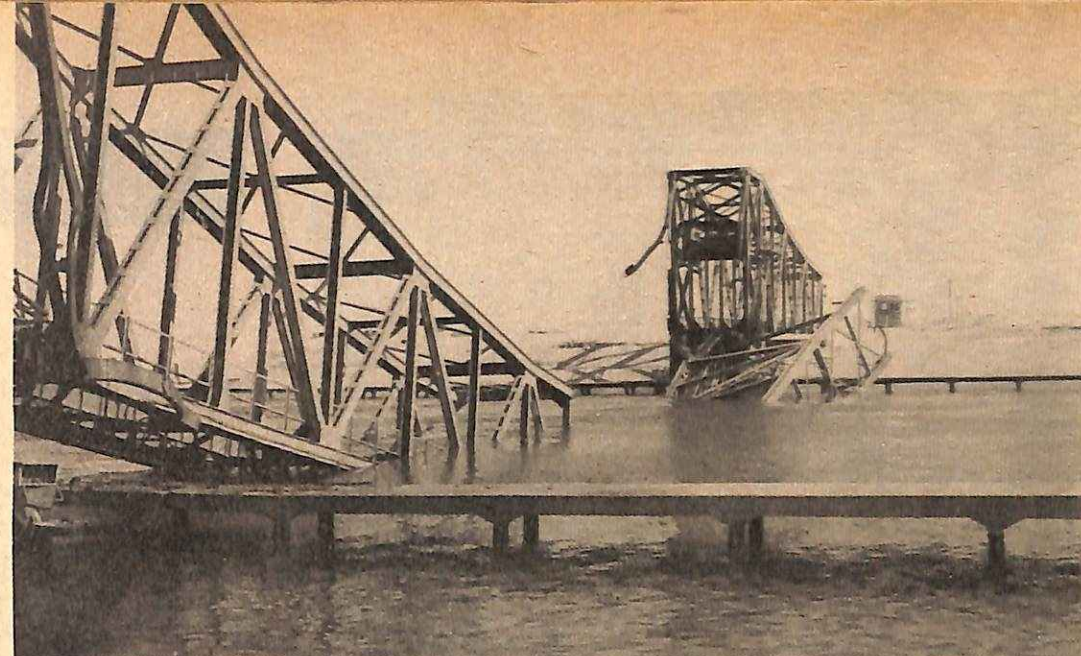
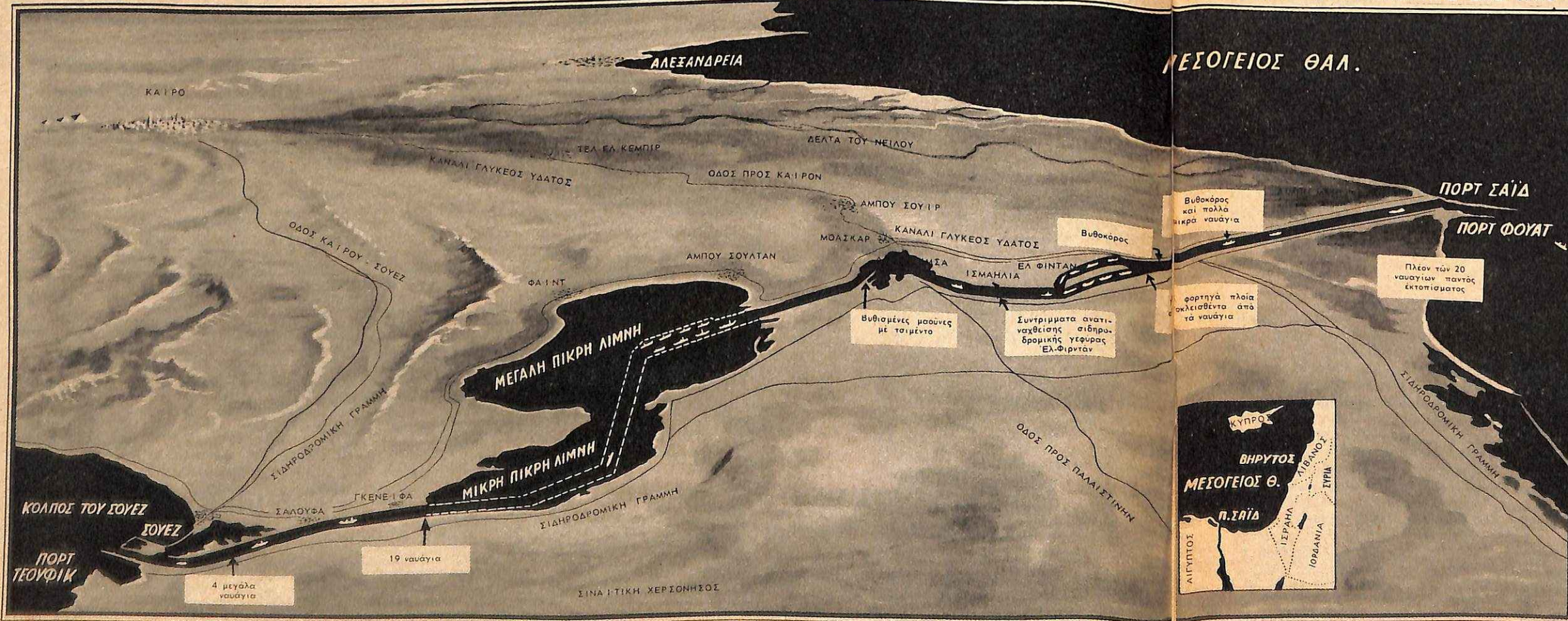
Άποτέλεσμα όλων αυτών ήταν να δημιουργηθεί μια άπελπιστική, σχεδόν, κατάσταση για την θέση των Αγγλογάλλων στην Μέση Ανατολή και όλη, γενικά, την Αφρική. Κι αν η πλήρης κατάρρευση καθυστερή, αυτό όφείλεται στην έπιτυχία της πολιτικής οργανώσεως των. Πράγματι, το Σύμφωνο της Βαγδάτης, αν και οι λαοί των περισσότερων κρατών-μελών του μισούν τους Αγγλους όσο και οι Αιγύπτιοι, κατάρθωσε να διατηρηθεί, ενώ, αντίθετα, ο Αραβικός Σύνδεσμος δεν μπόρεσε να έφαρμόσει την πολιτική και τις άποφάσεις του που άποτελούν, εν τούτοις, την έκφραση του πόθου του άραβικού κόσμου. Δεν θα πρέπει να λησμονηθεί όμως ότι το Σύμφωνο της Βαγδάτης είναι άποτέλεσμα διπλωματικών δολοπλοκιών πολλών Ιοετηρίδων, ενώ ο Αραβικός Σύνδεσμος δημιουργήμα λαών που χθές, ακόμη, ήταν δούλοι.

Η τελευταία —και μεγάλη— έλπίδα των σχεδιαστών της αγγλικής πολιτικής είναι να φέρουν την Αμερική άντιμέτωπη στα προβλήματα της Μέσης Ανατολής σε μια περίοδο όξυτης, όποτε οι παραχωρήσεις είναι δύσκολες. Και φαίνεται να έχουν άρκετες πιθανότητες να έπιτύχουν τα σχέδιά τους. Πριν ακόμη οι Αγγλογάλλοι έγκαταλείψουν το αιγυπτιακό έδαφος, άρθρογράφοι παγκοσμίου κύρους, όπως οι άδελφοί Άλσοπ, ή Μαργαρίτα Χίγκινς, ο Λίπμαν, ο Ντράμοντ κι άλλοι, που η γνώμη τους άρρυνει στην Αμερική, αρ-

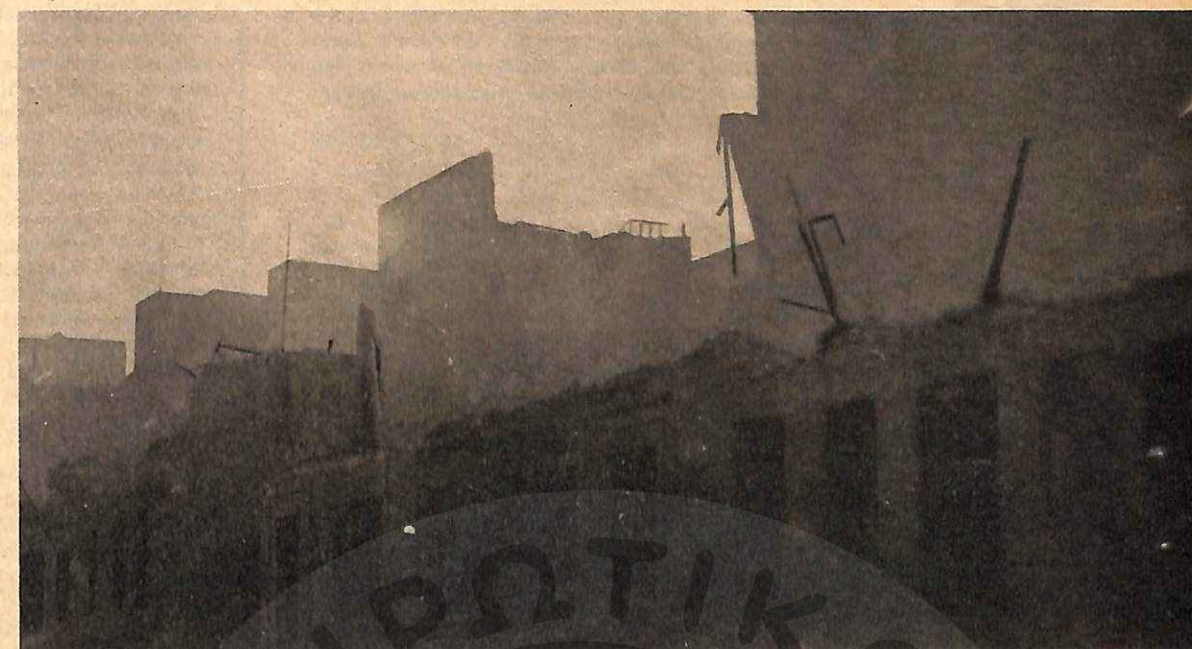
ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΚΑΨΗΣ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΕΖ. ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΠΟΥ ΕΒΥΘΙΣΑΝ ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΗ

ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ

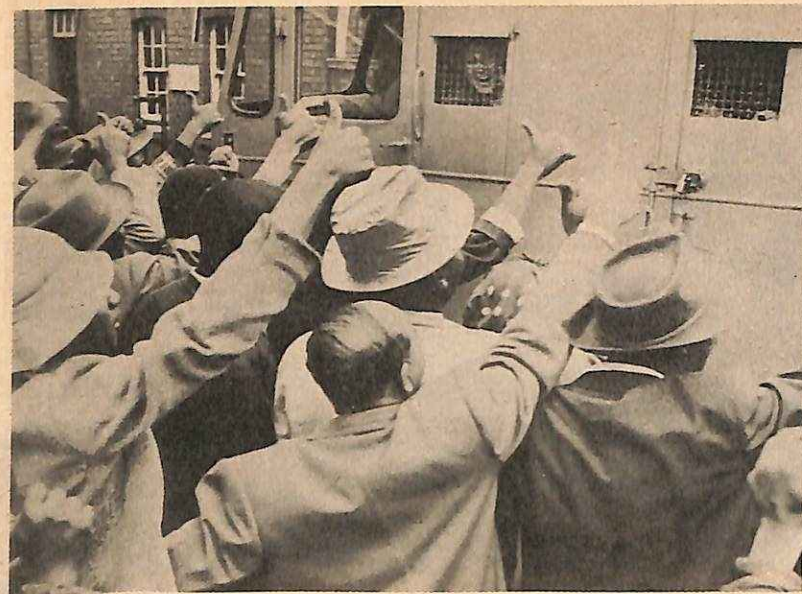
Η ΠΕΦΥΡΑ που συνέδεε τις δυο όχθες της διώρυγας, έπεσε κι αυτή θύμα των «προστατών» της ειρήνης. Ένας άπ τους λίγους στρατιωτικούς στόχους που έπληξε το ξέσπασμα της τυφλής μανίας τους.

Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ έστράφη κατά των άπροστατέυτων άμάχων. Σπίτια, καταστήματα, νοσοκομεία, τζαμιά και έκκλησίες κατεστράφησαν. Χιλιάδες άβωα θύματα έτάφησαν κάτω από σωρούς έρειπίων.

ΣΚΟΠΙΜΑ οι έπιδρομείς βομβάρδισαν το κέντρο της πόλεως, σπείροντας τον θάνατο στους άθώους άμάχους ΜΕ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΕΣ κατεστράφη ο «στόχος» που προστάτευε γυναίκες και παιδιά.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΚΗ έγινε στο Γιοχάνεσμπουργκ. Κατηγορούμενοι ήταν 152 άνδρες, που είχαν αντίταχξη στην κυβερνητική πολιτική διακρίσεως τών φυλών. Στη φωτογραφία, διαδηλώνται δείχνουν τη συμπάθειά τους προς τούς κατηγορουμένους, καθώς οδηγούνται με αυτόκίνητα στο δικαστικό μέγαρο για τη διεξαγωγή της δίκης. Κατά τη διάρκεια της δίκης ταραχές και έπεισόδια ξέσπασαν έξω από το δικαστικό μέγαρο.

(Intercontinentale)

(United Press)

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ Φερδινάνδου ντε Λεσσέφ, κατασκευαστού της διώρυγας του Σουέζ, ανεγινώχθη από Αιγυπτίους διαδηλωτές, μετά την αναχώρηση των αγγλογαλλικών δυνάμεων από την περιοχή της διώρυγας. 'Η ανάτιναξη κράτησε μιά ώρα. Το άγαλμα είχε ανεγερθή το 1899.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Το «δόγμα 'Αϊζενχάουερ»

• 'Η άπουσία, λόγω ασθενείας, του κ. Ντάλλες κατά την κρίση του Σουέζ, επέτρεψε την άσκηση πολιτικής ή οποία έσώσε την ειρήνην και έξυψωσε το γόητρον των ΗΠΑ. 'Η επάνοδος του εις το Στάιτ Νηπάρτμεντ ένεκαινιάσθη με την δηλώσειν της 29ης Νοεμβρίου περί ύποστηρίξεως του Συμφώνου της Βαγδάτης, διά νά ολοκληρωθή με την εγκατάλειψιν της δια του ΟΗΕ πολιτικής και την επιστροφην εις την δυναμικήν διπλωματίαν τών στρατιωτικών συμφώνων και τών απειλών. Τη έμπνεύσει του, ο πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ ζητεί από το Κογκρέσσον την ευχέρειαν άμέσου κινητοποιήσεως άμερικανικών ενόπλων δυνάμεων εις την περιοχήν της Μέσης 'Ανατολής εις περίπτωση καθ' ήν κράτος τι ύφιστατο άμεσον ή έμμεσον σοβιετικήν επίθεσιν. Τα διανθίσματα περί προστασίας τών μικρών κρατών, παγκοσμίου ειρήνης και σεβασμού προς τας άρχάς του ΟΗΕ ούδένα πρόκειται νά πείσουν ότι δέν πρόκειται κατ' ούσίαν περί υίοθετήσεως τών πεπαλαιωμένων θρετανικών μεθόδων. 'Ο φαύλος κύκλος του κ. Ντάλλες τίθεται πάλιν εις λειτουργίαν: Τα προηγούμενα σφάλματα (Σύμφωνον Βαγδάτης) έκλαμβάνονται ως όρθαί άφετηρίαί νέας πολιτικής (Δόγμα 'Αϊζενχάουερ). "Αν κρίνη κανείς από τας πρώτας αντιδράσεις, αί ένδείξεις ύποδοχής του «δόγματος» δέν είναι καθόλου ένθαρρυντικά: 'Αποκρούεται από όλα τα κράτη της περιοχής, αναβιώνει τας άφρικανοασιατικές καχυποψίας, προσφέρεται εύκολος λεία εις την σοβιετικήν προπαγάνδαν ως «ιμπεριαλιστική επέμβασις». Χωρίς νά προδικασθή ή πιθανότης ως και ή έκτασις έφαρμογής του «δόγματος», τά άμεσα αποτελέσματα διαγράφονται ως ακόλουθα:

1. Θα σημάνη την έναρξιν νέας περιόδου ψυχρού πολέμου, με άφετηρίαν αυτήν την φοράν την Ουάσιγκτων, προσφέρουσιν εις τούς Ρώσους λαμπρά έπιχειρήματα περί άποικιακής πολιτικής, έκμεταλλεύσεως τών μικρών κρατών κλπ.
2. 'Ενώ δέν επιλύει ούδέν πρόβλημα της Μέσης 'Ανατολής θα αύξήση έτι περισσότερο τας αντιθέσεις τών μικρών και μεγάλων κρατών εις την περιοχήν.
3. Καταφέρει πλήγμα κατά του κύρους του ΟΗΕ, παρά τας έπικλήσεις του άρθρου 51 του Χάρτου τών 'Ηνωμένων 'Εθνών.
4. 'Επιτρέπει θριαμβευτικήν είσοδον τών Ρώσων εις την Μέσην 'Ανατολήν (περίπτωσις συνάψεως συμφώνου άμύνης ή συμμαχίας Ρωσίας - Συρίας - Αιγύπτου).
5. 'Εκμηδενίζει το ήθικόν κεφάλαιον που έκέρδισεν ή 'Αμερική κατά την τελευταίαν κρίσιν, διότι εμφανίζει τας ΗΠΑ εις την κοινήν γνώμην της Εύρώπης και της 'Ασίας ως ένεργησάσας άπλως από πόθους ύποκαταστάσεως τών 'Αγγλογάλλων.
6. 'Η παρουσία άμερικανικών ενόπλων δυνάμεων εις την περιοχήν συσσωρεύει πραγματικούς κινδύνους θερμού πολέμου.

ΤΕΡ. ΠΗΛ

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ:

• 'Η πλωτή δημοκρατία τών 3.000 νήσων συντάσσεται τακτικά από στρατιωτικά κινήματα. 'Από της συστάσεως του νέου κράτους το 1949, ή φυσική Ιδιομορφία και αί φυλετικά, γλωσσικά και θρησκευτικά διαφοραί δρούν ως φυγόκεντροι παράγοντες. Το γεγονός, έξ άλλου, ότι ή κυβέρνησις έδρεύει εις την 'Ιάβαν, ένω πλέον τών 2)3 τών κρατικών πόρων προέρχονται από την πλουσιωτάτην Σουμάτραν, είναι πρόσθετος αίτία χωριστικών όμοσπονδιακών τάσεων, άπαιτήσεων τοπικής χρησιμοποίησεως της φορολογίας,

αντιθέσεων τών τοπικών άρχών τών διαφόρων νήσων προς την κεντρικήν έξουσίαν, αί όποιαί έκφράζονται συνήθως διά στρατιωτικών εξέγέρσεων. Το πρόσφατον κίνημα που έξέσπασεν εις την Σουμάτραν, την μεγαλύτεραν τών νήσων, φαίνεται νά στρέφεται ειδικώς κατά της κυβέρνησεως του «Λαϊκού Μετώπου» του κ. Σαστροαμιντιογιό. 'Ατασθαλία όρισμένων ύπουργών, δημοσιονομικά δυσχέρειαι, ή άλλαγή του διεθνούς κλίματος κατά της Ρωσίας, ξέναι αντίρροποι έπιρροαί και αί άνωτέρω μόνιμοί αίχμαί κατά τών κεντρικών άρχών, συνιστούν τά καθοριστικά αίτια του στρατιωτικού πραξικο-

πήματος της Σουμάτρας, όπου υπάρχουν άμερικανικά συμφέροντα πετρελαίων. Καίτοι το κίνημα κατεστάλη, θεωρείται βέβαιον ότι αί ήμέραι του κυβερνώτος συνασπισμού είναι μετρημένα. Πιθανός διάδοχος φέρεται ό τέως αντιπρόεδρος της δημοκρατίας δρ. Μωχάμετ Χάττα, εις τόν όποιον θ' αναθήσθον σχηματισμόν της νέας κυβερνήσεως ό πρόεδρος της 'Ινδονησίας δρ Σο-εκάρνο.

ΒΟΛΙΒΙΑ:

• 'Η σοβαρά δημοσιονομική κατάσταση της χώρας ήνάγκασε την κυβέρνησιν νά προβή εις την έφαρμογήν ένός σχεδίου νομισματικής σταθεροποιήσεως, το όποιον όμως συνεπάγεται θραείας θυσίας και στερήσεις δια τούς εργάτας και τούς λοιπούς μισθωτούς. Τα έργατικά συνδικάτα άπεφάσισαν ν' αντιδράσουν διά γενικής άπεργίας, παρ' όλον ότι ή κυβέρνησις έξελέγη προσφάτως διά της ένεργογύ ύποστηρίξεώς των. 'Ο πρόεδρος κ. Χερνάν Σίλβες Σουάσο, καίτοι έφωδιασμένος υπό του Κογκρέσου δι' έκτάκτων έξουσιών προς επιβολήν τών αναγκαιούντων μέτρων, δέν ήθέλησε νά έλθη εις άκοικτήν σύγκρουσιν με τούς στυλοβάτας του καθεστώτος του, άλλ' ούτε και ν' άναστείλη την έφαρμογήν του έξυγιαντικού σχεδίου. "Όταν όλαι αί προσπάθειαι πειθοδς της έργατικής ήγεσίας απέτυχον, έκήρυξεν... άπεργίαν πείνης! Το δημοκρατικώτατον αυτό μέσον επιβολής τών απόψεών του έπροκάλεσε την θαθείαν συγκίνησιν τών εργατικών μαζών, αί όποιαί ήνάγκασαν τούς ήγέτας των νά εγκαταλείψουν πάσαν προσπάθειαν αντιδράσεως κατά τών προεδρικών μέτρων.

ΣΥΡΙΑ:

• 'Ο άναρχηματισμός της κυβερνήσεως του κ. Σάμπρι 'Ασάλι από την όποιαν άπεμακρύνθησαν οί «λαϊκοί» άποτελεί καταφανή νίκην τών φιλοαγυπτιακών στοιχείων. Οί ήγέται του Λαϊκού Κόμματος είναι όπαδοί της ένώσεως με το 'Ιράκ και, διά της άπορροφήσεως της 'Ιορδανίας και του Λιβάνου, της έφαρμογής του περιφήμου άγγλικού σχεδίου της «γονίμου ήμισελήνου», το όποιον άποστέλλει εις την δημιουργίαν ένός μεγάλου άραβικού κράτους, υπό το στέμμα τών Χασεμιτών, από τών άκτών της Μεσογείου μέχρι του Περσικού κόλπου. 'Η κυβερνητική μεταβολή έγένετο υπό την πίεσιν τών στρα-

τιωτικών παραγόντων, υπό την ήγεσίαν του νεαρού ταγματάρχου Σεράι, οί όποιοί διαπνέονται από παναραβικόν έθνικιστικόν πνεύμα, έμπνέονται από το παράδειγμα της έθνικής έπαναστάσεως του Νάσερ, αντιτίθενται σφοδρώς κατά πάσης μορφής δυτικού άποικισμού και φιλοδοξούν την ένότητα του Ισλαμικού κόσμου.

ΠΟΛΩΝΙΑ:

• Αί σημειωθείσαι πολιτικά μεταβολαί κατέστησαν έπιτακτικήν την λαϊκήν επικύρωσιν. Εις τας 20 'Ιανουαρίου θα λάθουν χώραν έκλογαί διά την ανάδειξιν νέας Διαιτής. Βεθαίως δέν πρόκειται περί έκλογών δυτικού τύπου, διότι συμφώνως προς την άπόφασιν της 23ης 'Οκτωβρίου του 'Ηνωμένου 'Εργατικού Κόμματος (ΚΚ) μόνον μία κοινή παράταξις μετά του Δημοκρ. και του Κόμ. τών Χωρικών θα έμφανισθή πρό τών καλμών: Το Μέτωπον 'Εθνικής 'Ενότητος. Αί διατυπωθείσαι έκ μέρους διανοουμένων και φοιτητών αξιώσεις διά την δυνατότητα έλευθέρως έκφράσεως τών θελήσεων του έκλογικού σώματος, δέν είχαν συνίχειαν. Με ήπιότητα και πειθό ό κ. Γκομούλκα, βοηθούμενος υπό του καρδιναλίου Βυσίνσκυ, έξήγησε την άδυναμίαν άποδοχής τών απόψεων τούτων και προσέθη εις μίαν παραχώρησιν: Οί έκλογείς θα έχουν το δικαίωμα νά εκλέξουν μεταξύ 700 ύποψηφίων τούς 425 βουλευτάς.

ΙΝΔΙΑΙ:

• Καρπός της έπισκέψεως του κ. Νέρου εις Ουάσιγκτων ή συμφωνία δυνάμει της όποιας αί Η. Π.Α. θα καλύψουν διά πιστώσεων 600—700 έκ. δολλαρίων την έφαρμογήν του 2ου πενταετούς ίδι-κού σχεδίου. Το ποσόν του το αντιπροσωπεύει το ήμισυ περίπου της άπαιτούμένης εις έξον συνάλλαγμα δαπάνης του σχεδίου, διά το όποιον, έξ άλλου, θα χορηγήση 400 εκατομμύρια δολλάρια ή Διεθνής Τράπεζα.

ΙΟΡΔΑΝΙΑ:

• Μ-λετάται σοβαρώς υπό της κυβερνήσεως ή κατάργησις της έν 'Αγκύρα πρεσβείας της και ή δακοπή τών σχέσεων μετά της Τουρκίας, λόγω της έχθρικής στάσεως του κ. Μεντερές έναντι του άραβικού κόσμου. Οί τουρκικοί πολιτικοί κύκλοι άποδίδουν την πρόθεσιν της 'Ιορδανίας εις αίγυπτιακήν πίεσιν.

ΔΡΑΜΑ ΣΤΙΣ ΑΛΠΕΙΣ. "Ενα έλικόπτερο άνυψώθη άνω τών 4.500 μέτρων, πάνω από τις κορυφές τών "Αλπεων. άναζητώντας τούς δυο χιονοδρόμους, τόν Γάλλο Βενσεντόν και τόν Βέλγο Φρανσουά 'Ανρί, που άπεκλείσθησαν στο Λευκόν "Όρος. Μάταιες προσπάθειες έγιναν για πολλές μέρες. Οί έρευνες από τόν άέρα με έλικόπτερα και από ξηρά με πεπειραμένους όρειβάτες, απέτυχαν. 'Ο τολμηρός πιλότος έλικοπτέρου Χέρμαν Γκέϊγκερ, δόηκε το καταφύγιο όπου είχαν φθάσει οί Βενσεντόν και 'Ανρί και πλησίασε σε άπόσταση λίγων μέτρων. Δέν άντελήφθη όμως σημεία ζωής. "Ετσι, ή άνεύρεση τών δυο χιονοδρόμων —που θεωρούνται πιά νεκροί— θα έπιτευχθή μόνον την άνοιξη όταν θα λιώσουν τα πολλά χιόνια.

(Α. Δ. Ρ.)

(Intercontinentale)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Μέσα στα έρείπια της κατεστραμμένης πόλεως, μικροπωληταί τοπαθέτησαν, πρόχειρα, σε μπάγκους, στην άκρη του δρόμου, τα έμπορεύματά τους. 'Η φωτογραφία παρουσιάζει μιά σκηνή στη λεωφόρο Ρακόζι. Οί Ούγγροι πέρασαν τα πιο τραγικά Χριστούγεννα από την έπσχή του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου.

1. Νομίζετε ότι επιβάλλεται να θεοπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα ;

2. Ποῖον πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην σας τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος ;

3. Ἀνεξαρτήτως τῆς καθιερώσεως μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος, με ποῖον σύστημα πιστεύετε ὅτι πρέπει νὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαί

ΤΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ;

Προσωπικότητες τῆς χώρας ἀπαντοῦν στὰ ἐρωτήματα τῆς μεγάλης ἔρευνας ποὺ διεξάγουν οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

(τ. πρωθυπουργός)

«Ὅπως ἐπανειλημμένως ἔχω τονίσει ἀπὸ τοῦ δήματος τῆς Βουλῆς, εἶμαι κατὰ τοῦ μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος, δηλαδή, τοῦ συνταγματικῶς κατοχυρωμένου. Ἀναγνωρίζω θεαίως καὶ ἐγὼ τὸ ἄτοπον τῆς συχνῆς καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἐκάστοτε πλειοψηφίας ἀναποκρινόμενης μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Νομίζω, ὅμως, ὅτι δὲν δικαιούμεθα, εἰς ἐποχὴν μεγάλων κρίσεων καὶ ἀναπροσαρμογῶν, νὰ καταλήξωμεν εἰς τὴν θέσπισιν μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος, διότι, ἀναλόγως τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν περιστάσεων, πρέπει νὰ εἰμεθα ἐλεύθεροι νὰ δίδωμεν ἔμφασιν ἄλλοτε μὲν εἰς τὴν πληρεστέραν (οἰοεὶ ἀναλογικὴν) ἐκπροσώπησιν τῶν κοινωνικῶν ρευμάτων, ἄλλοτε δὲ εἰς τὴν κυβερνητικὴν σταθερότητα, τὴν προϋποθέτουσαν σχετικῶς ὁμοιογενὴ πλειοψηφίαν.

»Εάν, παρὰ τὴν ἀνωτέρω διατυπωθεῖσαν γνώμην μου, ἀπεφασίζετο ἡ θέσπισις μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος (εἴτε συνταγματικῶς κατοχυρωμένου, ὅπερ ἀδύνατον ἂν ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος μὴ προβλεπομένης κατὰ τὰ προσεχῆ τουλάχιστον ἔτη, εἴτε διὰ συμφωνίας καὶ ἠθικῆς ἀλληλοδεσμεύσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας), θὰ ἐπρότεινα ὡς μόνιμον σύστημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ συνεδύαξε τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀκραιφνοῦς ἀναλογικῆς μετὰ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀκραιφνοῦς πλειοψηφικοῦ.

»Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί, εἴτε διενεργηθοῦν ἐξαντλουμένης τῆς τετραετίας, εἴτε ἐπιβληθοῦν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνωρίτερον, πρέπει κατ' ἐμὲ νὰ διενεργηθοῦν μετὰ τὸ σύστημα τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς τοῦ 1951. Τὸ ἀκραιφνὲς πλειοψηφικὸν ἢ καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἰσχύον μικτὸν ἐκλογικὸν σύστημα, δάσει τοῦ ὁποῖου ἐγένοντο αἱ τελευταῖαι ἐκλογαί, ὁδηγοῦν εἰς ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον πόλωσιν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς, παραποιοῦν δὲ κατ' οὐσίαν, διὰ τῆς διχοτομήσεως τοῦ ἔθνους καὶ τῶν διαφόρων παραδόξων καὶ μὴ φυσιολογικῶν συμμαχιῶν, τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ ἀκραιφνὴς ἐξ ἄλλου ἀναλογικὴ θὰ ὠδήγει εἰς φοβερὸν κατακερμα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 14

Ο κ. Χ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ

(Καθηγντ. Πανεπιστ. Ἀθηνῶν)

«Εάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν 30ετίαν δεκάκις μετεβλήθη παρ' ἡμῖν ὁ ἐκλογικὸς νόμος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ διὰ τὴν εὐρεθὴ ὁ προσωρῶτερος διὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος, ἀλλὰ ὁ προσωρῶτερος διὰ τὴν διατήρησιν ἢ καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ κομματικῆς δυνάμεως τῶν ἐχόντων τὴν πρωτοβουλίαν τῆς μεταβολῆς, θὰ ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ θέσπισις μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος. Τὸ πρῶγμα ἄλλως τε δὲν θὰ ἀπετέλει καὶ πρωτοτυπίαν τοῦ ἐλληνικοῦ δημοσίου δικαίου, δοθέντος ὅτι πολλὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη καθιέρωσαν συνταγματικῶς τὸ σύστημα καὶ οὕτως ἀφῆρσαν τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ σώματα.

»Ἀλλὰ τὸ θέμα θὰ εἶχε σημασίαν ἐν ὅψει ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία δὲν φαίνεται νὰ εἶναι προσεχῆς. Θὰ ἐνόμιζα πάντως εἰς τὴν ἐνδεχομένην αὐτὴν περίπτωσιν ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον ἢ ὑπὸ τῆς Πρώτης Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Δ' Ἀνοθ. Βουλῆς προβλεφθεῖσα ἀντιμετώπισις τοῦ θέματος ἐν τῷ παρ' αὐτῆς συντάχεντι «Σχεδίῳ Συντάγματος» τῷ 1948, καθ' ὃ «οὐδέποτε ἐκλογικὸς νόμος ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐκλογάς, αἵτινες ἀκολουθοῦν τὴν βουλευτικὴν περίοδον καθ' ἣν ἐψηφίσθη». Ἡ διάταξις ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς, καὶ θὰ συνετέλει εἰς τὴν ψήφισιν ἐκλογικοῦ νόμου με κριτήρια κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον ἀντικειμενικά, καθ' ὅσον θὰ ἦτο ἄδηλον ἐάν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου θὰ ἦτο ἡ αὐτὴ κομματικὴ πλειοψηφία μετὰ τὴν ψηφίσασαν τὸν νόμον, ὥστε νὰ καρπωθῇ τὰ ἐκ τούτου ὑποτιθέμενα κομματικὰ ὀφέλη, αὐτομάτως δ' ἐντεθῇ ἐπετυγχάνετο καὶ ἡ κατὰ τινὰ τρόπον σταθεροποίησις τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

»Εκ τῶν γνωστῶν ἐκλογικῶν συστημάτων οὐδὲν εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικόν, διότι οὐδὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν γνησίαν ἐκδήλωσιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος καὶ συγχρόνως νὰ ἐννοῇ τὴν σύνθεσιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὸν μᾶλλον ἀντιπροσωπευτικὸν καὶ δημοκρατικὸν τρόπον, καὶ νὰ παρέχῃ τὴν δυνατότητα δημιουργίας ὁμοιογενῶν πλειοψηφικῶν. Ἐκ τοῦ λόγου ἀκριβῶς αὐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 14

Ο κ. Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

(Ἀρχηγὸς Δημοκρ. Κόμματος)

«Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι μόνον τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα δύναται νὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ὁμαλὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν μιᾶς χώρας. Ὅλα αἱ Δημοκρατίαι διέπονται ἀπὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα, δάσει τοῦ ὁποῖου τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ τὰ μετέχοντα τῆς δημοσίας ζωῆς ἄτομα δύνανται νὰ προσαρμόσουν τὴν τακτικὴν των, καὶ εἶναι ἀπαράδεκτον αἱ ἐκάστοτε κυβερνήσεις καὶ πλειοψηφαί τῆς Βουλῆς νὰ διενεργοῦν ἐκλογὰς βάσει ἐκλογικοῦ συστήματος ἀναποκρινόμενου πρὸς τὸ ἐκλογικὸν των συμφέρον. Ὡς ἐκ τούτου, οὐδεμία ἄλλη, φρονῶ, χώρα ἔχει δοκιμάσει ἐντὸς τῶν τελευταίων τεσσαράκοντα ἐτῶν περισσότερα ἐκλογικὰ συστήματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ γεγονός αὐτὸ προδίδει ἔλλειψιν ὀριμότητος καὶ συνειδήσεως εὐθύνης καὶ χαμηλὴν στάθμην πολιτικῆς σκέψεως.

»Νομίζω ὅτι τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὀπλὴ ἀναλογικὴ καὶ τοῦτο διότι ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξις τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἶναι εἰσέτι ρευστὴ, δὲν ἐπιτρέπει τὸ πλειοψηφικόν, τὸ ὁποῖον προϋποθέτει, κατὰ τὸ κλασσικὸν παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ΗΠΑ, δικομματικὸν σύστημα. Τὸ ἀναλογικὸν εἶναι τὸ σχετικῶς δικαιότερον σύστημα τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὴν ἐκφρασιν ποικίλων τάσεων καὶ ροπῶν, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀγροτικῆς εἰς βιομηχανικὴν οἰκονομίαν.

»Ἀναμφισβήτητα καὶ ἀνεξαρτήτως μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος, αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί πρέπει νὰ διενεργηθοῦν μετὰ τὴν ἀπλὴν ἀναλογικὴν. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ μετὰ τὸ πέρας του, ὁ θάνατος τῶν δύο ἰσχυρῶν προσωποποιήτων Πλαστήρα καὶ Παπάγου ἔχουν δημιουργήσει συμβατικὰς ἀπλῶς πολιτικὰς δυνάμεις καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀναλογικὴ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὀρθὴν ἀπογραφὴν τῶν πολιτικῶν τάσεων. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς θὰ δυνηθῇ διὰ τῆς ἀναλογικῆς νὰ ἐκφράσῃ εὐκολώτερον τὴν πολιτικὴν του ἰδεολογίαν.

Ο κ. Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

(Ἀρχ. Κόμμ. Ἀρχῶν Ι. Μεταξά)

«Ἡ ἔρευνα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, εἶπεν ὁ κ. Κ. Μανιαδάκης, εἶναι καὶ ἀξίεπαινος καὶ ἐπικαιρὸς, διότι μετὰ τὸν ἰσχύοντα παρ' ἡμῖν κοινοβουλευτισμὸν, τὸ ἐκλογικὸν σύστημα κατὰ κύριον λόγον συνθέτει καὶ διαμορφώνει τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὸν δρόμον διὰ νὰ ἀναδειχθοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τὰ καλότερα καὶ ἱκανότερα στελέχη τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, ἢ, ἀντιθέτως, ἐμποδίζει τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐκλεκτῶν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον. Εἰς τὴν πρώτῃν περίπτωσιν ἐπιτυγχάνεται ἀνώψωσις τῆς πολιτικῆς στάθμης καὶ στερεώσις τῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας, εἰς τὴν δευτέραν δὲ δημιουργεῖται κομματικὴ συναλλαγὴ καὶ φαυλότης, καὶ προκαλεῖται ἀηδία, ἀγανάκτησις καὶ ἀνυποληψία ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα. Αὐτὸ ὁδηγεῖ ἐντέτοις ἐνστάσεσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος δι' ἄλλου μὴ κοινοβουλευτικοῦ.

»Διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ τεθέντα ὑπὸ τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ ἐρωτήματα, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ διαγράψωμεν ἐν συντομίᾳ τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἐκάστου συστήματος, ὅποτε ἐξάγονται αὐτομάτως καὶ ἀδιάσπαστα ἀναγκαῖα πρὸς μόρφωσιν ἀντικειμενικῆς γνώμης συμπεράσματα. Ἐκ τῶν γνωστῶν παρ' ἡμῖν συστημάτων, ἡ στενὴ περιφέρεια εὐνοεῖ κατ' ἐξοχὴν τὸν κομματάρχην καὶ τοῦ παρέχει δύναμιν, τὴν ὁποῖαν ὑπολογίζει καὶ αὐτὸς ἀκόμα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ κυριαρχήσουν τὰ κομματικὰ φέουδα καὶ οἱ πλέον ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι τῆς κομματικῆς κραυγῆς καὶ συναλλαγῆς, ὅποτε ἀντὶ χρηστῆς διοικήσεως ἔχομεν διάλυσιν τῶν πάντων καὶ φαυλότητα ἐν παντί. Ἐξ ἀντιθέτου, ἡ εὐρεῖα περιφέρεια ἀδυνατίζει μὲν τὸν κομματάρχην, ἀλλὰ καθιστὰ παντοδύναμον τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ στενὸν του περὶβάλλον ἀποφασίζει περὶ πάντων.

»Εἰς τὴν διανομένην περίοδον τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας καὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους εἰς πάντα, εἶναι τόση ἡ ἐξουσία τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, ὥστε καταντὰ νὰ ἔχωμεν τύποις μὲν δημοκρατίαν, ἐν τῇ πράξει δὲ δ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 14

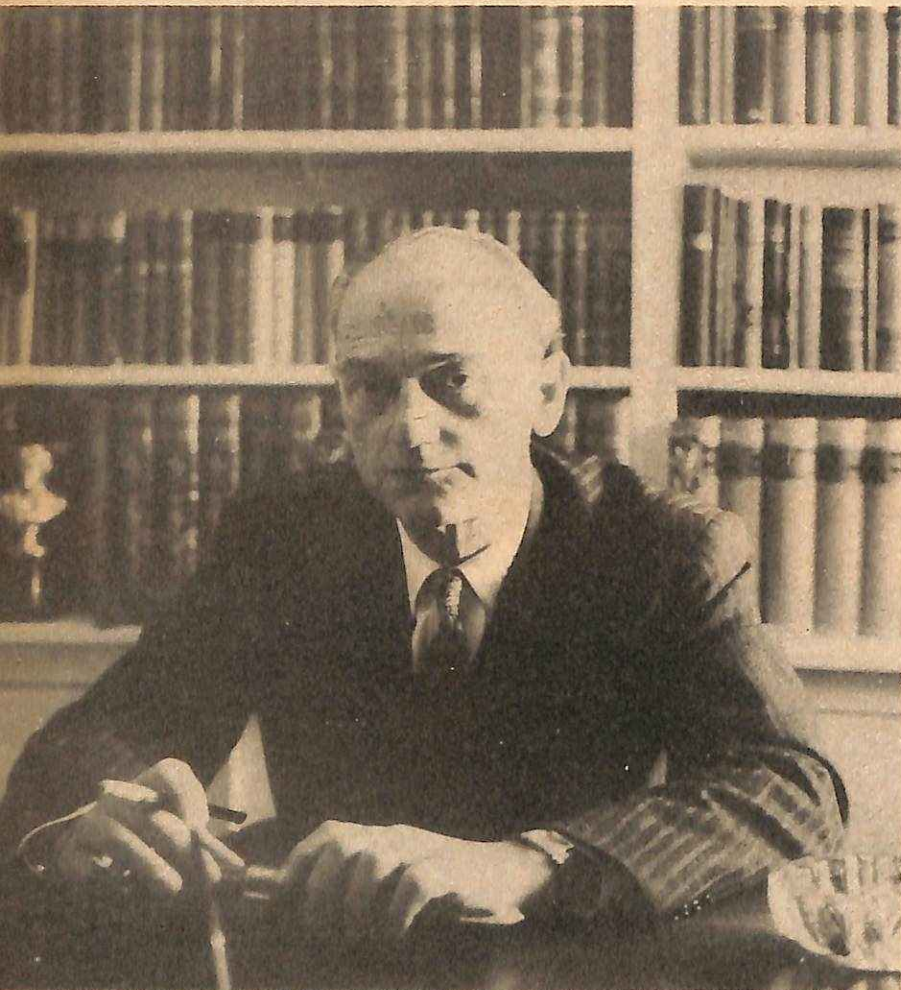
Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ παρουσιάζουν σήμερα τὴν τρίτην συνέχεια τῆς μεγάλης ἔρευνας, ποὺ διεξάγουν γιὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Στὰ τρία ἐρωτήματα, ποὺ θέτει ἡ ἔρευνα αὐτὴ, ἀπρίντησαν ὡς τώρα ὁ ἀρχηγὸς τῆς Φ.Δ.Ε. κ. Σ. Βενιζέλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Χ. Νικολόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Σ. Μαρκεζίνης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μ. Δένδιας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ

πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Μ. Παπαγεωργίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος Ἀγροτῶν καὶ Ἐργαζομένων κ. Ἀλ. Μπαλτατζῆς καὶ ὁ κ. Π. Πιπινέλης. Ἐξ αὐτῶν οἱ κ.κ. Σ. Βενιζέλος, Γ. Παπανδρέου, Σ. Μαρκεζίνης, Ἀλ. Μπαλτατζῆς καὶ Μ. Παπαγεωργίου τάσσονται ὑπὲρ τῆς Ἀναλογικῆς, ὁ κ. Π. Πιπινέλης ὑποδεικνύει τὸ Πλειοψηφικόν, μετὰ σφαιρικὸν καὶ μικρὸν περιφέρειαν, ἐνῶ ὁ κ. Μ. Δένδιας ὑπογραμμίζει τὴν ἀρετὴς τῆς Ἀναλογικῆς καὶ μᾶς παρουσιάζει ἴδιον ἐκλογικὸν σύστημα.

Ο κ. Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΝ ΣΑΝ ΜΟΝΙΜΟ ΠΛΕΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΚΑΡΤΑΛΗΣ: αναλογική, ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: ένισχυμένη αναλογική, ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ: μάλλον πλειοψηφικόν, ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ: μάλλον αναλογική

Ο κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ αντιτίθεται, άπεριφράστως, στην μονιμότητα του εκλογικού συστήματος, αλλά αν καθιερωθή ένα σύστημα πιστεύει ότι πρέπει να προτιμηθεί η ένισχυμένη αναλογική του έτους 1951.

Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 12)

τισμών των δυνάμεων, ο οποίος άφ' ενός μόν θα παρεπαίει επίσης τα γενικώτερα εις τους κόλπους της κοινωνίας μας ρεύματα, άφ' έτέρου δέ θα έδυσχέρινει τον σχηματισμόν κυβερνήσεως σχετικώς σταθεράς.

»Η μέση όδός είναι ή καλυτέρα και άσφαλεστέρα διά την τύχην του Έθνους. Τό ισχύον σύστημα άπεδείχθη, παρά την πρόθεσιν των συλλαβόντων αυτό, ότι δέν είναι ή πραγματική μέση όδός. Έχει, άλλως τε, και άλλα ουσιώδη έλαττώματα, τό σπουδαιότερον των οποίων είναι ότι θεσπίζει άλλοι την άπλην και άλλοι την ένισχυμένην αναλογικήν, αναλόγως του τυχαίου κριτηρίου του πληθυσμού εκάστης εκλογικής περιφέρειας, χωρίς να συμπίπτει μάλιστα παντού ή εκλογική περιφέρεια με την αυτήν διοικητικήν μονάδα. Με ώρισμένες τινάς διορθώσεις ο εκλογικός νόμος του 1951 είναι δυνατόν, κατ' έμέ, να άποτελέσει την σχετικώς καλύτεραν βάση ήτης πολιτικής μας ζωής».

Ο κ. Χ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 12)

του παρατηρείται ή διαφορά των εκλογικών συστημάτων εις τα διάφορα κράτη, αλλά και ή έκάστοτε μεταβολή του εκλογικού συστήματος εις τό αυτό κράτος.

»Τά πλεονεκτήματα εκάστου των εκλογικών συστημάτων ίσοφαρίζονται με τά μειονεκτήματά του. Καί διά να περιορισθώ εις τά δύο βασικά συστήματα: Τό πλειοψηφικόν διευκολύνει την δημιουργίαν κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών και ούτω συντελεί εις τον σχηματισμόν όμοιογενών και σταθερών κυβερνήσεων, με σπουδαίως συνέπειαν την άπρόσκοπτον έφαρμογήν ενιαίου πολιτικού προγράμματος. Συχνά όμως άποβαίνει άδικον, διότι αιδ' αυτόν δημιουργούμεναι κοινοβουλευτικά πλειοψηφία είναι τεχνητά και δέν ανταποκρίνονται εις την θέλησιν της πλειοψηφίας του εκλογικού σώματος. Έπί πλέον τό σύστημα διευρύνει τάς πολιτικές αντιθέσεις και όξύνει τά πολιτικά πάθη.

»Αντιθέτως, τό αναλογικόν σύστημα είναι δικαιοτέρον, διό-

τι εξασφαλίζει την έν τη Βουλή αντιπροσώπευσιν όλων των λαϊκών τάσεων, εις τρόπον ώστε ή έν τη Βουλή διάρθρωσις της δυνάμεως των κομμάτων να είναι πιστή άπεικόνισις της κοιματικής διαρθρώσεως του εκλογικού σώματος. Έχει όμως τό μειονέκτημα ότι υποσθηθεί την δημιουργίαν πολλών κομμάτων, και ούτω συντελεί εις την άδυναμίας δημιουργίας ισχυρών κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών, έξ ού και ή παρατηρουμένη κυβερνητική αστάθεια, ή κυβερνητική άνομοιογένεια, με συνέπειαν την άδυναμίας έφαρμογής ενιαίου πολιτικού προγράμματος. Έχει όμως και εις τό σημείον, τοούτο την καλήν του πλευράν, διότι διευκολύνει την συνεργασίαν των κομμάτων και άπαμβλύνει τά κοιματικά πάθη.

»Έπειδή εις την θάσιν του τό αναλογικόν σύστημα είναι δημοκρατικώτερον του πλειοψηφικού, όσα κράτη καθιέρωσαν συσταγματικώς τό εκλογικόν σύστημα, κατά προτίμησιν απέβλεψαν εις τό αναλογικόν. Τό θέμα όμως, πλύν της θεωρητικής του πλευράς, έχει και την πολιτικήν της οποίας άρμόδιότεροι κριταί είναι αϊ πολιτικοί άρχηγοί.

Ο κ. Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

(Συνέχεια από σελ. 12)

λιγαρχίαν των ευαριθμών προσώπων του περιβάλλοντος του άρχηγού, τά όποια μονοπωλούν την έξουσίαν, νέμονται την ούσίαν της και διά της ψήφου των μη έλευθέρως θουλευομένων έν τη πλειονότητι θουλευτών καθορθώνουν να άχρηστεύουν την αντιπολίτευσιν και να καθιστούν σκιδώδη και άνευ άποτελέσματος τον κοινοβουλευτικόν έλεγχον, χωρίς να φέρουν και τάς ευθύνας του καθαρού δικτάτορος.

»Με τό πλειοψηφικόν έξ άλλου και την ευρείαν περιφέρειαν, τά μικρά κόμματα έλαττούνται, διότι ύποχρεώνονται εις συγχωνεύσεις ή συμπράξεις, καθ' όσον τό σύστημα αυτό ευνοεί ιδιαίτερος τον δικοματισμόν. Τό σύστημα αυτό δίδει σταθεράς κυβερνήσεις και διαρκείας, τοούτο δέ είναι μέγα αγαθόν υπό τας σημερινάς περιστάσεις, αϊ όποιαί άπαιτούν διαρκείαν και σταθερότητα. Έάν εις τό πλειοψηφικόν ισχύση τό σφαριδίον ή ή φωτογραφία ή τό συντασσόμενον υπό του εκλογέως έξ όλων των ύ-

ποψηφίων της περιφέρειας ψηφοδέλτιον, τότε και αϊ προσωπικάι τάσεις του εκλογέως ίκανοποιούνται, αλλά του παρέχεται και ή ευχέρεια να ψηφίση τους καλύτερους της περιφέρειας του, άσχετως κοιματικής τοποθετήσεως. Κατά τον τρόπον αυτόν διευκολύνεται έν πολλοίς ή ανανέωσις του έφθαρμένου έμψύχου όλικοι διά νέων άνδρών, αυτό δέ είναι μέγα άπόκτημα διά την στερέωσιν και τό κύρος της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Έάν εις τό πλειοψηφικόν θεσπισθώ και τρόπος εκπροσώπήσεως της μειοψηφίας, τότε γίνεται άκόμη μεγαλύτερα ή ήθική θάσις και ή αξία του συστήματος.

»Ως προς την άπλην αναλογικήν, τέλος, είναι τοίς πάσι γνωστόν ότι τό σύστημα αυτό κατανέμει ή μάλλον θρυμματίζει τάς πολιτικές δυνάμεις, δίδει θραυβίους και άσταθείς κυβερνήσεις και παραλύει την πολιτικήν ζωήν της χώρας.

»Έξ όλων των άνωτέρω εξάγεται τό συμπέρασμα ότι όλα τά εκλογικά συστήματα έχουν σοθάρά μειονεκτήματα και ότι κανένα δέν είναι τέλειον ώστε να συγχωρηται να τό καθιερώσωμεν, ως μόνιμον και μάλιστα να τό κατοχυρώσωμεν διά συνταγματικής διατάξεως. Έάν όμως καθιερωθή ή άρχή όπως τό έκάστοτε ψηφίζόμενον εκλογικόν σύστημα ισχύη διά τάς μεθεπομένης εκλογάς, τότε, με τον τρόπον αυτόν, άφ' ενός μόν άποφεύγονται αϊ δυνατότητες εκμεταλλεύσεως της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας διά σκοπούς στενώς εκλογικούς, άφ' έτέρου δέ επιτυγχάνεται ψυχραιμώτερα και πλέον αντικειμενική αντιμετώπισις του μέλλοντος να καθιερωθή συστήματος.

»Έξ όλων των άνωτέρω συνάγεται ότι ή αίτία της κακοδομίας μας δέν όφείλεται μόνον εις τό εκλογικόν σύστημα, αλλά κυρίως εις τό ισχύον σημερον άντιπροσωπευτικόν σύστημα της λαϊκής θελήσεως, διότι, όπως τουτο μετεφυτεύθη άμα τη άπελευθερώσει μας έκ της ξένης, δέν ανταποκρίνεται εις τάς σημερινάς συνθήκας, αϊ όποιαί κατ' έξοχήν επιβάλλουν την πραγματικήν διάκρισιν και τον διαχωρισμόν των έξουσιών».

Επιμέλεια έρεύνης

Γ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Στό επόμενο τεύχος άπαντούν οι κ.κ.: Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος του Άρείου Πάγου, ο Δήμαρχος Άθηναίων κ. Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ, πρόεδρος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος της Ένώσεως Έλλήνων Έφοπλιστών, Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος της Άνωτάτης Συνομοσπονδίας Βιοτεχνών Έλλάδος, Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ, άρχηγός της Έθνικής Προοδευτικής Ένώσεως Κέντρου (ΕΠΕΚ) και Σ. ΠΑΠΑΣ, πρόεδρος του Γενικού Συμβουλίου της Άνωτάτης Διοικήσεως Ένώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ).

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μιά κατατοπιστική άνασκόπισις και άνάλυσις των εκλογικών συστημάτων που ισχύουν τά τελευταία χρόνια στην Έλλάδα, υπό του Γενικού Γραμματέως του Έπουργείου των Έσωτερικών κ. ΚΩΝ. ΡΑΛΛΗ

Β' Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ

Τό άπλοϊν αναλογικόν σύστημα σκοπεύει κυρίως να διορθώση τό βασικόν μειονέκτημα του πλειοψηφικού συστήματος: σκοπεύει δηλαδή να εκπροσωπούνται εις την Βουλήν όλα αϊ πολιτικάί τάσεις, εις αριθμόν θουλευτών άνάλογον περίπου προς τον αριθμόν των ψήφων εκάστης παρατάξεως. Τό σπουδαιότερον έπιχείρημα κατά του αναλογικού συστήματος είναι ότι ώθει προς κατάτμησιν των κομμάτων, διότι με τό σύστημα τοούτο τά μικρότερα κόμματα έχουν έλπίδα επιτυχίας και έπόμενως εις την Βουλήν, αντί να έχωμεν μεγάλα κόμματα έκ των οποίων έν να δύναται ένδεχομένως να συγκεντρώση κοινοβουλευτικήν πλειοψηφίαν και να διδω σταθεράν και ισχυράν κυβερνήσιν, έχωμεν περισσότερα μικρά κόμματα, τά όποια δέν δύνανται να στηρίξουν κυβερνήσιν, με άποτέλεσμα την τάνισ προς την άκυβερνησίαν. Τό αναλογικόν σύστημα, συγκρινόμενον προς τό πλειοψηφικόν, παρουσιάζεται περίπλοκον, ιδίως έπειδή άπαιτεί την ένέργειαν επανειλημμένων κατανομών, διά την διάθεσιν όλων των θουλευτικών έδρών. Την άδυναμίας αυτήν έπεδίωξε να αντιμετώπιση πρό έτών ο καθηγητής Victor D'Hondt, και εύρε τρόπον διά του οποίου όλα αϊ έθραυ εκάστης εκλογικής περιφέρειας κατανέμονται μεταξύ των συνδυασμών με την πρώτην κατανομήν των έδρών. Διά του συστήματος του D'Hondt ευρίσκειται ένας κοινός διαιρέτης (εκλογικός διαιρέτης), διά του οποίου διαιρούμεναι όλα αϊ εκλογικάί δυνάμεις των συνδυασμών, δίδουν ηλίκα των οποίων τό άθροισμα είναι ίσον προς τον αριθμόν των κατανεμητέων έδρών και ούτω άποφεύγονται αϊ επόμεναι κατανομαί.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τό έφαρμοσθέν έν Έλλάδι αναλογικόν σύστημα κατά την τελευταίαν δεκαετίαν (εκλογαί 31.3.1946 και της 5.3.1950) διείκετο βασικός υπό του Ν. 5.493)1932. Κατά τό σύστημα τοούτο, εκλογική περιφέρεια ήτο ο νομός, ο οποίος άποτελεί παρ' ήμιν την νομικώς και πραγματικώς παγίαν διοικητικήν διάρκειαν της χώρας και ανταποκρίνεται προς την καθ' εωμμένην ευρείαν εκλογικήν περιφέρειαν. Ούτως ένεργοούνται τρείς κατανομαί των θουλευτικών έδρών. Κατά την πρώτην κατανομήν διαιρείται ο όλικός αριθμός των έγκύρων ψηφοδελτίων εκάστης εκλογικής περιφέρειας (νομού, κατά κανόνα), διά του αριθμού των εις την αυτήν εκλογικήν περιφέρειαν άνηκουσών θουλευτικών έδρών, ηύξημένον κατά έν. Τό ηλίκον, μη λαμβανομένων υπ' όψιν των κλασμάτων, άποτελεί τό εκλογικόν μέτρον της περιφέρειας. Διά του εκλογικού τουτου μέτρου διαιρείται ή εκλογική δύναμις εκάστου συνδυασμού της περιφέρειας, δηλαδή τό άθροισμα των έγκύρων ψηφοδελτίων, τά όποια έλαβεν εκάστος συνδυασμός εις την εκλογικήν περιφέρειαν και παραχωρούνται εις αυτόν τόσαι έθραι, όσας φοράς τό εκλογικόν μέτρον εισέρχεται εις την εκλογικήν του δύναμιν.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΔΡΩΝ

Διά την δευτέραν κατανομήν, ή όλη χώρα διαιρείται εις μείζονας περιφέρειας (Έφετεϊών). Μετέχουν μόνον συνδυασμοί κομμάτων λαβόντες κατά την πρώτην κατανομήν μίαν τουλάχιστον έδραν ή τό δέκατον των ψήφων καθ' όλην την επικράτειαν και δέν συμμετέχουν οι συνδυασμοί άνεξαρτήτων ούτε οι μεμονωμένοι ύποψήφιοι. Τό άθροισμα των άδιαθέτων ύπολοίπων των κομμάτων τουτων διαρείται διά του αριθμού των μη διατεθεισών έδρών εκάστης των εκλογικών περιφερειών, των περιλαμβανομένων εις την μείζονα περιφέρειαν, ηύξημένου κατά έν. Τό ηλίκον, μη λαμβανομένων υπ' όψιν των κλασμάτων, άποτελεί τό εκλογικόν μέτρον της δευτέρας κατανομής. Κατά την τρίτην κατανομήν, ή όλη επικράτεια λογίζεται ως μία και μόνη εκλογική περιφέρεια και μετέχουν μόνον κόμματα λαβόντα τό έν δέκατον τουλάχιστον των καθ' όλην την επικράτειαν ψήφων ή τό έν δωδέκατον του συνόλου των θουλευτικών έδρών εις την πρώτην και δευτέραν κατανομήν. Έάν δέν επιτύχουν μίαν των άνω βάσεων δύο τουλάχιστον κόμματα, τότε μετέχουν της τρίτης κατανομής τά κόμματα τά λαβόντα καθ' όλην την επικράτειαν τό έν δωδέκατον του συνόλου των ψήφων ή τό έν δέκατον πέμπτου του συνόλου των θουλευτικών έδρών. Τό άθροισμα του συνόλου των ψήφων των κομμάτων τουτων διαρείται διά του αριθμού των άδιαθέτων έδρών εις όλην την επικράτειαν, τό δέ ηλίκον άποτελεί τό εκλογικόν μέτρον.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τό σύστημα της Ηύξημένης Αναλογικής. Χαρακτηριστικά και μειονεκτήματα.

Ο κ. Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ φρονεί ότι όλα τά γνωστά εκλογικά συστήματα και κυρίως ή αναλογική, έχουν αρκετά μειονεκτήματα και δέν επιτρέπεται ή καθιέρωση ενός μονίμου, μάλιστα δέ ή συνταγματική κατοχύρωσή του.

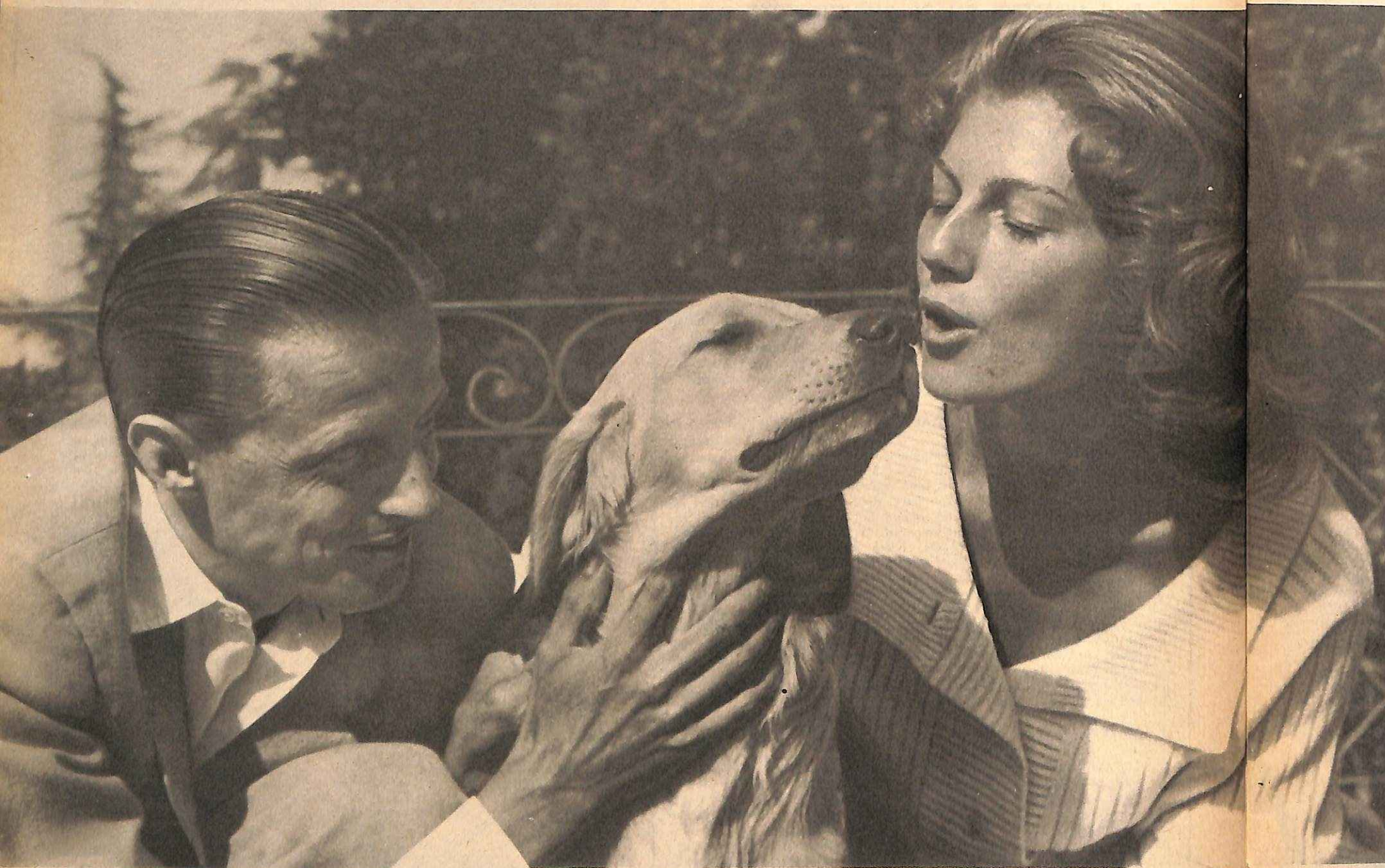
(Φωτ. Β. ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ — ΕΛΚΗΝ)

Ο κ. Χ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ, καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Άθηνών, πιστεύει ότι επιβάλλεται ή θέσπισις μονίμου εκλογικού συστήματος. Οι πολιτικοί είναι άρμόδιοι ν' άποφασίσουν ποίον

ΤΟ ΜΑΝΝΕΚΕΝ ΚΙ' Ο ΒΑΡΩΝΟΣ

Η ΦΑΪΟΝΑ ΚΑΜΠΕΛΛ, Η ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1 ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΠΑΝΤΡΕΥΘΗΚΕ ΤΟΝ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟ ΧΑΪΝΡΙΧ ΦΟΝ ΤΥΣΣΕΝ

Ο ΣΑΝΤΥ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΛΑ ΤΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΤΗ ΒΡΙΣΚΕΙ ΦΥΣΙΚΗ, ΕΦ' ΟΣΟΝ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΓΑΜΗΛΙΟ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΑΪΟΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΑΪΝΙ

Όπως τ' όνομα Κρούπ, έτσι και τ' όνομα Τύσεν είναι ένα από τα πιο γνωστά στους οικονομικούς και βιομηχανικούς κύκλους της Εύρώπης — ανήκει στους μεγιστάνες εκείνους του Ρούρ, που έκαναν περιουσίες ανάλογες με των Αμερικανών Κροίσων. Αν όμως οι δρόμοι των δυο οικογενειών ήταν παράλληλοι στην κατάκτηση του πλούτου, χωρίζουν, φαίνεται, στην αναζήτηση της εύτυχίας. Την ώρα ακριβώς που ο Άλφρεντ Κρούπ αντιμετωπίζει τόσες στενοχώριες με το διαζύγιο του, ο σημερινός απόγονος των Τύσεν παντρεύεται μια νέα κοπέλα, χωρίς χρήματα, ένα μαννεκέν του Λονδίνου, κι ο Άλεξ Στέρλιγκ, που ήταν φίλος και των δυο, επί πολλά χρόνια, περιγράφει πώς η νεαρή αυτή Άγγλιδα, που έγινε ξαφνικά βαρωνέσσα και πυργοδέσποινα, προσαρμόζεται στην καινούργια ζωή της. Η κοπέλα αυτή, που το πρόσωπο κ' ή κορμοστασιά της στόλισαν αναρίθμητα έξωφύλλα περιοδικών, φοράει τώρα δικά της φορέματα αποκλειστικά για να ευχαριστήσει τον άνδρα της, και περνάει δυο ώρες την ημέρα μαθαίνοντας γαλλικά, ιταλικά και γερμανικά. Άλλαξε την καριέρα της κ' η ζωή της, μέσα στη χλιδή και την άφθαστη πολυτέλεια, είναι τώρα κάτι το όλως διόλου καινούργιο

(Φωτ. Camera Press)

ΤΟ ΘΛΑΦΩΝΟ ΜΟΙΑΖΕΙ, ΑΛΗΘΕΙΑ, ΜΕ ΧΤΥΠΗΤΟ ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΜΟ ΣΤΟ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΒΙΛΛΑΣ «ΦΑΒΟΡΙΤΑ»

ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ ΤΗΣ «ΦΑΒΟΡΙΤΑ» ΜΕ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΘΕΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΛΟΥΓΚΑΝΟ

Ύπό μιά μέρα στην Άλλη ή Φάϊονα έκαμε δικό της, ό,τι έπιδυμούσε

Ένας απ' τους «μεγάλους γάμους» το 1956 ήταν, εκτός απ' τους πριγκιπικούς του Ραϊνέ του Μονακό και της Γκράις Κέλλυ, κι ο γάμος του Ούγγρου πολυεκατομμυριούχου βιομηχάνου θαρώνου Χάινριχ φόν Τύσεν με το υπ' αριθ. 1 μαννεκέν της 'Αγγλίας την Φάϊονα Κάμπελλ-Ουώλτερ. Ο γάμος αυτός έγινε στις 17 Σεπτεμβρίου, στο δημαρχείο της Καστανιόλα, ενός προαστίου της έλβετικής πόλεως Λουγκάνο. Η νύφη συνοδευόταν απ' τον πατέρα της, τον υποναύαρχο Κάμπελλ-Ουώλτερ, που υπηρετεί αυτή τη στιγμή στη Γερμανία. Με ένα θαυμάσιο νυφικό από άσπρη δαντέλλα, και κρατώντας ένα μπουκέτο άσπρα λουλούδια, ώδηγήθηκε απ' τον γαμπρό στην έπαυλή του, που βλέπει στη λίμνη του Λουγκάνο, και που έπρόκειτο άργότερα να γίνει η μόνιμη κατοικία τους. Το ρομαντικό περιβάλλον αυτής της έπαύλεως ήταν αντίξοιο μιάς τόσο ώρας νύφης. Πριν η Φάϊονα κι ο «Χάιν» — όπως λέγεται χαϊδευτικά ο Χάινριχ — φύγουν για το ταξίδι του μέλιτος στην 'Ιταλία, οι φίλοι και συγγενείς ήπιαν σαμπάνια στην ύγεια τους και τους ευχήθηκαν κάθε δυνατή εύτυχία...

Ο θαρώνος Χάινριχ φόν Τύσεν-Μπορνεμίτσα (έτσι είναι το πλήρες του όνομα) είναι γερμανικής καταγωγής (ό παππούς του ήταν Γερμανός), έχει γεννηθεί στην Ούγγαρία, αλλά είναι τώρα Έλβετός υπήκοος. Ο θαρώνος, που είναι 35 έτών, έχει ξαναπαντρευτεί άλλες δυο φορές — πρώτα με την πριγκίπισσα Τερέζα του Λίππε κ' έπειτα με τη Νίνα Ντάυερ, γνωστό μαννεκέν.

Η Φάϊονα, που υπήρξε κι αυτή μαννεκέν και, μάλιστα, όπως είπαμε, το καλύτερο της 'Αγγλίας, ποζάριζε και για τους φωτογράφους των περιοδικών, καθώς και για διάφορες διαφημίσεις. Ειδική έπιτυχία είχε στις διαφημίσεις αυτοκινήτων. Της πήγαινε μιά χαρά να ποζάρη πλάι σε μιά πολυτελή λιμουζίνα. Οι φωτογράφοι ήταν της γνώμης ότι ο τύπος της είχε μεγάλη έλξη στον μέσον άνθρωπο...

Το χαρακτηριστικό είναι πως η Φάϊονα, που ήταν μάλλον φτωχιά κοπέλα και ζούσε πριν απ' το γάμο της μιά περιορισμένη άστική ζωή, δεν είχε ποτέ δικό της αυτοκίνητο. Της φαίνεται λοιπόν παράξενο να μπαίνει στην ιδιόκτητη άμερικανική λιμουζίνα

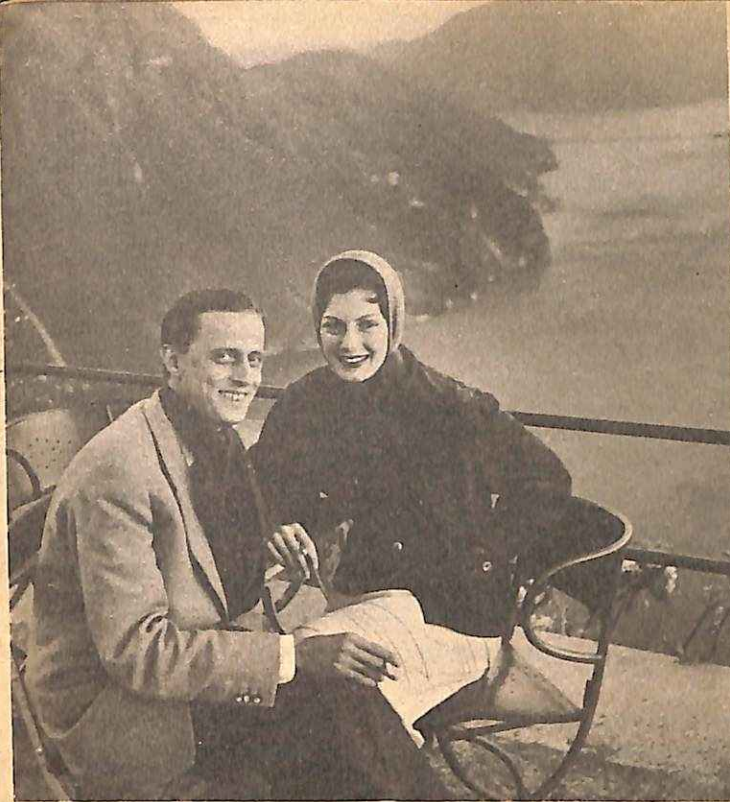
της —μια απ' τις πολλές που διαθέτει ο πάμπλουτος σύζυγός της. Άλλά δεν είναι μόνο το αυτοκίνητο που άλλαξε ριζικά τη ζωή της ώρας Φάϊονα. Η έπαυλη του Λουγκάνο, ή «Βίλλα Φαβορίτα», της οποίας είναι τώρα οικοδέσποινα, είναι ένα παραμυθένιο παλατάκι, γεμάτο άμύθητους θησαυρούς. Πνιγμένη μέσα στο πράσινο, σε απόσταση λίγων μέτρων απ' τη λίμνη, είναι γεμάτη πίνακες, χαλιά, έπιπλα, μπιμπελό άνεκτίμητης αξίας. Πορτραίτα μεσαιωνικών προγόνων κοιτάζουν άσπρηρά την 'Αγγλίδα καλλονή, που δεν μπορεί άκόμα να πιστέψει πως όλες αυτές οι πολυτέλειες είναι δικές της. Συγχρόνως, όμως, υπάρχουν στη «Βίλλα Φαβορίτα» όλες οι σύγχρονες άνέσεις: Τηλέφωνα, έγκαταστάσεις κεντρικής θερμάνσεως και άερισμού, κλπ. Η Φάϊονα κι ο Χάινι έχουν ιδιωτική θενζινάκατο κι όλα τα σύνεργα των θαλασσίων σπόρ, άφου η λίμνη βρίσκεται κάτω απ' τα πόδια τους. Στην έπαυλη υπάρχει μιά όλόκληρη ειδική πτέρυγα για την φιλοξενία των φίλων και συγγενών του ζεύγους. Αυτά τα δωμάτια των ξένων είναι πραγματικά γοητευτικά, με ώραιες θεράντες και πρασινάδα. Γενικά, η ζωή στη «Βίλλα Φαβορίτα» είναι παραμυθένια...

Τις θάσεις της κολοσιαιάς περιουσίας της οικογενείας Τύσεν τις έθεσε ο Αύγουστος Τύσεν, ο Γερμανός βιομήχανος που γεννήθηκε στα 1840 και πέθανε στα 1926. Στα 1871 ίδρυσε στο Μύλχαϊμ του λεκανοπεδίου του Ρούρ την μηχανουργική έταιρία «Τύσεν και Σία», που έγινε στα 1913 μεγάλο συνδικάτο παραγωγής, με δικό του λιμάνι στο Ρήνο, με ύψικαμίνους, μεταλλεία, έλασματουργεία, μηχανουργεία, χυτήρια, τεχνικά συνεργεία κλπ. Στα 1926, η έταιρία συγχωνεύθηκε στο καινούργιο τράστ «Ηνωμένα Χαλυουργεία» και άπετέλεσε τα 26% του κολοσιαιού αυτού τράστ. Οι έπιχειρήσεις Τύσεν διαθέτουν μεγάλο δίκτυο βιομηχανιών στη Γερμανία.

Η κόρη του Αύγουστου Τύσεν παντρεύτηκε τον Ούγγρο θαρώνο Μπορνεμίτσα, και καρπός αυτής της ένωσης είναι ο σημερινός θαρώνος φόν Τύσεν-Μπορνεμίτσα που, όπως είπαμε, φωτογραφήθηκε Έλβετός υπήκοος και κληρονόμησε όλόκληρη την κολοσιαία περιουσία της μητέρας του. ■ ■ ■

Ο ΧΑΪΝΙ ΦΟΝ ΤΥΣΣΕΝ ΜΕΛΕΤΑ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΙΛΛΑΣ ΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΕΝΑ ΤΣΙΓΑΡΑΚΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΗ

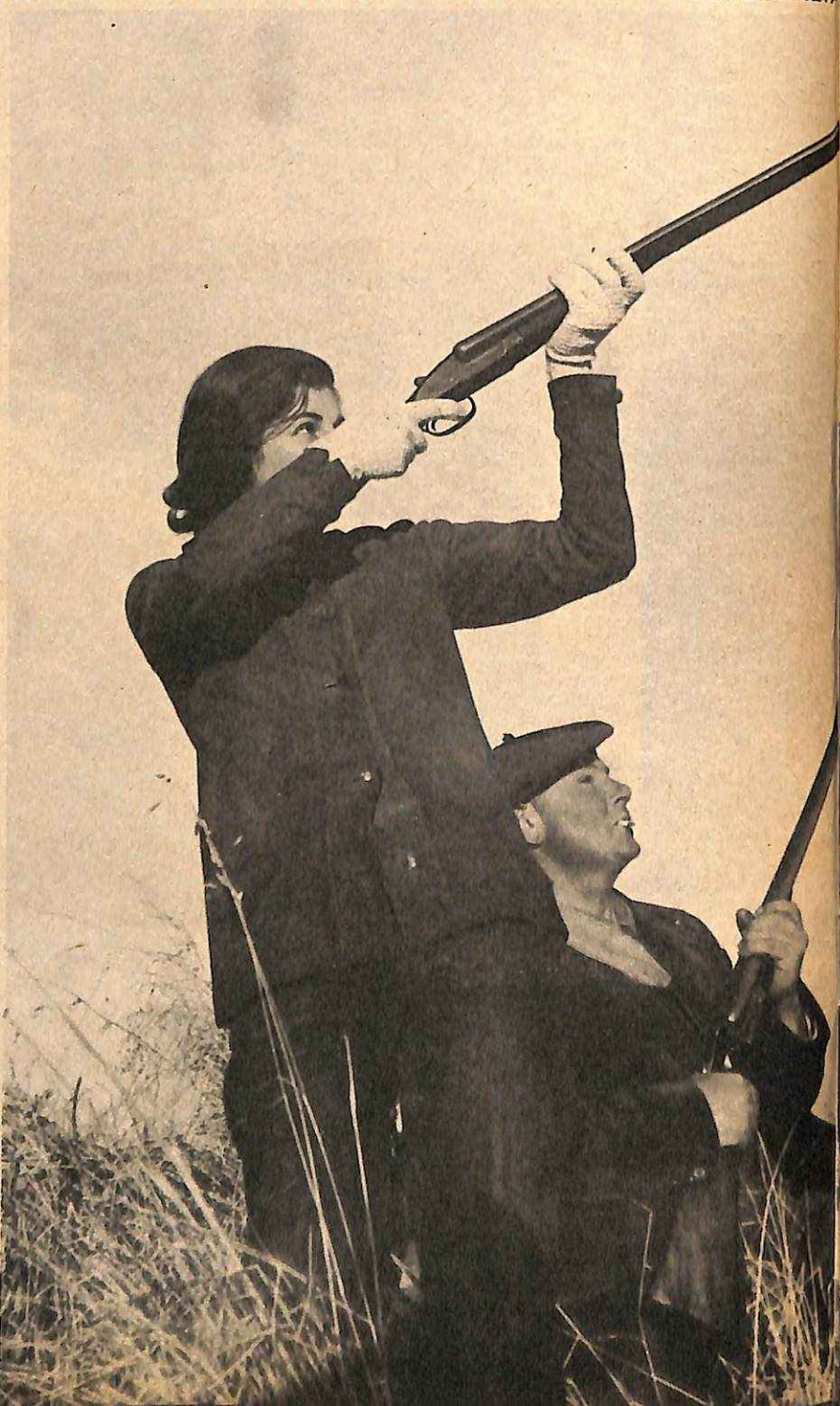

Η ΦΑΪΟΝΑ ΛΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΑΚΟΜΗ ΟΤΙ ΟΛΑ ΤΟΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑ ΤΗΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΗ ΚΥΝΗΓΟΣ Η ΦΑΪΟΝΑ, ΔΕΝ ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΜΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΣΤΗ ΣΚΩΤΙΑ

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΑΪΟΝΑ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΝΑΠΑΥΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΥΡΒΗ

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ !

ΟΙ ΑΔΟΥΛΩΤΟΙ ΙΡΛΑΝΔΟΙ
ΞΑΝΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΗ ΔΡΑΣΗ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΩΝ

Ο «Ιρλανδικός Δημοκρατικός Στρατός», τὸ γέννημα τῆς παλιάς ἐπαναστατικῆς ὁργανώσεως «Σίν-Φάϊν», τὸ παλιὸ αὐτὸ φόβητρο τῶν Ἀγγλῶν, βρίσκεται καὶ πάλι ἐν δράσει! Αὐτὸ τουλάχιστον φαίνεται νὰ δείχνουν οἱ τελευταῖες πληροφορίες ἀπ' τὰ ἀγγλοῖρλανδικὰ σύνορα, πού μιλοῦν γιὰ σαμποτάζ, δυναμιτικές ἀπόπειρες, βόμβες ἐναντίον στρατῶν καὶ ἀποθηκῶν, κλοπὲς ὅπλων καὶ φόνους Ἀγγλῶν στρατιωτῶν. Ὁ «Ιρλανδικός Δημοκρατικός Στρατός» εἶχε πάψει νὰ ἀκούγεται μετὰ τὸν δευτέρου Παγκόσμιου πόλεμο, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποῦ εἶχε προδῇ σὲ μερικὰ σαμποτάζ, ἐπαφελούμενος τῶν δυσκολιῶν τῆς Ἀγγλίας. Σήμερα, οἱ Ἴρλανδοὶ ἐθνικιστὰὶ ἐπαφελοῦνται προφανῶς ἀπ' τὴς δυσχέρειες τῆς Ἀγγλίας στὴ Μέση Ἀνατολή. Ἴσως τὸ παράδειγμα γιὰ τὴν ἐξέγερσή τους νὰ τοὺς δόσῃ καὶ ὁ ἀγῶνας τῶν Κυπρίων γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους. Ἄν καὶ εἶναι ἀγνωστὴ ἡ δύναμη τοῦ Ι.Δ.Σ., πολλοὶ ὑπολογίζουν ὅτι πρέπει νάχη 5-10.000 ἄνδρες καὶ νὰ παίρῃ χρήματα καὶ ὅπλα ἀπ' τοὺς Ἴρλανδοὺς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ἐπιδρομὴ πού διενεργήθη πρὸ ὀλίγου καιροῦ στὴν Λισνάσκεα, ἦταν κλασικὴ στὸ εἶδος τῶν παραμεθορίων ἐπιδρομῶν. Οἱ Ἀγγλοὶ κυριολεκτικὰ τὰ ἔχασαν. «Πρέπει νὰ κρύβεται κάποιος εὐφύεστατος νοῦς πίσω ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά», ὠμολόγησαν οἱ ἀρμόδιοι κύκλοι. «Κάποιος ὁ ὁποῖος ἔχει ὑπηρετήσει σὲ στρατό, καὶ μάλιστα ἔχει καταλάβει ὑψηλότερη θέση στὴ στρατιωτικὴ ἱεραρχία. Μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ σφραγίσωμε τὰ σύνορα», παραδέχονται. Καὶ τὰ τελευταῖα ἐπεισόδια εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀνάφλεξη πού παρουσιάστηκε στὰ σύνορα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας, μετὰ τὸν πρῶτο Παγκόσμιον πόλεμο.

Χάρη στὴς ἐπιθέσεις πού ἔγιναν στοὺς στρατῶνες καὶ στὴς συμπτώσεις τῶν Ἴρλανδῶν τῆς Ἀμερικής, οἱ ἐπιδρομεῖς εἶχαν θαυμάσια ἐξοπλισθῇ μὲ πολυβόλα Μπρέν, αὐτιμάτα Τόμσον καὶ Στένς, ἡμιαυτόματα τυφέκια καὶ περίστροφα.

«Ἡ ἔνωση μόνον μ' ἓνα τρόπο μπορεῖ νὰ γίνη», δήλωσε ὁ Λάϊαμ Κέλλυ, γερουσιστής τῆς Ἐλευθέρης Ἰρλανδίας. «Ἄν ὁ βρετανικὸς στρατὸς ἐξαναγκασθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Βόρειο Ἰρλανδία. Δυστυχῶς, ἡ μόνη γλῶσσα πού καταλαβαίνουν οἱ Ἀγγλοὶ εἶναι ἡ βία. Ἡ μόνη μου ἐπιθυμία εἶναι νὰ δῶ τὸν βρετανικὸ στρατὸ νὰ ρίχνεται στὴ θάλασσα».

■ ■ ■

(Φωτ. Irish News Agency)

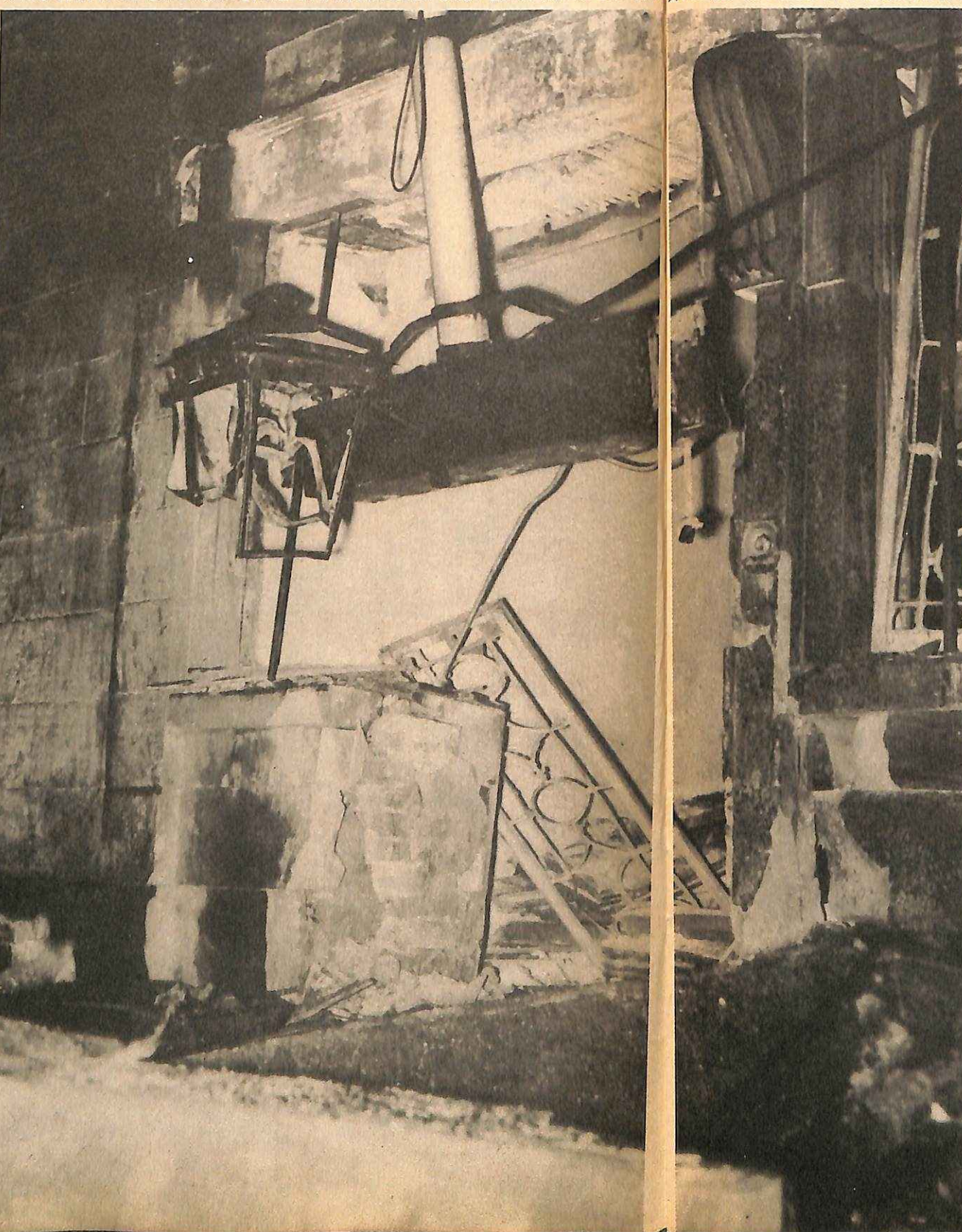

ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ ΤΜΗΜΑΤΑ «ΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

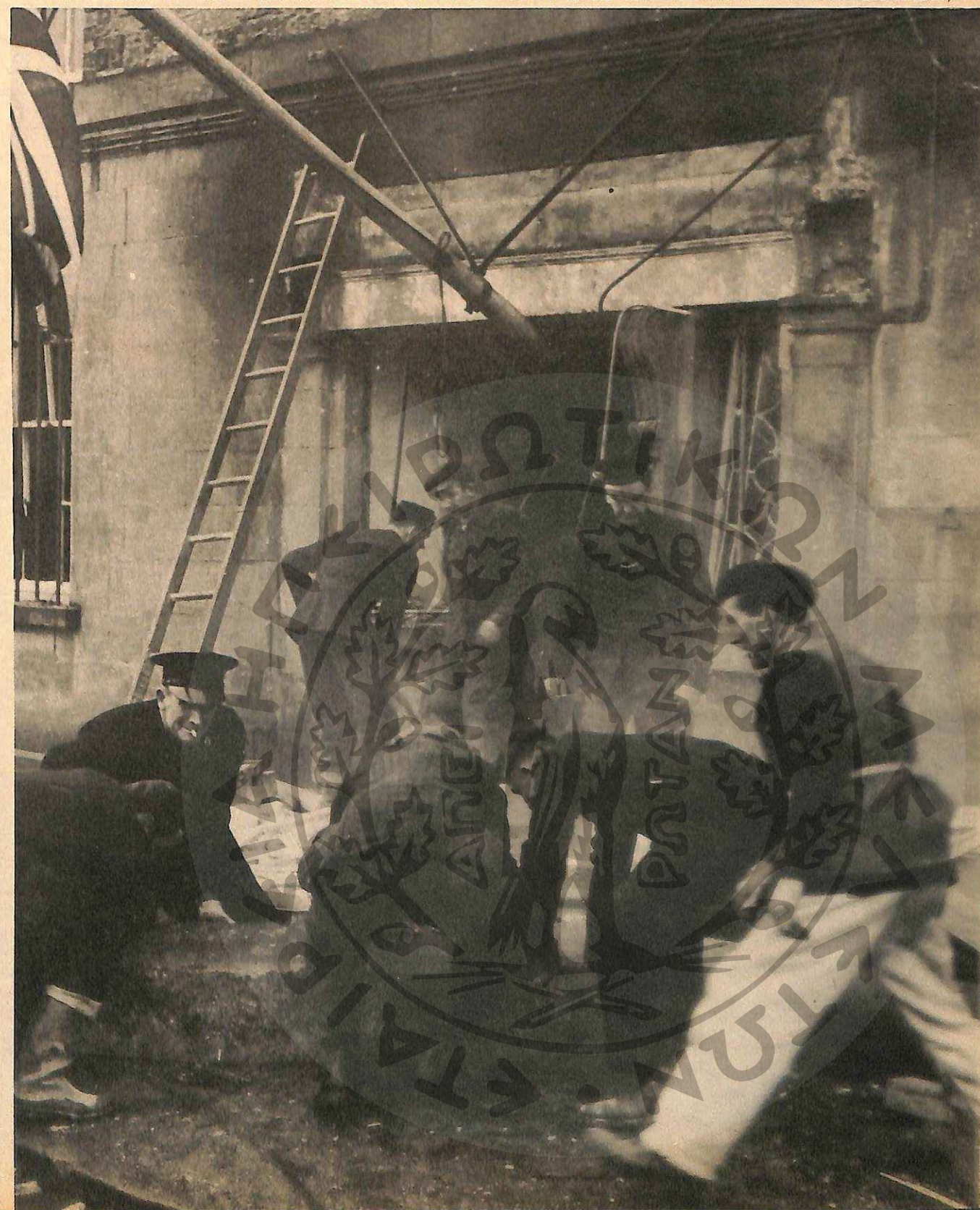

ΣΤΟ ΝΤΕΡΡΥ, ΟΙ ΙΡΛΑΝΔΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΡΙΞΑΝ ΒΟΜΒΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ

Η ΠΙΟ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΛΙΣΝΑΣΚΕΑ ΟΠΟΥ ΕΠΛΗΓΗΣΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΘΑ ΚΑΘΑΡΙΣΟΥΝ... ΑΛΛΑ ΤΙ ΘΑ ΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΟ ΑΓΟΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ;

Ο ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ ΝΙΚΗΘΗΚΕ

Ο Σάββας και η Σού Γεωργίου ξεκίνησαν απ' τη Ν. Υόρκη στις 10 Ιουνίου του 1956, για να διαπλεύσουν μ' ένα μικρό σκάφος τόν παντοδύναμο 'Ατλαντικό, να περάσουν την Μεσόγειο και να φθάσουν στην Ελλάδα, διανύοντας χιλιάδες μίλια. Μετά τις πρώτες ημέρες του ταξιδιού συνάντησαν μια πρωτοφανή δύελλα και η «Χαρά», το μικρό πλεούμενο του Γεωργίου, παρ' όλο που να χαθή όριστικά στα βάθη του άβυσσάλιου πόντου. Τό ταξίδι τους συνεχίσθηκε, αγωνιώδες και επίπονο για πολλές ακόμη ημέρες. Στο δρόμο τους, τότε σταματημένοι από άπνοιας καταμεσίς στον ωκεανό, τότε ταλαιπωρημένοι από τὰ γιγαντιαία κύματα, την βροχή και την όμιχλη, συναντούν διάφορα καράβια. Άλλα από αυτά αντιλαμβάνονται την παρουσία τους, τούς δίνουν τὸ στίγμα και δίνουν εύχες στο «πλήρωμα» της «Χαράς». Άλλα πάλι περνούν δίπλα στο σκαφάκι αδιάφορα, χωρίς να προσέξουν την παρουσία του. Οί συναντήσεις όμως δεν σταματούν εδώ. Γιγάντιες φάλαινες διασταυρώνονται με τὸ μικρό σκάφος και τὸ τολμηρό ζευγάρι φοβάται και την παρμικρότερη κίνηση τῶν τεράτων αὐτῶν τοῦ ωκεανοῦ... Παράλληλα, μικρά ψαράκια, ακόμα και καβουράκια, πού έχουν τις φωλιές τους στα φύκια τοῦ Γκόλφ Στρήμ, φθάνουν μέχρι την «Χαρά» για να την περιεργασθούν και να δώσουν ένα χαρούμενο τόνο στην μοναξιά τῶν θαλασσοπόρων. Τελικά, ὁ Σάββας και η Σού Γεωργίου συναντούν τὸν πρώτο γλάρο, σημάδι πού τούς λέει ὅτι οί 'Αζόρες, τὰ ἡφαιστειογενή νησιά τοῦ 'Ατλαντικοῦ, πρώτος σταθμὸς τοῦ ταξιδιού τους, δὲν βρίσκονται μακριά. Πραγματικά στις 7 Ιουλίου ἡ «Χαρά» καταφέρνει ὑστερα ἀπὸ τριήμερη ταλαιπωρία νὰ μπη στο λιμάνι τῆς Φαίαι. Ἐκεῖ τὸ ζευγάρι πέρασε μίαν ἑβδομάδα. Ἐπὶ τὰς ἡμέρες με σίγουρα δῆματα, ανάμεσα σὲ ἀνθρώπους, χωρίς κύματα, χωρίς ἀγώνιες. Οί ἡμέρες ὅμως πέρασαν γρήγορα καὶ τὸ ἀπομεσήμερο τῆς 14 Ιουλίου ἡ «Χαρά» ἔβαλε πλώρη γιὰ τὸ Γιβραλτάρ. Τὴν περιμένου ἀκόμη 1.000 ὠκεάνια μίλια.

Δύο μισὸν ὥρες μετὰ τὰ μεσάνυχτα, μιὰ φωτεινὴ δέσμη, ἴδιο χέρι καλῆς νεράιδας στὴ σκοτεινιά τοῦ θάσου, ἤρθε νὰ χαϊδέψη τὰ ξάρτια καὶ τὸ σκάφος τῆς «Χαράς». Περνούσαμε κοντὰ ἀπ' τὸν φάρο τοῦ Κάβο Φερράρια. Ἦταν σὰν νὰ μὰς ἔσφιγγε τὸ χέρι, σὰν νὰ μὰς κτυποῦσε στὴν πλάτη ἕνα ζεστό, φιλικὸ χέρι γιὰ νὰ μὰς δώσῃ κουράγιο καὶ νὰ μὰς πῇ: «Ἐχετε μόνον 1000 μίλια ἔως τὸ Γιβραλτάρ!»

Τὴν ἄλλη ἡμέρα κατὰ τὸ μεσημέρι εἶχαμε συμπληρώσει ἄλλα 107 μίλια. Ἀλλὰ μόλις λέγαμε ὅτι εἶχαμε πάρει καλὸ δρόμο, ὁ ἄνεμος σταμάτησε καὶ μιὰ ἀνυπόφορη ζέστη μὰς ἀγκάλιασε. Ὁ ἥλιος μὰς λούζει ἀνελέητα με τὶς καυτὲς του ἀκτίνες καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθανε αὐτό, ἡ θάλασσα τὶς ἀντανάκλα καὶ μὰς τὶς στέλνει γιὰ μιὰ δεύτερη φορὰ νὰ μὰς θαμπώσουν τὰ μάτια καθὼς παιχιδίζουν με τὸ τεράστιο θαλάσσιο κάτοπτρο. Ἀναγκασθήκαμε νὰ προφυλαχθοῦμε με ρούχα γιὰτὶ τὰ σώματά μας κινδύνευαν ἀπ' τὰ ἐγκαύματα.

Τὰ χάδια ἑνὸς καρχαρία

Ὡς τὶς 18.30 τὸ ἀπόγευμα εἶχαμε κάνει 25 μίλια. Τὴν ἴδια ὥρα ἀλάργα ἀπ' τὴν πρύμνη τοῦ σκάφους στὸν ἀνατολικὸ ὀρίζοντα πέρασαν δυὸ μπουρινία, χωρίς ὅμως νὰ μὰς ἀγγίξῃ οὔτε ὁ ἀέρας τους. Ἀπ' τὸ βοριά ἀρχισαν νὰ κατεβαίνουν βαρεῖα μαύρα σύννεφα...

—Μοῦ φαίνεται πὼς θὰ θρέξῃ γιὰ τὰ καλά, ἀκουσα νὰ μοῦ λήῃ ἡ Σοῦ κ' ἐγὼ κούνησα τὸ κεφάλι συμφωνώντας μαζί της χωρίς νὰ τῆς ἀπαντήσω, γιὰτὶ ἐκείνη τὴν ὥρα εἶχα δώσει ὅλη μου τὴν προσοχή σ' ἕνα φουσκωμένο κύμα με ἀφρὸ ἀπὸ σκάσιμο στὴν κορυφὴ του πού ἐρχόταν με τα-

χύτητα καταπάνω στὴν «Χαρά». Δούλεψα τὸ τιμόνι ὅπως ἔπρεπε καὶ ὁ ὑδάτινος ὄγκος ὅταν μὰς ἐφθασε μὰς πήρε στὴν πλάτη του, μὰς ἀνέβασε στὴν κορυφὴ του, μὰς τράνταξε λίγο καὶ μὰς ἄφησε νὰ γλιστρήσουμε στὴν γυαλιστερὴ του πλαγιά χωρίς ἄλλες συνέπειες...

Ἡ βροχή, σὰν νὰ ἤθελε νὰ διαψεύσῃ τὴν Σοῦ, δὲν φάνηκε μέχρι τὸ βράδυ, παρ' ὅλον ὅτι ὁ οὐρανὸς εἶχε βαρύνει ἀπ' τὰ χοντρά μαύρα σύννεφα πού εἶχαν μαζευντῇ. Πάντως κατεβάσαμε τὰ πανιά μας γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε τριβὴ ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης φουσκοθαλασσίας πού ταλαιπωροῦσε τὸ σκάφος. Ὁλόκληρη ἡ νύχτα πέρασε μέσα σὲ μιὰ βαρεῖα, νοτισμένη ἀτμόσφαιρα.

Τὸ πρωὶ τῆς 17ης Ιουλίου τὸ τιμόνι τῆς «Χαράς» ἀρχισε νὰ τρέμῃ ἀδικαιολόγητα. Σκύβοντας ἔξω γιὰ νὰ θροῦμε τὴν αἰγία, εἶδαμε ἕναν καρχαρία ὡς δυὸ μέτρα μακρὸς, νὰ ξύνῃ τὴν κοιλιά του ἐπάνω του... Τὸ πλήρωμα θορυβήθηκε ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη συνάντηση καὶ πήρε θέσι μάχης. Ἡ γυναίκα μου με «πολεμικὲς» κραυγὲς ἔτρεχε πρῶμα - πλώρα. Ἐνθουσιασμένη κατὰ βάθος ἀπὸ τὸ θέσμα, ἔβγαλε ἀπὸ τὸ ὄπλο-στασιό μας καμάκια καὶ ἐνοοῦσε σῶνει καὶ καλὰ νὰ μονομαχήσῃ με τὸ θηρίο, ὅπως ὁ Μόμπυ Ντίκ με τὴν κακία φάλαινα.

Στὸ μεταξὺ, τὸ τέρας πλατσούριζε στὰ νερά, καθὼς ἔξυνε, φαντάζομαι με ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστηση, τὴν ἀσπρη κοιλιά του στοῦ ταλαίπωρο τιμόνι τῆς «Χαράς» καὶ κουνιόμαστε σὰν νὰ μὰς χτύπησε σεισμὸς. Γύρω στοῦ τεράστιο δολοφονικὸ ψάρι κολυμποῦσαν οί «πιλότοι», κάτι ὑποβρύχιοι πιτσιρίκοι πού ἀποτελοῦν τὴν μόνιμη συνοδεία τοῦ «γκάγκστερ» τῶν θυβῶν. Κανονικὰ ὁ καρχαρίας ἔχει ἕναν μόνον πιλότο πού εἶναι δούλος κι ἀφέντης του. Ὁ καρχαρίας δὲν βλέπει καλὰ κ' ἔτσι ἀκολουθεῖ τὸν «κολα-

Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΘΡΥΛΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ

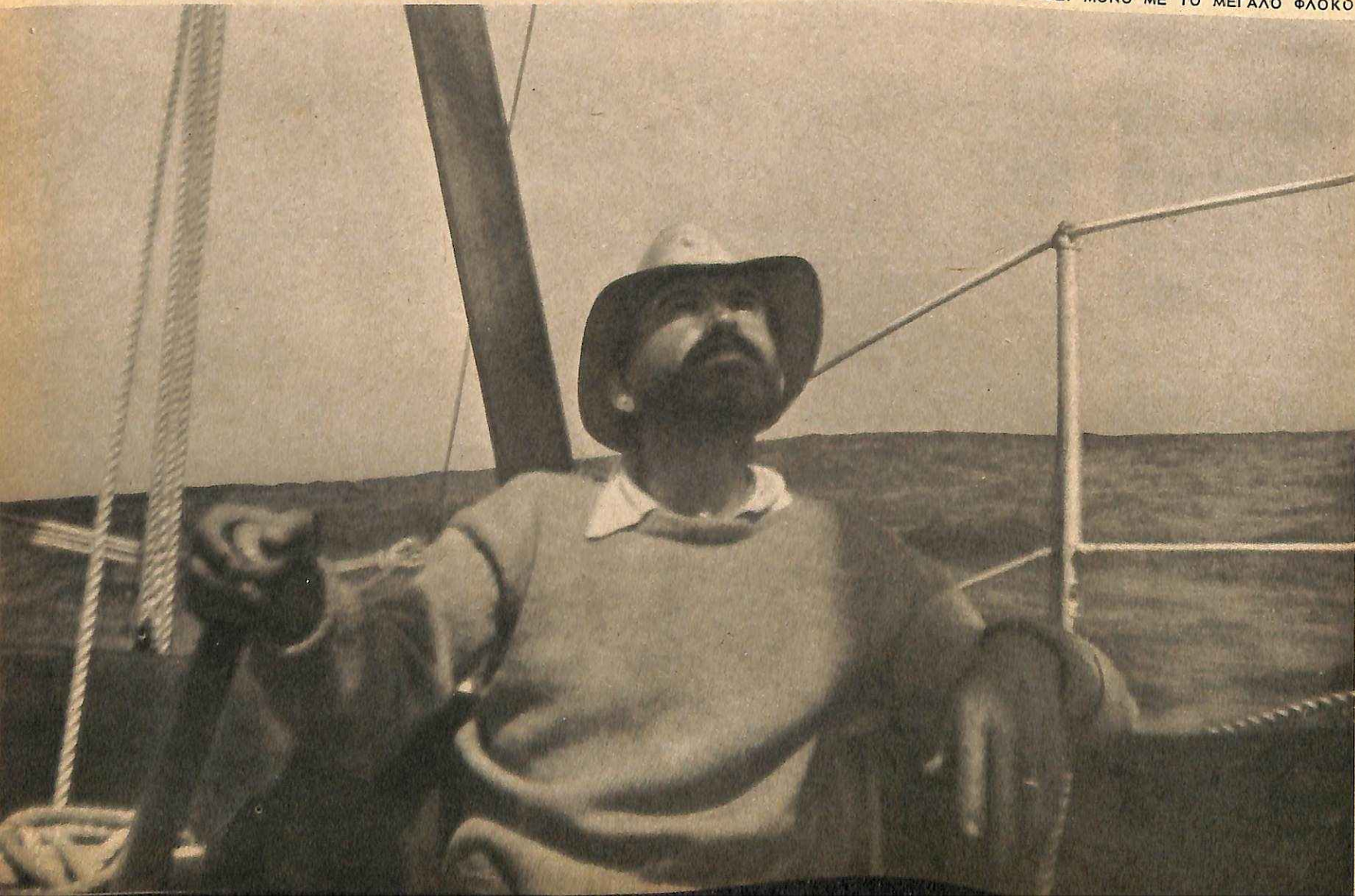
(Ἀποκλειστικότης τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα)

οῦζο», ὅπως τὸν λένε οί ναυτικοί μας, πού τοῦ δείχνει τὸν δρόμο. Μετὰ ξὺ τοῦ γίγα καὶ τοῦ νάνου ἔχει «ὑπογραφή» μιὰ «συμφωνία κυρίων» πού ἐξασφαλίζει στοὺς μικροὺς πιλότους τὴν σωματικὴ τους ἀκεραιότητα. Ὁ καρχαρίας βλέπει με τὰ μάτια τοῦ «κολαούζου» καὶ ὁ μικροσκοπικὸς ὀδηγὸς, πού κολυμπᾷ μπροστὰ ἀπ' τὸν κύριό του, τρώει... με τὰ δόντια τοῦ καρχαρία. Σὰν εὐσυνείδητος ὀδηγὸς κάποιου σπουδαίου τουρίστα, τὸν ὀδηγεῖ στὰ θαλάσσια βάθη, τὸν ἀνεβάζει στὴν κορυφὴ τῶν κυμάτων καὶ τὸ μυωπικὸ τέρας τοῦ παραχωρεῖ γενναϊόφρονα ἕνα... πολλοστημόριο τῆς λείας του γιὰ νὰ τραφῇ.

Στὴν περίπτωσι τοῦ δικοῦ μας καρχαρία, ἡ παρουσία μιᾶς τόσο μεγάλης «αὐλῆς» γύρω ἀπὸ τὸν κυρίαρχο τῶν θυβῶν μόνον μιὰ ἐξήγησι ἔχει. Φαίνεται ὅτι ὁ καρχαρίας μας σὲ διάφορα «μικροκαυαδάκια» κατεσπάρει ἄλλους καρχαρίες, κ' ἔτσι οί πιλότοι τοῦ ἐνὸς μακαρίτη μετὰ τοῦ ἄλλου προσκολλήθηκαν στὴ δούλεψή του. Μεταξὺ τῶν μικρῶν «κολαούζων» φυσικὰ δὲν ὑπῆρχε περίπτωσι ἀντιζηλίας καὶ καυγάδων, γιὰτὶ τὸ φαί πού περὶσσευε ἀπὸ τὰ πλούσια γεύματα τοῦ ἀφεντικοῦ τους ἦταν ἀρκετὸ γιὰ ὅλους.

Στὸ μεταξὺ ὁ καρχαρίας ἐξακολουθοῦσε νὰ ξύνῃ ἀτάραχος τὴν κοιλιά του στοῦ τιμόνι τῆς «Χαράς» χωρίς νὰ ἐνδιαφέρεται, φυσικὰ, γιὰ τὴν ταλαιπωρία μας. Πότε - πότε δάγκωνε «ἐλαφρά» τὸ τιμόνι, νομίζοντάς το, ἀσφαλῶς, γιὰ οὐρὰ κάποιου ἄλλου ψαριοῦ. Ἐμεῖς με τὰ καμάκια στὰ χέρια προσπαδοῦσαμε νὰ τὸν τραυματίσουμε γιὰ νὰ μὰς ἀφήσῃ ἐπὶ τέλους ἡσυχους νὰ συνεχίσουμε τὸν δρόμο μας. Ἡ μάχη, με γενικὸ ἀρχηγὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τὴν Σοῦ, κράτησε ὡς τὴν ὥρα πού μὰς πλησίασε τὸ «Μαρσεῖγ», ἕνα μεγάλο γαλλικὸ καράβι, καὶ ὁ ἐνοχλητικὸς καὶ παντοδύναμος

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΙΓΕΣ ΚΑΛΩΣΥΝΑΤΕΣ ΜΕΡΕΣ ΚΑΤΑΜΕΣΙΣ ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ. Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙΕΙ. Η «ΧΑΡΑ» ΑΡΜΕΝΙΖΕΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΦΛΟΚΟ

Ο ΣΦΟΔΡΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΝΑ ΡΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΩΤΗ ΑΓΚΥΡΑ, ΑΦΟΥ ΜΑΖΕΨΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΚΕΤΑ

“Ένας καρχαρίας ζύνει λήν ωγάλη του σιό λιμόνι λής “Χαράς,”

μύωψ μās άφησε για να τó άκολουθήσει έλπίζοντας σε καλύτερους μεζέδες. Άπό την δική μας φιλοξενία είχε, όπως φαίνεται, άπογοητευθή όριστικά, γιατί σ’ όλη την διάρκεια της έπαφής μας μαζί του, άποφύγαμε να ρίξουμε στη θάλασσα έστω και ένα χαρτάκι. Και τούτο για να μην φαντασθή ότι είχαμε σκοπό να τόν περιποιηθούμε και μās γίνει έτσι τσιμπούρι.

Τό καράβι μās πλησίασε την ώρα που άπαθανατίσαμε με δεκάδες φωτογραφίες την συνάντησή μας με τόν καρχαρία. Άσφαλώς θα τούς κίνησε την περιέργεια —έκτός από την παρουσία της σκάφης μας με κατεβασιμένα πανιά καταμερίς στόν άκαινό— τó γεγονός ότι τρέχαμε σάν

τρελλοί πρύμα - πλώρα με καμάρια στα χέρια και κοιτούσαμε στό νερό...

Ήλθαν κοντά μας και μās ρώτησαν αν θέλαμε τίποτα κ’ έμέεις τούς άπαντήσαμε, ότι τó μόνο τού μās έλειπε ήταν ό... άνεμος. “Όταν τούς είπαμε τόν προορισμό μας, όλο τó πλήρωμα άρχισε να σφυρίζη έκδηλώνοντας τόν θαυμασμό του, λές και είμαστε... καμμία κοπέλα που βαδίζει, ό-λι χάρη και θηλυκότητα, στη μέση κάποιας πολυσύχναστης λεωφόρου.

Τό κατάστρωμα τού «Μαρσέιγ» ήταν φορτωμένο με βουνά από άχυρο, άλογα και πολύχρωμα σαγόνια ίπποδρομίου με τεράστια γράμματα στίς πλευρά τους: «LONE - STAR RANCH RODEO - RO-

BESTES, BAIRD, TEXAS». Ήταν τó «Ροντέο», που γύριζε, ύστερα από περιόδεια σε διάφορες εύρωπαϊκές πόλεις, στην Άμερική. “Όταν τó καράβι άπομακρύνθηκε χάσαμε και τόν καρχαρία, που άσφαλώς θα τó άκολούθησε.

“Ομορφες βραδυές

Μέχρι τó μεσημέρι δέν είχαμε κάνει καμμία πρόδο, κι ως τó απόγευμα, ώρα 17.50, είχαμε κατέβει λίγο νοτιότερα έξ αίτίας τού ρεύματος. Την ώρα αυτή σηκώσαμε και πάλι τά πανιά, γιατί σηκώθηκε ένα έλαφρό βορεινό άεράκι, που άρχισε να μās σπρώχνη άπαλά. Μόλις θράδυσσε ό άνεμος γύρισε βορειοανατολικός, δυνάμωσε κι άρχισαμε να τρέχουμε πάνω στα κύματα. Ήταν ή πιό όμορφη βραδυά τού ταξιδιού μας. Άκριδώς στό νοτιά τó φεγγάρι φώτιζε την θάλασσα. Ψηλά στό μαυρο στερέωμα τ’ άστέρια είχαν ανάψει και τρεμόσβηναν. Ή πυξίδα μας είναι άχρείαστη μιά νύχτα σάν κι αυτήν. ‘Ο πολικός άστέρας φωτεινός και φιλικός μās δείχνει τόν δρόμο. ‘Ο άνεμος κ’ ένα άπαλό κύμα μās σπρώχνουν μπροστά. Ή ταχύτητα δέν είναι βέβαια όση θα θέλαμε, αλλά μακάρι να κόβαμε πάντα τόσα μίλια. Θυμόμαστε τις φοβερές άπνοιες που μās καθήλωναν πάνω στα έπικίνδυνα κύματα και εύχαριστούμε τόν Θεό τών άνέμων. Κάτι τέτιες νύχτες σε κάνουν να ξεχνάς τις ταλαιπωρίες και να νοσταλγής τά ταξίδια... Ή άνιερη μπουνάστα της περασμένης βραδυάς έχει πιά ξεχαστή. Τό ραδιόφωνο γεμίζει την καμπίνα με τις πιό όμορφες μελωδίες, που στέλνουν για μās οι ραδιοφωνικοί σταθμοί της Εύρώπης που όλοένα πλησιάζουμε. Ψηλά στόν ουρανό τ’ άστέρια λεπτό με τó λεπτο πληθαίνουν. ‘Ο Γαλαξίας είναι μιά άσημένια πινελιά στόν πίνακα τού χάους. Πρός τó ζενίθ, μπροστά μας λάμπουν ό Βεγας, ό Νιενεμπ και ό Άλταρ, γίγαντες άστέρες. Άπόμακροι όσο κι ό άλλος κόσμος. Άριστερά και δεξιά άπ’ τó φεγγάρι ό «γειτονικός» μας πλανήτης Κρόνος κι ό Άντάρης, ό Κάλμπ άλ Άκράμπ τών Άράβων, ό Cor Scorpionis τών Λατίνων, ή «Καρδιά τού Σκορπιού». Είναι ένας γίγας άστέρας, ή μάλλον διπλός, ένας κοκκινός κ’ ένας γαλάζιος, που απέχει από την γή 100 χρόνια φωτός, αλλά που συεχώς μās πλησιάζει με ταχύτητα 100 μίλια τó λεπτό, όπως λένε τά διδλία.

‘Ο καιρός αλλάζει

Στις 18 και 19 Ίουλίου τά μπουρίνια ταλαιπώρησαν την «Χαρά» και μās. Με ταχύτητα 30—35 κόμβους την ώρα μās χτυπούν άπ’ τó βοριά, αλλά τó πλήρωμα για να κερδίση χρόνο ταξιδεύει μ’ όλα τά πανιά. “Όταν ένα μπουρίνι μās χτυπά μανουβράρουμε κατάλληλα τó σκάφος με χρι να περάση και μετά πάλι την πλώρη στα κύματα και έμπρός για τó Γιβραλτάρ. Τά μπουρίνια με άπόσταση 15—20 λεπτών τó ένα από τó άλλο μās αναγκάζουν να ποδίζουμε τó σκάφος, να τó πλανάρουμε στίς ριπές για να βολέψουμε όπως μπορούμε την κατάσταση. Ή βροχή που κατά διαστήματα πέφτει, παρ’ όλη την άδλιότητά της, είναι εύπρόσδεκτη γιατί ό άνεμος που την συνοδεύει μās δίνει ταχύτητα. Τό βράδυ, όταν τó φεγγάρι έδβαινε κάθε τόσο από τά σύννεφα, συνέδετε μιά εικόνα ύποβλητική. Τρομαχτική στη μεγαλοπρέπειά της. Τό κύμα πλατύ και ψηλό φωσφορίζει μέσα στη νύχτα. Ένα κοπάδι δελφίνια σχίζει με καταπληκτική ταχύτητα την θάλασσα και παιγνίζει γύρω άπ’ τη «Χαρά». ‘Ο φωσφορισμός τού νερού κάνει ό άνεμος να φαίνονται σάν κομήτες που έπεσαν στην θάλασσα και εξακολουθούν τόν γοργό δρόμο τους μέσα στό νερό. Ή πρύμη της «Χαράς» άφίνει πίσω της ένα γαλαξία. ‘Ομορφη νύχτα. Άέχαστη.

Άργά ό άνεμος σκούπισε τά σύννεφα άπ’ τόν ουρανό και τ’ άστέρια έσκυψαν περίεργα πάνω από την «Χαρά».

Την άλλη ήμέρα ξημερώθηκε με κακό καιρό. Τό βαρόμετρο άρχισε να κατεβαίνει και τά βαρεία σύννεφα δέν μās άφιναν να πάρουμε στίγμα. Τό τιμόνι τού σκάφους άρχισε να γίνεται

πολύ δύσκολο. Άπό τó πρωί νέα μπουρίνια άρχισαν να μās δένουν κατεβαίνοντας γοργότερα από τά βορειοδυτικά. Ένα από αυτά μās χτύπησε με ταχύτητα 40 κόμβων την ώρα. Όλη ή ύπνημη πλευρά της «Χαράς» χώθηκε στό νερό. Βυθίστηκαν ακόμη και οι στήλες που συγκρατούν τά προφυλακτικά σύρματα της κουπαστής. Τό σκάφος άρχισε να πλανάρη με ταχύτητα 12 κόμβων. Παρ’ όλα αυτά άποφασίσαμε να συνεχίσουμε μ’ όλο τó πανί και τόν φλόκο. ‘Ο φόβος ότι θα χάσουμε κάτι άπ’ τά πανιά ή τó έλμπουρο είναι μεγάλος.

Έτσι περάσαμε και τó σημείο τού άκαινού μεταξύ Άζορών και Εύρώπης που δρίσκεται στό μέσον της διαδρομής και ονομάζεται σημείον «μη έπιστροφής». Ή κοντινότερη ξηρά για την «Χαρά» ήταν ή Μαδέιρα, ένα νησί σε άπόσταση 275 μιλίων πρós τόν νοτιά.

Πλησιάζει πιά να σουρουπώση και ακόμη δέν είχαμε καταφέρει να βρούμε τó στίγμα, γιατί τά μπουρίνια μās κτυπούν εξακολουθητικά τó ένα ύστερα από τó άλλο. Τρεις φορές άποφασίσαμε να χαμηλώσουμε τά πανιά και τις τρεις όμως αλλάζουμε την τελευταία στιγμή γνώμη προτιμώντας να τά παίξουμε όλα για όλα και να κερδίσουμε χρόνο. Είχαμε έμπιστοσύνη στό σκαφάκι μας και την άρματοσύνη του.

Στό μεταξύ, έπειδή ποτέ ένα κακό δέν έρχεται μόνο του, έγω έπαθα δηλητηρίαση, ή μάλλον αλλεργία, όπως άποδείχτηκε τελικώς, με δυνατούς πόνους στό στομάχι, άνυπόφορη φαγούρα στίς παλάμες τών χεριών και σοδαρό πρήξιμο ματιών και χειλιών.

Ή Σού, αν και άνησυχούσε πολύ και προσπαθούσε να με βοηθήση με κάθε τρόπο και διάφορα γιατροσόφια, δέν μπόρεσε να μού κάνη γελώντας την πρόταση:

—Ντάρλιγκ, πρέπει να σου πάρω μιά φωτογραφία... Τά χέλια σου θυμίζουν νεγρο της Άφρικής...

Άρχισαμε να ταξιδεύουμε πρós τά βόρεια, όσο βέβαια τó επέτρεπαν ό άνεμος και τó κύμα, ώστε να ψηλώσουμε για την περίπτωση, που οι άνεμοι θα γύριζαν έντελώς βόρειοι, όποτε θα μās έρριχναν πολύ χαμηλά κατά τόν νοτιά, ή αν δυνάμωναν πολύ περισσότερο και αναγκαζόμαστε να μείνουμε ξυλάρμενοι.

Μέσα στό σκοτάδι

Στις 23.05, μέσα στό σκοτάδι, ένα πλοίο πέρρασε μακριά χωρίς να μās αντίληφθ, παρ’ όλα τά σήματα που τού κάναμε. Τά φώτα του άνεβοκατέβαιναν καθώς σκαμπανέδαζε στα κύματα και πότε χανόντουσαν πίσω από τις καμπύλες τους και πότε βρισκόντουσαν στην κορυφή τους.

Στις 23.40, ακριδώς στην άλλαγή της θάρδιας, ό άνεμος έπεσε άπτότομα και γύρισε ανατολικός - βορειοανατολικός και σε λιγώτερο από 10 λεπτά άρχισε να φυσά άπ’ αυτή τη διεύθυνση με ταχύτητα θυέλλης. Κατεβάσαμε όσο πιό γρήγορα μπορούσαμε την μίστρα και με φλόκο μόνο —έλπίζοντας πώς δέν θα τόν χάσουμε— αλλάξαμε πορεία με νοτιοανατολική κατεύθυνση.

Τό Σάββατο, 21 Ίουλίου, διαπιστώσαμε πρωί - πρωί ότι ήταν φαίνεται της μοίρας μας γραφτό να δεχτούμε όλα όσα οι πλοηγικοί χάρτες και τά διδλία αναφέρουν για την περιοχή και την έποχή αυτή τού έτους. Τώρα βρισκόμαστε στην περιοχή που τόν Ίούλιο παρατηρείται μιά θυέλλα (Άριθμός 8 στην κλίμακα τού Beaufort). Και την φάγαμε όλη! Να λοιπόν που άποδείχτηκε καλή ή τακτική να ψηλώσουμε χθές.

Άπό τó ένα μεσημέρι ως τó άλλο είχαμε κιόλας κάνει 120 μίλια, παρ’ όλο ότι από χθές τά μεσάνυχτα ταξιδεύουμε μόνον με φλόκο. Και είναι θαύμα τó πώς βαστάει ακόμα αυτό τó πανί, γιατί ό ανατολικός - βορειοανατολικός άνεμος που έχει πιάσει τρέχει μέχρι 40 κόμβους την ώρα. Την κατάσταση κάνει χειρότερη ή μεγάλη φυσικοκατάσταση. Τά κύματα είναι πολύ ψηλά, άκονόνιστα και με πολλά σκασίματα κάνουν και τόν καλύτερο να φοβάται.

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:

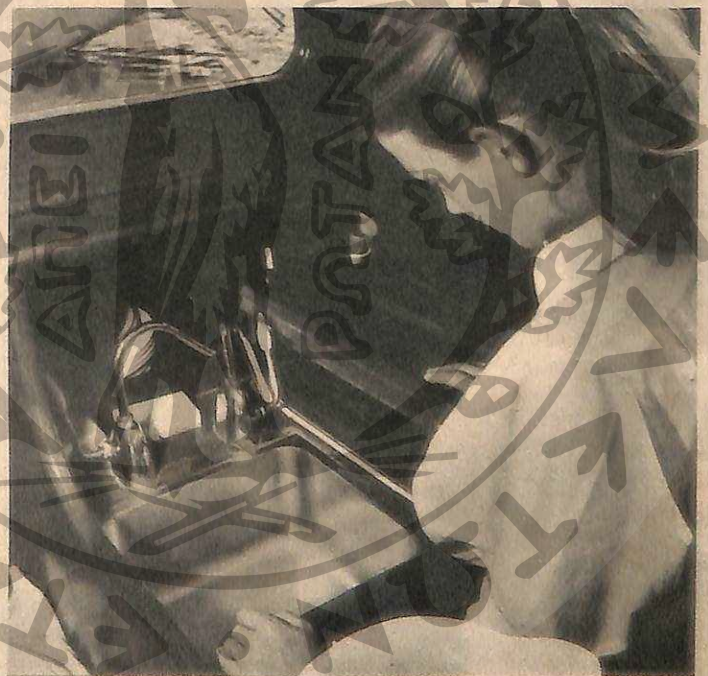
Πλησιάζουμε στην Εύρώπη.

Η ΣΟΥ, στόν πρώτο της ρόλο, σάν πιστό και πειθαρχικό «πλήρωμα» κάνει τη δάρδια της στό τιμόνι. “Όλοι ξέρουμε πώς όταν ταξιδεύη ένα σκάφος, όσοδήποτε μικρό και αν είναι, πρωταρχικός παράγων της αίσιας διεξαγωγής τού ταξιδιού είναι ή τυφή ύπακοή τού πληρώματος στόν κυβερνήτη, που ό λόγος του άποτελεί θέσφατο. Και στην περίπτωση μās ό Σάββας όμολογεί πώς ή Σού στάθηκε ύποδειγματικό πλήρωμα. Ποτέ της δέν γόγγυζε, ποτέ δέν άρνήθηκε, ποτέ δέν παραμέλησε να έκπληρώση με παραδειγματική σχολαστικότητα τó καθήκον.

Η ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΣΟΥ

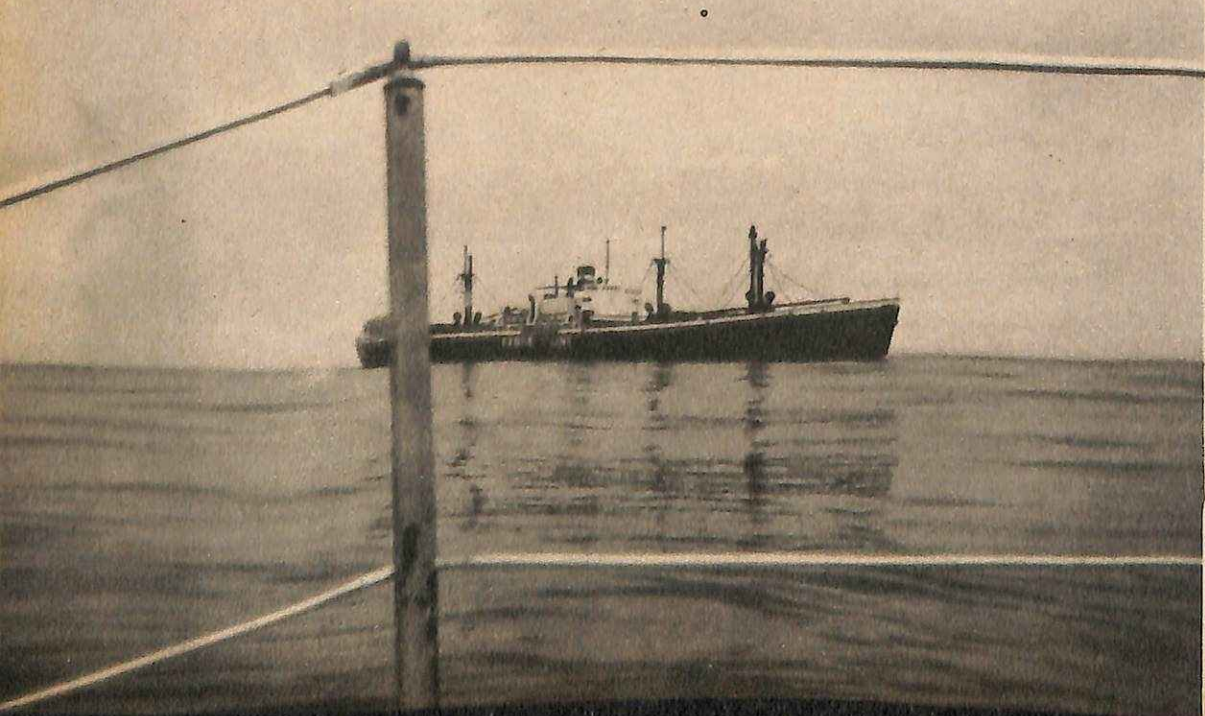
Άρκετοι γνωστοί τού Γεωργίου, όταν άκουσαν την άπόφασή του να διαπλεύση τόν Άτλαντικό με τη «Χαρά», ξεδήλωσαν τόν ένθουσιασμό τους και την έπιθυμία τους να συνταξιδέψουν μαζί του. Άλλά όπως ήταν φυσικό, την τελευταία στιγμή, κάποιο «εμπόδιο» δέν τούς άφησε να πραγματοποιήσουν την μεγάλη λαχτάρα τους. “Άλλος είχε μιά έπείγουσα ύπόθεση να δεικπαιρέωση, άλλος δέν μπορούσε να πάρη άδεια από τη δουλειά του, τού τρίτου... γκρίνιαζε ή γυναίκα του, κ.ο.κ. Ήστόσο, ό Σάββας ήταν άποφασισμένος να έπιχειρήση, έστω και όλομόναχος, τó ταξίδι που άνειρευόταν και κατέστρωνε σ’ όλη του τη ζωή. Οι άναγνώστες μας παρακολούθησαν τó ρομαντικό έπεισόδιο που εξαφάισε στό σκάφος του πλήρωμα και στόν κυβερνήτη σύζυγο. Άπό την λεπτομερή αφήγηση που συνεχίζεται, είναι πιά σε θέση να εκτιμήσουν την πολύτιμη συμπαράσταση της πιστής και άποφασιστικής Σού κατά τους τρεις περιπετειώδεις μήνες τού ταξιδιού. Άλλά ό ρόλος τού πληρώματος, ακριδώς έπειδή έτυχε να τó εκπροσωπή ή Σού, στάθηκε διπλά πολύτιμος, γιατί έκτός από τó δεύτερο χέρι που βρέθηκε για να βαστάη τó δοιάκι, από τη «Χαρά» δέν έλειψε τó χέρι της νοικοκυράς, τó τρυφερό γυναικείο χέρι που κάνει ακόμη και την πιό τρομερή δοκιμασία ύποφερτη.

ΕΙΧΕ ΟΜΩΣ και τó ιδιαίτερο βασίλειό της ή Σού μέσα στά λίγα τετραγωνικά μέτρα της «Χαράς». Τό λεπτό γυναικείο της χέρι, ως διά μαγείας, έδινε έναν άπαλό τόνο στην τραχύτητα της περιπέτειας. Λίγα πιάτα, δυό-τρεις πετσέτες, μιά πλάνα σαπούνι, άπερίοριστη προθυμία και ή έμφυτη στίς γυναίκες φιλοκαλία, είχαν μεταφύτσει στό σκαφάκι την άτμοσφαίρα της σπιτικής θαλπωρής, όσο ήταν, φυσικά, δυνατό, στόν άφιλόξενο άκαινό, που πάνω στίς ύδάτινες άβύσσους του χοροπηδούσε τó καρυδότσουφλο.

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ, 17 ΙΟΥΛΙΟΥ, με τέλεια άπνοια και τά πανιά κάτω, ένας καρχαρίας 2 μέτρων πλησίασε τη «Χαρά» κι άρχισε να φέρνη βόλτες όλόγυρα, ξύνοντας κάθε τόσο την κοιλιά του στό τιμόνι.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΟΙ να φωτογραφίζουν τόν άνεπιθύμητο έπισκέπτη, δέν αντίληφθηκαν τó γαλλικό «Μασσαλία» που τούς πλησίασε. “Όταν ό πλοίαρχος τούς ρώτησε αν χρειάζονται τίποτα, οι δυό θαλασσοπόροι τού έζήτησαν εκείνο που είχαν περισσότερο ανάγκη, τη στιγμή εκείνη, —λιγάκι...άερο!

Αϊθου Νικόλσον

Το μοντέλο που έγινε ζωγράφος

ΚΕΙΜΕΝΟ: Κ-Θ-Ν — ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ BARD CLOW

ΔΥΣΚΟΛΑ ΥΠΟΠΤΕΥΕΤΑΙ κανείς πώς κάτω από τα λεπτά χαρακτηριστικά αυτής της ωραίας κοπέλας κρύβεται μια ψυχή αφάνταστα ανικανοποίητη, που δεν μπόρεσε να βρή ακόμη τον εαυτό της.

Ο ΣΩΓΡΑΦΟΣ ΜΙΝΩΣ ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ προσπάθησε, με τα πορτραίτα της Αϊθου που ζωγράφισε, ν' αποσπάσει το «μυστικό» της πολυσύνθετης προσωπικότητας που βρίσκεται πίσω από το ωραίο της πρόσωπο. Τί είναι εκείνο που την αναγκάζει ν' αλλάζει συνεχώς, να μη σταματά ποτέ και πουθενά...

Πρωτογνώρισα την Αϊθου Νικόλσον τον χειμώνα του 1952 στο Παρίσι όπου είχα πάει για να περάσω τις διακοπές των Χριστουγέννων. Είχε μόλις φθάσει από την Αμερική και παρά την τέλεια όμορφιά της και την μεγάλη εκζήτηση των κομψών της ρούχων έφερε ακόμα επιδεικτικά την απλότητα του Νέου Κόσμου. Την γνώρισα μόλις δυο-τρεις μέρες αφού πάτησε το πόδι της στην Ευρώπη.

Ένας φίλος μου Ρώσος, που εργαζόταν σ' ένα μεγάλο φωτογραφικό πρακτορείο, την είχε παραλάβει απ' τον σταθμό, γιατί η Αϊθου είχε έρθει στο Παρίσι για να εργασθεί ως μοντέλο σε δυο-τρία μεγάλα περιοδικά της πρωτεύουσας και ο φίλος μου θα εργαζόταν μαζί της ως φωτογράφος. Τρεις ημέρες αργότερα, το πρωί, μου τηλεφώνησε στο ξενοδοχείο μου: «Δεν μπορείς να φαντασθείς τί ανέκαλυσα, μου είπε: Ένα κορίτσι: θαύμα: ωραία σαν ποίημα κ' ευχάριστη. Κάνει τη δουλειά της εύσυνεδητα και όταν τελειώσει είναι άνθρωπος — όχι σαν τα άλλα μοντέλα που θέλουν συνεχώς να φωνάζουν, να δείχνονται, να τρέχουν...»

ΕΝΑ ΜΑΤΙ... ΧΙΛΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Του ζήτησα να την γνωρίσω και το θράδυ βγήκαμε μαζί. Ο Σέρζ, η Αϊθου και μια άλλη κοπέλα. Συναντηθήκαμε στο ξενοδοχείο μου. Η Αϊθου άρχισε λίγο και όταν έφθασε προχώρησε προς το τραπέζι μας άργα, κοιτάζοντας δεξιά κι αριστερά μ' ένα είδος χαμόγελου στα χείλη σαν να χαιρετούσε τους πάντας, σαν να χαιρετούσε το Παρίσι. Ψηλή, με μεγάλα πράσινα μάτια, με ανοιχτά καστανά μαλλιά προχωρούσε και το χαμόγελό της ήταν σαν αίνιγμα. Ήταν μια σφιγξ από τον Νέο Κόσμο. Σχεδόν οι πρώτες λέξεις που της είπα ήταν: «Τί ωραία μάτια που έχετε!» Αυτή γέλασε και παιδικά, απλά, απλώσε το χέρι της μέσα σε μια πελώρια σάκκα από κροκόδειλο που έφερε μαζί της κ' έβγαλε το περιοδικό «Vogue». Στο εξώφυλλο ήταν μια έγχρωμη φωτογραφία ενός μόνο ματιού. «Αυτό είναι το δεξί μου μάτι, μου είπε. Κάνει χίλια δολάρια!». Και ξέσπασε σε γέλια δυνατά και παιδικά, με το κεφάλι ριγμένο πίσω και τα μαλλιά ξεπλέκα στο ράχι.

Πήγαμε να φάμε στο «Sheherazade», το γνωστό ρωσικό ρεστοράν. Η Αϊθου δεν ήθελε ούτε βότκα ούτε κρασί, ήπιε μόνο πορτοκαλάδα και όμως είχε ένα κέφι τρελλό. Συνεχώς παρήγγελλε τραγούδια από τους παίκτες της μπαλαλάικας και τραγουδούσε μαζί τους, προσπαθώντας να μιμηθεί ήχητικά τις ρωσικές λέξεις.

Στις ανάπαυλες μεταξύ των τραγουδιών, δεν μιλούσε πολύ. Δυο-τρεις φράσεις ανταλλάξαμε, σχεδόν όλες γύρω από τους γονείς της στην Αμερική.

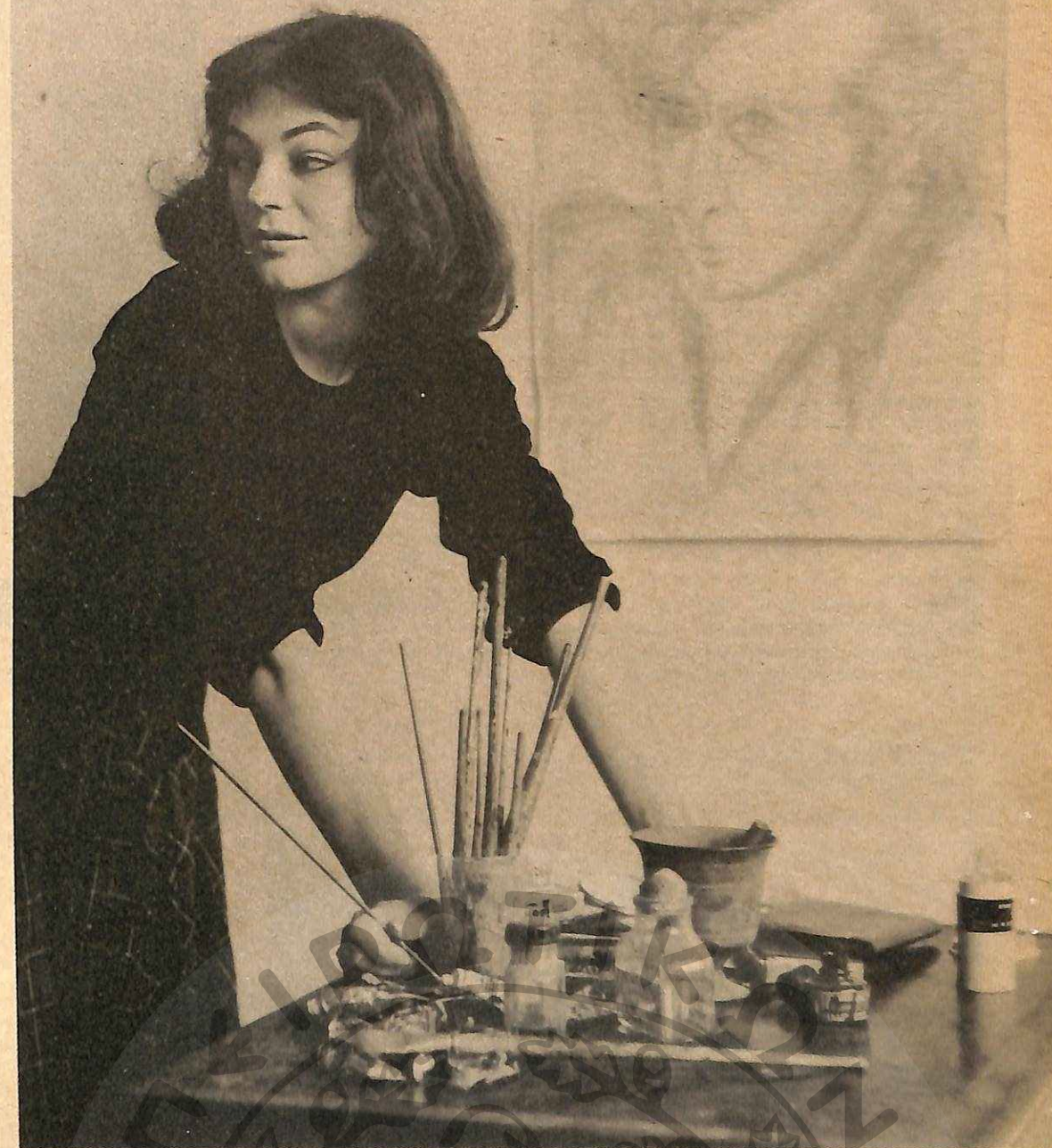
Λίγες ημέρες αργότερα γύρισα στην Αγγλία χωρίς εν τω μεταξύ να ξαναδώ την Αϊθου. Την ξαναείδα δυο χρόνια αργότερα στο Λίντο της Βενετίας. Για την ακρίβεια ήταν άρχες Σεπτεμβρίου, η πιο κοσμική εποχή και για το Λίντο και

για την Βενετία. Το κινηματογραφικό φεστιβάλ μόλις τελείωνε, στο «Τέατρο Ντέλλα Φενίτσε» άρχιζε το μουσικό φεστιβάλ. Το μαύρο γιγώτ «Κρεολή» του κ. Νιάρχου και το άσπρο του κ. Λοπέζ ήταν και τα δυο άραγμένα στην αρχή του Μεγάλου Καναλιού και στην άμμουδιά του «Εξέλιση» όλες οι καμπίνες ήταν γεμάτες από τα πλέον «Ελσαμαξουελικά» όνομα. Έγώ καθόμουν με μερικούς φίλους. Έξαφνα ήλκυσε την προσοχή μας μια ψηλή κοπέλα με γατήσια μάτια και ξέπλεκα καστανά μαλλιά, που πόζαρε μπροστά στο νερό περιστοιχισμένη από καμμιά δεκαπενταριά φωτογράφους. «Μα ποιά είναι αυτή;», ρώτησα την παρέα μου, νομίζοντας πώς θα είναι καμμιά καινούργια στάρλετ.

«Είναι η Αϊθου Νικόλσον», μου είπε μια απ' τις κοπέλες της παρέας, που την γνώριζε από τη Ρώμη. Και εντός πέντε λεπτών έμαθα τα πλέον απίθανα πράγματα για το απλό αυτό κορίτσι του Νέου Κόσμου, που τόσο με είχε γοητεύσει με την παιδική της αφέλεια εκείνο το θράδυ, δυο χρόνια πριν. Η φίλη που μου μιλούσε ήταν Ρωμαία και συνεπώς γνώριζε όλα τα τελευταία κουτσομπολιά της Ρώμης. Η Αϊθου, έμαθα, όχι μόνον ήταν τρελλή, αλλά ήταν μέλος της παρέας του πρίγκιπος Πέππι Πινιατέλλι και του πρίγκιπος Ντάντο Ρουσσόλι, δυο νέων της Ρώμης που είναι γνωστοί περισσότερο ως τοξικομανείς παρά ως πρίγκιπες. Η φίλη μας μ' είπε τόσες λεπτομέρειες περί της ζωής της Αϊθου — την οποίαν ειρήσθω εν παρόδω, είχε γνωρίσει μόνον μια φορά σ' ένα μεγάλο χορό — ώστε με δυσκολία κατάρωσα να την πείσω ότι ήταν αδύνατο να ήταν αναμειγμένη ή Αϊθου στο σκάνδαλο «Μοντέζι», διότι τον καιρό εκείνο δεν είχε καν φθάσει στην Ευρώπη. Κατάλαβα άμέσως πώς αρχίζουν οι φήμες στη Ρώμη, ειδικά όταν πρόκειται για μια κοπέλα ωραιοτάτη που είναι συνάμα και άφωπλισμένη από την απλότητά της.

ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Έν τω μεταξύ, η Αϊθου, είχε αλλάξει επαγγελματικά κοστούμι του μπάνιου και εξακολουθούσε να ποζάρει. Όταν είδα ότι τελείωσαν οι φωτογραφίες και ότι έτοιμαζόταν να ανέβει στο ξενοδοχείο, άφησα τους φίλους μου, την πλησίασα και την ναίρησα. Εκείνη δεν με άγνωρισε. «Μα δεν με θυμάσθε;» της είπα. «Ναι, βέβαια, μου απήντησε. Έισθε ο Λούσιεν Φρόντι!» Έγώ ξαφνιάστηκα, όπως ξαφνιάζεται ο καθένας όταν του πουν ότι είναι κάποιος άλλος. Έν τέλει, μετά από πέντε λεπτά εξηγήσεις, αντιλήφθη ποιάς ήμουν και που είχαμε γνωριστεί. Της ζήτησα να βγούμε μαζί το θράδυ. «Δυστυχώς, είναι αδύνατον, μου απήντησε, διότι σε τρεις ώρες φεύγω για το Παρίσι». Τα μεγάλα πράσινα μάτια της ήταν άφηρημένα και κοιτάζαν κάπου πίσω μου, κατά τη θάλασσα, ίσως πιο πέρα, πέρα από την Λαγκούνα, πέρα από την Αδριατική. «Ελάτε να με δείτε στη Ρώμη, προσέθεσε, θαμ' εκεί σε μια εβδομάδα», και μου έδωσε μια διέ-

ΤΟ ΛΙΓΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ που έμεινε στην Ελλάδα η Αϊθου κυριεύτηκε από τον οίστρο της δημιουργίας. Κ' έπειτα απονεκρώθηκε πάλι. «Μόνο στην Ελλάδα μπορώ να ζωγραφίσω», ομολογούσε συνεχώς.

θυση στην αριστοκρατική συνοικία Πασιόλι. Έγώ δεν πήγα στη Ρώμη, αλλά γύρισα στην Ελλάδα. Δεν φανταζόμουν ότι θα ξανάβλεπα ποτέ πλέον την Αϊθου.

Ακριδώς ένα χρόνο αργότερα, τον Σεπτέμβριο του 1955, ανέβηκα ένα απόγευμα στο εργαστήριο του φίλου μου ζωγράφου Μίνω Αργυράκη για να τον επισκεφθώ. Αντί να θρώ τον Μίνω να ζωγραφίζει, ως συνήθως, ήρθε και η Αϊθου Νικόλσον μπροστά στο καβαλέτο του, μ' ένα κάρβουνο στο χέρι, το πρόσωπό της πασαλειμένο με παστέλ, να ζωγραφίζει με μανία τον Μίνω που πόζαρε. Ο ζωγράφος είχε γίνει μοντέλο και το μοντέλο έγινε ζωγράφος! Πώς έπληξε αυτή η μεταμόρφωση, πώς η Αϊθου δρέθηκε στην Αθήνα και πώς γνώρισε τον Μίνω, ούτε κατάλαβα. Ήταν τόσο άποροφημένη από την ζωγραφική της, ώστε δεν έβγαλα νόημα από τις γρήγορες και συγκεχυμένες φράσεις της. Φεύγοντας αναρωτιόμουν πώς ήταν δυνατόν να θρώ την Αϊθου, που εκείνο αποκλειστικά και μόνο μέσα στα μεγάλα κέντρα του διεθνούς σνομπισμού και που έκανε παρέα μ' ένα κύκλο κοσμικών ανθρώπων που θεωρούν την ύπαρξή τους ως καθαρά διακοσμητική,

να ζωγραφίζει με τόση μανία στο εργαστήριο ενός Έλληνα ζωγράφου, ο οποίος μεταχειρίζεται την κοσμική κίνηση μόνον ως θέμα για σατιρικά σκίτσα. Οι άπορίες μου λύθηκαν όταν ξαναείδα τον Μίνω Αργυράκη. Εκείνος μού τα διηγήθηκε όλα. Η Αϊθου είχε έρθει προ δυο εβδομάδων στην Ελλάδα για λίγες μόνον ημέρες. Είχε πη σταύς φίλους της στη Ρώμη ότι έρχοταν εδώ μόνο και μόνο για να δει τον Έρμη του Πραξιτέλους. Αλλά οι λόγοι ήταν τελείως διάφοροι. Είχε βαρεθεί την Ρώμη, είχε απαυδήσει από την ρηχή κοσμικότητα των φίλων της και νόμιζε πως έρχομενη σ' ένα απλό τόπο σαν την Ελλάδα θα εύρισκε κάποιαν αλήθεια, θα εύρισκε τις λύσεις των προβλημάτων της. Άλλωστε είχε προ εξη περίπου μηνών αρραβωνιασθεί τον πρίγκιπα Γκιουλιέμο Πινιατέλλι, με τον οποίον δεν συμφωνούσε διόλου και το ταξίδι της αυτό ήταν το πρώτο της δόγμα προς τον χωρισμό.

Ο Μίνως την γνώρισε σε μια ταβέρνα. Μόλις την είδε έμεινε κατάπληκτος με την συνεχή αλλαγή των εκφράσεων του ωραίου της προσώπου. Κατάλαβε ότι πίσω απ' αυτήν την εξωτερική όμορφιά κρυβόταν ένας δλόκληρος ψυχικός κόσμος.

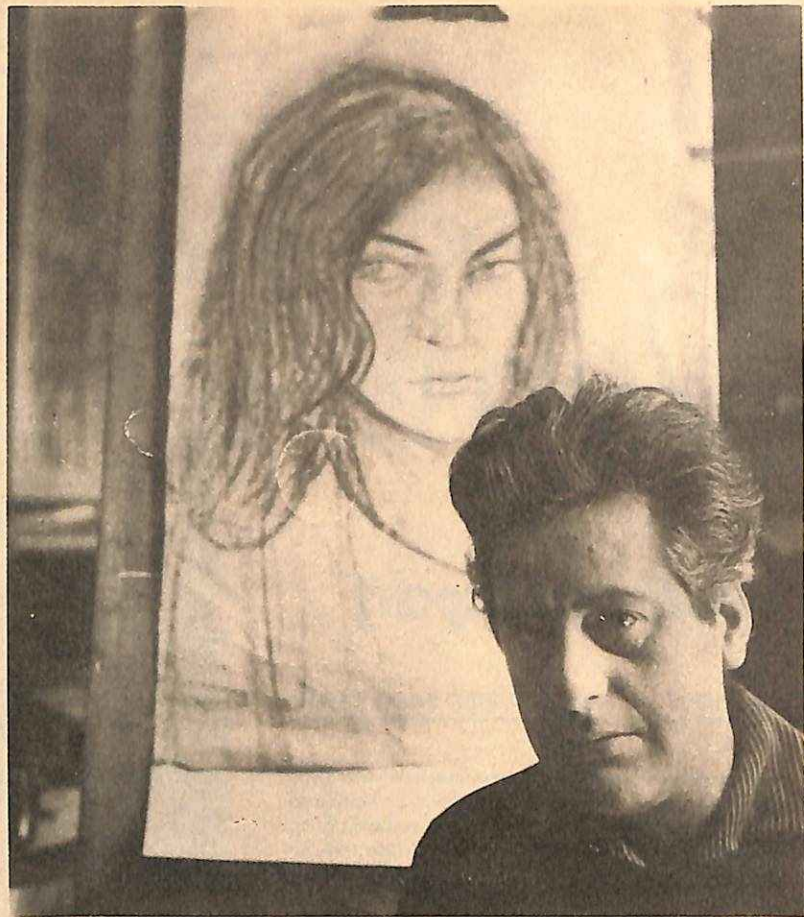
«Ἡ ζωὴ μου εἶναι μάλλον ἄδεια μακρυνὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα»

Σκέφθηκε ὅτι ζωγραφίζοντας τὴν θὰ μπορούσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν πολυσύνθετη αὐτὴ προσωπικότητα. Καὶ πράγματι, μὲ τὶς πρώτες τῆς πόντες ἀντελήφθη ὅτι ἡ κοπέλα αὐτὴ εἶχε ἕνα διαρκὲς ἄγχος, ἕνα διαρκὲς ἐκνευρισμὸ καὶ μιὰ δημιουργικὴ ὁρμή πού δὲν εἶχε ἀκόμη ὁρῆ τῇ σωστῇ τῆς ἐκφράσει. Καθὼς καθόταν καὶ τοῦ πόζαρε εἶχε συνεχῶς μπροστά της ἕνα κομμάτι χαρτί καὶ προσπαθοῦσε κατὰ νὰ ζωγραφίσῃ. Τὰ σχέδιά της εἶχαν μόνον ψυχολογικὸ ἐνδαφέρον. Ἐκινεῖτο μέσα σ' ἕνα φανταστικὸ χῶρο. Ὁ Μίνως κοίταξε τὰ σχέδια καὶ ἀμέσως κατάλαβε τί τοὺς ἔλειπε: Ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴ φύση. Τότε τῆς ἔδωσε ἕνα κάρβουνο, τὴν ἔβαλε μπροστά στο καθάλεττο του καὶ τῆς εἶπε νὰ ζωγραφίσῃ αὐτὰ πού ἴδεν καὶ ὅχι αὐτὰ πού φαντάζεται. Αὐτὴ ἀμέσως ἄρχισε νὰ τὸν ζωγραφίσῃ μὲ τὸ ἴδιο θάρρος, μὲ τὶς ἴδιες ἐλεύθερες κινήσεις πού εἶχε δὴ σ' αὐτὸν καθὼς ὁ Μίνως τὴν ζωγράφιζε.

Ὁ οἷστρος τῆς ἦταν τόσο μεγάλος ὥστε γὰ ἑνδεκα συνεχεῖς ὥ-

ρες δὲν ἔπαυσε νὰ κάνῃ πορτραῖτα τοῦ Μίνου τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο. Εἶχε ἤδη γίνῃ ἄλλος ἄνθρωπος. Ἄν καὶ ἐπρόκειτο τὴν ἐπομένη νὰ ἐπιστρέψῃ στὴ Ρώμη, ἀπέφασκε νὰ μείνῃ ἀκόμα στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ζωγραφικὴ τῆς. Ἐτύχε νὰ τὴν δῶ ἐπαπειλημένως ἐκείνες τὶς ἡμέρες καὶ τὸ πρᾶγμα πού μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἦταν ὅτι συνεχῶς μοῦ ἔλεγε: «Μόνον ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα μπορῶ νὰ ζωγραφίσω». Κι ἀλήθεια μόλις γύρισε στὴ Ρώμη, ἕνα μῆνα ἀργότερα, ἂν καὶ ἔκανε ἀμέσως ἐκθεση σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες αἰθουσες, στὴν «Galleria Obelisco», παρ' ὅλη τὴν μεγάλη διαφήμιση πού τῆς ἔγινε, ἔχασε τὸ πάθος γιὰ τὴν ζωγραφικὴ, πού εἶχε δταν πρωτάρησε στὴν Ἑλλάδα. Σὲ ὅλα τὰ ἄρθρα πού γράφτηκαν πάνω σ' αὐτὴν σὲ ξένα περιοδικὰ καὶ σὲ συνεντεύξεις πού ἔδινε σὲ δημοσιογράφους, δὲν ἔπαυε νὰ τονίζῃ τὴν ἐπίδραση τῆς Ἑλλάδας πάνω στὴν ιδιοσυγκρασίαν τῆς καὶ εἰδικὰ τοῦ Μίνου Ἀργυράκη πάνω στὴ ζωγραφικὴ τῆς.

ΤΩΡΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑ αὐτῆς τῆς «χαμένης ψυχῆς» ἔχει μείνῃ μιὰ ὠνειρεμένη ἀνάμνηση, ἀποτυπωμένη στὰ ἔργα πού ἐνέπνευσε ἡ σύντομη παρουσία της

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ τὸ πρόσωπο τῆς Ἀἰδου ἔπαινε μιὰν ἐκφράση ἐχθρική, καὶ αἰνιγματική πού τὴν ἔκανε νὰ μοιάζῃ μὲ ἀπροσπέλαστη Σφίγγα

Μοῦ ἔγραψε ἀπὸ τὴ Ρώμη ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐκθεσὴ τῆς. Τὸ πόσο τῆς ἔλειπε ἡ Ἑλλάδα ἦταν καταφανὲς στὸ γράμμα της: «Ἡ ζωὴ μου εἶναι μάλλον ἄδεια τώρα... Ἡ ζωγραφικὴ μου ἔγινε περισσότερο διαβολικὴ παρὰ ἀγγελική. Τώρα ζωγραφίζω μιὰ διπλὴ αὐτοπροσωπογραφία μου: Μιὰ Ἀἰδου ἀγγελο καὶ μιὰ Ἀἰδου διάβολο... Φοβοῦμαι τὸν διαβολικὸ μου ἐαυτό... Ἡ Ἑλλάς παραμένει πάντα ἡ πιὸ ἀγαπητὴ μου χώρα. Ἐδῶ στὴν Ἱταλία δὲν μπορῶ νὰ ζωγραφίσω. Δὲν μπορῶ νὰ ἐνώσω τὴν κοινωνικὴ μὲ τὴν καλλιτεχνικὴ μου ζωὴ. Ὅταν ζωγραφίζω δὲν σκέπτομαι παρὰ τὴν ζωγραφικὴ... Ἀπέρριψα δυὸ συμβόλαια τοῦ κινηματογράφου, τὸ ἕνα τῆς «Παραμάουντ» καὶ τὸ ἄλλο τοῦ Howard Hawks, θέλω νὰ εἶμαι ἐλεύθερη».

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ γράμμα ἀλληλογραφήσαμε ἀρκετὰ καὶ εἶχαμε κανονίσει νὰ ἴδωθούμε τὸν Αὐγουστὸ δταν θὰ βρισκόμαστε καὶ οἱ δυὸ στὴν Βενετία. Ἐν τῷ μεταξύ, ὅμως, τῆς συνέβησαν πολλά. Ὁ πρῶην ἀρραβωνιαστικὸς της καὶ ὅλη ἡ παρέα του συνελήφθησαν ἕνα βράδυ στοῦ «Victors», ἕνα ἀριστοκρατικὸ νυκτερινὸ κέντρο τῆς Via Venetto, διότι ἦσαν ἀναμεμιγμένοι σὲ κάποιο σκατάδαλο ναρκωτικῶν. Ἐπειδὴ ἡ Ἀἰδου ἦταν ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν πρίγκιπα Πιγκνατέλλι ἐπὶ ἕνα σχεδὸν χρόνιο, ἡ ἀστυνομία τῆς ζήτησε μιὰ κατάθεση. Ὅλα αὐτὰ τὴν ἀνεστάνωσαν καὶ δταν συναντηθήκαμε στὴν Βενετία εἶδα μιὰν Ἀἰδου ἀλλαγμένη. Ὅπως πάντα ὡραία, ἀλλὰ διαφορετική: Τὰ μαλλιά της κοντὰ καὶ βαμμένα κατὰξανθα. Εἶχε χάσει τὴν ἡρεμία πού εἶχε ἀποκτήσει στὴν Ἑλλάδα. Μέσα σ' ἕνα μῆνα ἦρθε καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Βενετία τρεῖς φορές. Καὶ δταν, δεκαπέντε ἡμέρες μετὰ τὴν τελευταία μας συνάντηση, τὴν εἶδα στὸ Παρίσι, μὲ ἐκπλήξη ἔμαθα ὅτι μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν Ἰσπανία.

Τὴν συνήντησα στὸ ξενοδοχεῖο ὁποῦ ἔμεινε, στὸ «Βοναπάρτ», καὶ μοῦ διηγήθηκε ὅλα τῆς τὰ νέα τοῦ τελευταίου δεκαπενθήμερου. Τώρα ἔγραφε τραγούδια τὰ ὅποια τραγουδοῦσε ἡ ἴδια. Τὸ καλύτερο ἀπ' τὰ τραγούδια τῆς, «Πῆρα ἕνα τραῖνο γιὰ τὴν Ἰσπανία», τὸ εἶχε ἀγοράσει ἡ ἐταιρεία δίσκων γραμμοφῶνου «Κολούμπια». Κάθισε καὶ μοῦ τραγούδησε τὸ ρεφραίν, μὲ μιὰ φωνὴ σπασμένη πού θυμίζει λίγο τὴν φωνὴ ἐφῆβου καὶ πού ἦταν ὅμως πολὺ γοητευτική.

Τὴν ρώτησα ἂν ἐξακολουθεῖ νὰ ζωγραφίσῃ. «Σκέπτομαι τὴν ζωγραφικὴ, μοῦ ἀπῆντησε, ἀλλὰ δὲν ζωγραφίζω».

Καὶ μοῦ ἐξήγησε ὅτι θέλει πρῶτα νὰ κανονίσῃ τὴ ζωὴ της κατὰ τέτιο τρόπο ὥστε νὰ μπορῇ νὰ ζῇ τὸν χειμῶνα στὴν Ἀμερική καὶ νὰ ἐξακολουθεῖ τὴν ὁποιαδήποτε δουλειὰ θὰ κάνῃ τότε, εἴτε εἶναι δουλειὰ μοντέλλου ἢ ἡθοποιοῦ ἢ τραγουδίστριας, καὶ τὸ καλοκαίρι νὰ ἐρχεταί στὴν Εὐρώπη γιὰ νὰ γράφῃ καὶ νὰ ζωγραφίσῃ. «Ὅλω, μοῦ εἶπε, ἕνα μικρὸ ἄσπρο σπῆτι σ' ἕνα ἐλληνικὸ νησί, ὅπου ἀνεβόλῃται ἀπὸ κοσμικότητες καὶ ταξίδια ἐπαγγελματικά, νὰ μπορῶ νὰ κάθωμαι τρεῖς μῆνες συνέχεια καὶ νὰ ζωγραφίσω μόνον». Δὲν ἔλεγε νὰ ἀφιερῶσθαι τῇ ζωῇ της ὁλότελα στὴ ζωγραφικὴ, ὅπως δὲν θέλει νὰ τὴν ἀφιερῶσθαι ἀποκλειστικὰ σὲ τίποτε, θέλει νὰ μπορῇ συνεχῶς νὰ κινεῖται καὶ νὰ ἀλλάζῃ. Τὴ ζωγραφικὴ τὴν ἔχει συνδέσει μὲ τὸν ἀπόλυτο προσωπικὸ της ἐαυτὸ καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἐδῶ τὴν ἀνεκάλυψε καὶ ἐδῶ σκέπτεται νὰ τὴν καλλιεργήσῃ. Πότε θὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ; Πότε ἡ Ἀἰδου εἶ μὲν νὰ κατασταλάξῃ τόσο ὥστε νὰ μπορῇ κάθε χρόνιο νὰ ἔχῃ ἕνα τακτικὸ πρόγραμμα καὶ νὰ τὸ ἀκολουθεῖ πιστὰ, μόνον ἡ ἴδια τὸ ξέρει. Πάντως ἐλπίζουμε ὅτι αὐτὸ θὰ συμβῇ σύντομα.

Κ. Θ. Ν.

Ὁ ἴσκιος τοῦ σενιὸρ Τερρούτσι

Ἔνα παράξενο διήγημα τοῦ ΒΕΝΤΕΛΙΝ ΛΕΒΕΚΕ

Κι αὐτὸ, τί εἶναι; ρώτησε ὁ ξένος. Ἦμουν τότε ξεναγὸς στὴ ρομαντικὴ μικρὴ πόλη Ρ. Ἡ ἐρώτηση τοῦ ξένου μοῦ ἔκανε ἐντύπωση. Δυὸ ἄνδρες τὸν γύριζα σ' ὅλη τὴν πόλη χωρὶς νὰ πῇ λέξη, κ' ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πού ρωτοῦσε, τώρα, πού εἶχαμε φτάσει σὲ μιὰ γωνιά ἀπ' ὅπου δὲν φαίνονταν τίποτα.

Μοῦ εἶχε δώσει τὴν ἐντύπωση ἐνὸς ἀνθρώπου πού ἔψαχνε ἐπίμονα γιὰ κάτι, γιὰ κάτι πού δὲν ἤθελε νὰ τοῦ τὸ θροῦν οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ μόνος του.

—Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ποῖος εἶναι; ξαναρώτησε ὁ ξένος μὲ ἀνυπομονηρία.

Συνήθως οἱ ξένοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ μνημεῖα, γιὰ τὰ παλιὰ ἀρχοντικά, γιὰ τὰ μαγαζιά ἀκόμη —ποτέ ὅμως γιὰ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους πού κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους.

Τότε πήρε τὸ μάτι μου τὸν τρελλὸ σινιὸρ Τερρούτσι, πού στεκόταν, ὅπως συν-

ῆθος, σὲ μιὰ γωνιά καὶ κοιτοῦσε τὴ σκιά του.

—Ἕνας παράξενος ἄνθρωπος, ἀπήντησα. Εἶναι τρεῖς μῆνες πού θρίσκει ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴν πόλη. Πηγαίνει πάντα, τὰ ἡλιόλουστα ἀπογεύματα, σὲ μιὰ γωνιά τοῦ δρόμου καὶ κοιτάζει τὴ μακρὰ σκιά του. Λένε πὼς εἶναι τρελλὸς —ἀλλὰ δὲν κάνει κακὸ σὲ κανένα.

Ὁ ξένος κοίταξε τὸν τρελλὸ μὲ τὸ ὀξύ, ἐρευνητικὸ του βλέμμα. Ἰσως νὰ ὑπῆρχε καὶ κάποια συγκίνηση στὸν τόνο τῆς φωνῆς του, ἕνα τρέμολο πού κρυβόταν μὲ κόπο.

—Γιατί κοιτάζει τὴ σκιά του;

—Δὲν ξέρω. Ἐδῶ κυκλοφοροῦν κατὰ φήμες, πὼς σκότωσε μὲ τὴ σκιά του τὸν ἀδελφὸ του. Εἶναι πάντως γεγονός πὼς χρημάτισε κάποτε καλλιτέχνης...

—Πὼς μπορεῖ κανεὶς νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀδελφὸ του μὲ τὴ σκιά του;

Ἀφοῦ ὁ ξένος μὲ ρωτοῦσε τόσο ἐπίμονα, τὸν διηγήθηκα τὴν ἱστορία τοῦ σενιὸρ Τερρούτσι, ὅπως τὴν εἶχα ἀκούσει στὸ καφενεῖο, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν πιστέψω ποτέ:

Τὰ δυὸ ἀδελφία ἀποτελοῦσαν ἕνα σπουδαῖο νούμερο στὰ τσίρκα καὶ στὰ θαρριετέ. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἔκανε τὶς τολμηρότερες ἀκροβατικές, ἐνῶ τοῦτος ἔπαιζε τὸ ρόλο τοῦ κλόουν, πού διασκέδαζε τὸ κοινὸ μὲ τ' ἄστεϊα του...

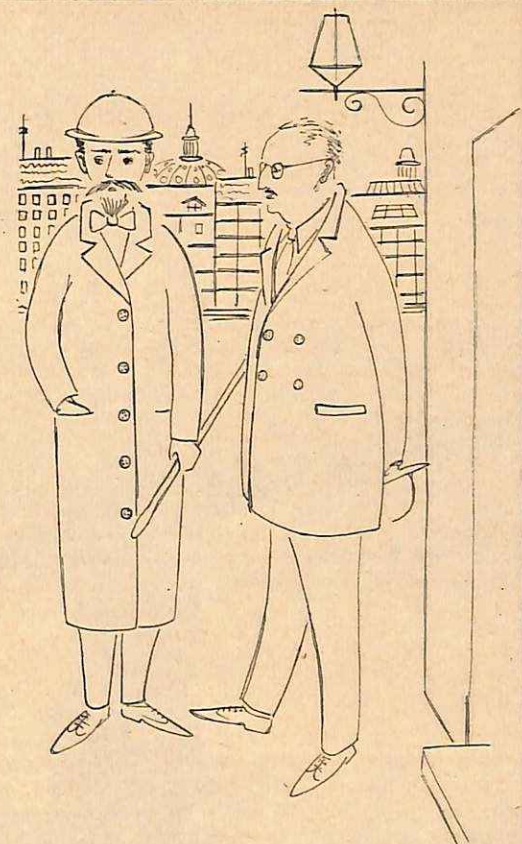
—Δὲν θὰ εἶχε τότε μούσι, μὲ δέκοψε ὁ ξένος.

—Δὲν ξέρω, εἶπα. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει καὶ τόσο σημασία.

—Γιὰ μένα ἔχει. Συνεχίστε, παρακαλῶ.

Στὴ γωνιά τοῦ δρόμου ἐξακολουθοῦσε νὰ στέκεται ὁ τρελλὸς σενιὸρ Τερρούτσι καὶ νὰ κοιτάζῃ πάντα τὴ σκιά του, πού σιγὰ-σιγὰ γινόταν μακρύτερη, γιατί ἡ ἡμέρα κόντευε νὰ τελειώσῃ. Συνέχισα τὴν ἱστορίαν μου, ὅπως τὴν εἶχα ἀκούσει:

—Μιὰ ἀττραξιὸν στὸ νούμερό τους ἦταν τὸ πῆδημα ἀπὸ ἕνα σανίδι πού θρῖσκοταν σὲ ὕψος πέντε μέτρων. Ὁ ἀδελφὸς πηδοῦσε ἀπ' τὸ σανίδι στὴ μέση τοῦ τσίρκου, ἀκουμποῦσε στὸ πάτωμα καὶ ξαναὑψωνόταν, σὰν νὰ τὸν σήκωναν ἀόρατα χεῖρες, γιὰ νὰ ὀρεθῇ πάλι στὸ σανίδι ἀπ' ὃ

πού εἶχε πηδήσει. Φυσικά, πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ κατόρθωμα ὑπῆρχε ἕνα τρῦκ. Στὸ πάτωμα τοῦ τσίρκου ὑπῆρχε ἕνα εἶδος μικροῦ ἐλατηρίου, ἀθέατου γιὰ τὸ κοινὸ, πού ἔδινε στὸν ἀκροβάτη ἀρκετὴ ὠθηση ὥστε νὰ μπορῇ νὰ ξαναπηδήσῃ πάλι πρὸς τὰ πάνω. Ἡ θέση στὴν ὁποία θρῖσκοταν τὸ ἐλατήριο φωτιζόταν μ' ἕναν ἰσχυρὸ προβολέα, ὥστε νὰ τὴν θρίσκει εὐκόλα ὁ ἄλτης».

Κοίταξα πάλι τὸν ξένο πού χαμογελοῦσε παράξενα, σὰ νὰ τοῦ μιλοῦσα γιὰ κάτι πολὺ ἀπίθανο ἢ γιὰ κάτι πάρα πολὺ γνωστὸ. Ἐγὼ πάντως συνέχισα τὴν ἱστορία πού μοῦ εἶχαν κ' ἔμεναν διηγηθῇ γι' αὐτὸν τὸν ἄκακο τρελλὸ, τὸν σενιὸρ Τερρούτσι:

«Μιὰ μέρα, αὐτὸς ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος ἔτυχε τὴ στιγμή πού ὁ ἀδελφὸς του πηδοῦσε, νὰ περάσῃ μπροστὰ ἀπ' τὸν προβολέα, πρᾶγμα πού εἶχε ὡς συνέπεια νὰ σκοτεινιάσῃ ἕνα μέρος τῆς σκηνῆς. Ὁ ἀδελφὸς δὲν μπόρεσε νὰ ὀρῇ τὸ σημεῖο ὅπου θρῖσκοταν τὸ ἐλατήριο, ἔπεσε στὸ πάτωμα κ' ἔμεινε στὸν τόπο. Ἐτσι μοῦ διηγήθηκαν τὴν ἱστορίαν...»

Ὁ ξένος κοίταξε πάλι τὸν ἄνθρωπο πού στεκόταν στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο, κ' ἔπειτα μοῦ εἶπε:

—Ἐτσι ἔγινε πραγματικά. Ὁ κλόουν ἔσκασε τότε σὲ κατὰ δύναται γέλια, καὶ τὸ κοινὸ γέλασε κι αὐτὸ, γιατί νόμισε πὼς ἦταν κάποιο ἀστεῖο. Ἐπειτα ὅμως ὁ κλόουν ἔφυγε τρέχοντας ἀπ' τὸ τσίρκο, καὶ κανεὶς πιά δὲν τὸν ξαναεἶδε. Ὅταν συνήρθα ἀπ' τὴν λιποθυμία μου, εἶχε ἐξαφανιστῇ...

Ὁ ξένος μὲ ἀποχαιρέτησε συγκινημένως καὶ προχώρησε πρὸς τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο. Ὁ σενιὸρ Τερρούτσι δὲν τὸν πρόσεξε παρὰ ὅταν ὁ ξένος δρασκέλιε τὴ σκιά του. Ἐβαλε μιὰ χαρούμενη φωνή..

Ὅταν, μερικὸς μῆνες ἀργότερα, τὸ τσίρκο ἦρθε στὴ μικρὴ μας πόλη, ἀναγγέλλοντας ὡς κυριώτερη τοῦ ἀττραξιὸν τοὺς ἀδελφοὺς Τερρούτσι, φρόντισα ν' ἀγοράσω μιὰ καλὴ θέση στὰ θεωρεῖα.

ΒΕΝΤΕΛΙΝ ΛΕΒΕΚΕ

Εἰκονογράφηση Γιούλης Γαλάνη

ΕΛΛΗΝΕΣ «ΥΙΟΘΕΤΟΥΝ» ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΟΥΛΑ

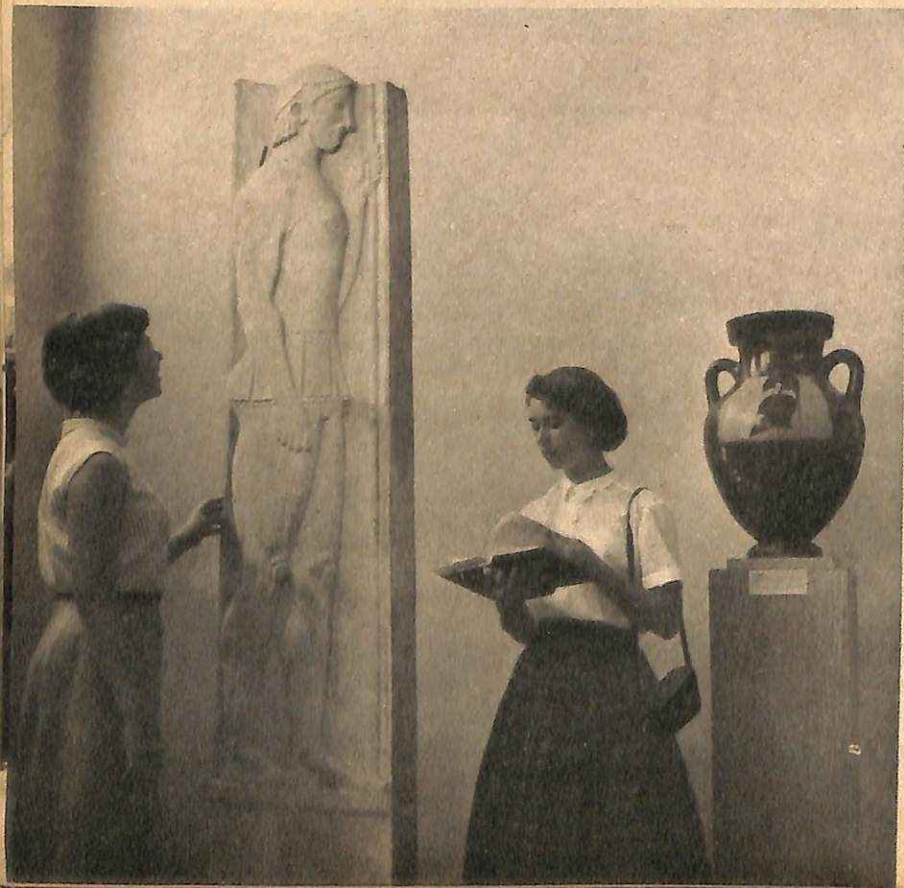
ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ, ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ

ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ θαυμάζουν το θείο κάλλος του «ε-ριγδούπου», καθώς εξοικονομούν τον κεραυνό «επί κεφαλής αλαζόνων».

(Φωτ. George Holton)

«ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕΣ» Ἀθηναῖοι Μαραθῶν χρυσοφόρων Μῆδων ἐσφόδραν δύναμιν», προσπαθοῦν νὰ ψελλίσουν μὲ τὴν ἐρασμιακὴ προφορὰ τους τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Σιμωνίδου, στὴ στήλῃ τῶν Μαραθωνομάχων.

Υπάρχει στὴν Ἀμερικὴ μιὰ ὁργάνωση, ἡ AFS. (American Field Service) μὲ τὸν ἀπαραίτητο Ἑλληνα ἐπικεφαλῆς, τὸν κ. Στέφανο Γαλάτη, ποὺ σιωπηλὰ, ἀλλὰ ἐπίμοια καὶ συστηματικὰ ἐργάζεται γιὰ τὴ σύσφιγξή τῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς γῆς, γιὰ τὴν προαγωγή τῆς κατανόησης, τῆς φιλίας καὶ τῆς συνεργασίας. Ἀπὸ τὶς πομπόλυγες τῶν μεγάλων λόγων, ποὺ ἔχουν τόση πέραση στὴν ἐποχὴ μας, ἡ AFS προτίμησε νὰ ἐπιδοθῇ σ' ἓνα ἔργο ἀθόρυβο, ἀργὸ καὶ ἐπίμοχο, ποὺ κάποτε ὅμως θὰ ἀποδώσῃ τοὺς ἀναμενόμενους καρπούς, καὶ ἐπὶ πέντε χρόνια τώρα ἔχει ἀναπτύξει μιὰ πρακτικὴ μέθοδο ἀκρῶς ἀποτελεσματικῆς: Τὴν ἀντάλλαγή «φιλοξενουμένων». Γιὰ νὰ γίνουν φίλοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ γνωρισθοῦν καὶ γιὰ νὰ γνωρισθοῦν πρέπει νὰ μείνουν κοντὰ ὁ ἓνας στὸν ἄλλο, νὰ πληροφωρηθοῦν τὶς συνήθειές τους, καὶ ἐπειδὴ οἱ φορεῖς τοῦ μέλλοντος εἶναι οἱ νέοι, οἱ «φιλοξενούμενοι» ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τὴ «μαγιά» καὶ θὰ μεταδώσουν στὸ λαὸ τους τὴ γνῶριμία ἐνὸς ἄλλου λαοῦ, διαλέγονται πάντοτε ἀπὸ τοὺς καλύτερους μαθητὲς τῶν σχολείων, ἀγόρια καὶ κορίτσια 16-18 χρονῶν, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διαπιστωμένο ἥθος καὶ τὴν ἐπιμέλειά τους, πρέπει νὰ διαθέτουν καὶ τὸ προσὸν τῆς «κοινωνικότητας», νὰ προσαρμόζονται εὐκόλα στὸ ξένο περιβάλλον, νὰ πιάνουν φίλους, 750 Ἑυρωπαῖοι, Ἀσιάτες, Νοτιοαμερικανοὶ, Νεοζηλανδοὶ μαθητὲς πέρασαν φέτος τὸ καλοκαίρι δυὸ ἀξέσαστους μῆνες στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖς, «υἱοθετημένοι» ἀπὸ ἀμερικανικὲς οἰκογένειες, καὶ ἀντίστοιχα, 700 Ἀμερικανόπουλα μοιράστηκαν σὲ 16 εὐρωπαϊκὲς χώρες καὶ ἔζησαν γιὰ τὸ ἴδιο διάστημα τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ τῆς κάθε μῖας, μὲ τὶς ἰδιαιμορφίες τῆς καὶ τὶς μικρὲς ἀδελφές χαρές τῆς. Τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια, 100 Ἀμερικανοὶ μαθητὲς καὶ μαθητρίες ἔχουν φιλοξενηθῇ στὴν πατρίδα μας. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς AFS φρόντισαν νὰ βροῦν μεσαῖες ἀστικές οἰκογένειες μὲ ἀρχές καὶ συνήθειες καθαρὰ ἐλληνικές, ποὺ προθυμοποιήθηκαν νὰ τοὺς «υἱοθετήσουν» ἐντελῶς δωρεὰν καὶ νὰ τοὺς «μεταχειρισθοῦν» σὰ δικά τους παιδιά. Ὅπως συμβαίνει συνήθως μὲ τοὺς περισσότερους ξένους ποὺ ἐρχονται στὴν πατρίδα μας, ἔτσι καὶ οἱ καινούργιοι «θετοὶ Ἕλληνες» φθάνοντας ἐδῶ περίμεναν ν' ἀντικρίσουν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Περικλῆ καὶ τοῦ Σωκράτη νὰ ζοῦν ἀκόμη ἴσως φω-ρώνας... χλαμύδες, ἐν μέσω δοξασμένων ἐρεπίπων. Δυστυχῶς, ἐλάχιστοι

Οἱ ξένοι ἐρχοῦνται στὴν πατρίδα μας γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὶς «Περσ». καὶ τότε ἀνακαλύπτουν ὅτι ἡ ἑλλάδα εἶναι πάντα ζῶνταν

ξένοι ὑποπεύονται πὼς ἡ Ἑλλάδα, πλᾶι στὶς κορυφαῖες «στιγμές» τῶν πολιτισμῶν τῆς, τοῦ Μυκηναϊκοῦ, τοῦ Ἀρχαίου Κλασσικοῦ, τοῦ Βυζαντινοῦ, εἶναι πάντοτε ἓνα ζωντανὸ «παρὸν», καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ συνεχὲς «παρὸν» εἶναι ἴσως τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ θαύματα ποὺ πραγματοποιήσαν καὶ πραγματοποιοῦν οἱ ἀκούραστοι «γυιοὶ τοῦ φωτός».

Ὅπωςδήποτε, οἱ ἐπισκέπτες μας γρήγορα «προσγειώθηκαν» στὴν πραγματικότητα. Ἡ νεανικὴ περιέργειά τους ἀρχίσε νὰ ξετρυνῶν τὰ πάντα. Πέρα ἀπὸ τὸ τυπικὸ προσκύνημα στὴν Ἀκρόπολιν καὶ στ' ἄλλα μνημεῖα, κυριολεκτικὰ «περπάτησαν» ὅλη τὴν Ἀθήνα. Δρόμοι, σοκάκια, μαγαζιά, ἐργοστάσια, ἐργαστήρια, ἐφημερίδες, νοσοκομεία, ἐκκλησίες, ὁργανώσεις, κατασκευασεῖς, ὅλα τοὺς κίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰ ἐρεύνησαν. Μὲ τὶς σπασμένες ἑλληνικὲς λέξεις ποὺ ἀποστήθισαν καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν φιλότιμων ξεναγῶν τους, προσπάθησαν νὰ ἔλθουν σ' ἐπαφὴ, νὰ γνωρίσουν τὸν σύγχρονο Ἕλληνα, τὸν ταλαιπωρημένο Ρωμιό, ποὺ παρ' ὅλη τὴ φτώχεια καὶ τὶς συμφορὲς ποὺ ἐπισωρεῖν ἀπάνω του οἱ «ἐσχυροὶ» τῆς ἡμέρας δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ βάλλῃ κάτω, καὶ συνεχίζει τὸν τίμιο μόχθο του.

Ἐπειτα, μὲ ἀφετηρία τὴν Ἀθήνα, ἡ περιέργειά τους ἀγκάλιασε ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα. Πῆγαν στοὺς Δελφοὺς, ταξίδεψαν ὡς τὴ Ρόδο, ἔφθασαν μέχρι τὴν Μακεδονία. Καὶ παντοῦ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον, ἡ ἴδια προσπάθεια νὰ «δοῦν» καὶ νὰ «καταλάβουν». Κουβέντισαν μὲ φτωχοὺς καὶ πλούσιους, μὲ ἐπιστήμονες καὶ ἀγρότες, μὲ στρατιώτες, μὲ παιδιά τοῦ σχολείου. Οἱ φωτογραφικὲς τους μηχανὲς ἀπαθανάτισαν χιλιάδες σκηνὲς ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴ καὶ ἀπὸ τὶς ὁμορφίες τῆς πατρίδας μας.

Καὶ τώρα ποὺ τέλειωσε τὸ καλοκαίρι καὶ ἡ χαρούμενη περίοδος τῶν διακοπῶν, οἱ συμπαθεῖς ἐπισκέπτες μας ξαναγύρισαν στὰ θρανία τους, μὲ τὰ μάτια τους γεμάτα ἀπὸ φῶς καὶ τὴν καρδιά τους γεμάτη ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴ τὴ στιγμή στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχουν 100 ἐνθουσιώδεις κήρυκες, ποὺ μὲ διαλέξεις σὲ συλλόγους, μὲ ὁμιλίες στὸ ραδιόφωνο καὶ στὴν τηλεόραση, μὲ δημοσιεύματα, πληροφοροῦν τοὺς συμπατριώτες τους πὼς σ' αὐτὴ τὴ γωνιά τῆς γῆς ὑπάρχει ἓνας μικρὸς καὶ φτωχὸς, ἀλλὰ υπερήφανος λαὸς, ποὺ ἐργάζεται, ἀγωνίζεται καὶ μοχλεῖ γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον ποὺ τόσο τοῦ ἀξίζει. Καὶ ποὺ τελικὰ θὰ τὸ κερδίσει... ■ ■ ■

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ στὸν ἱερὸ δῶρο, ἡ χαρούμενη συντροφιά τῶν φιλοξενουμένων μας, σκαρφαλώνει στὸ λόφο τοῦ Φιλοπάππου, γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὸ ἡλιοβασιλεμα μὲ τὸ «μενεξεδένιο αἷμα» ποὺ ἀργοσταλάζει ἡ Ἀθήνα, ἀγναντεύοντας ἀπὸ δῶ τὰ «τερπνὰ» νερά τοῦ Σαρωνικοῦ.

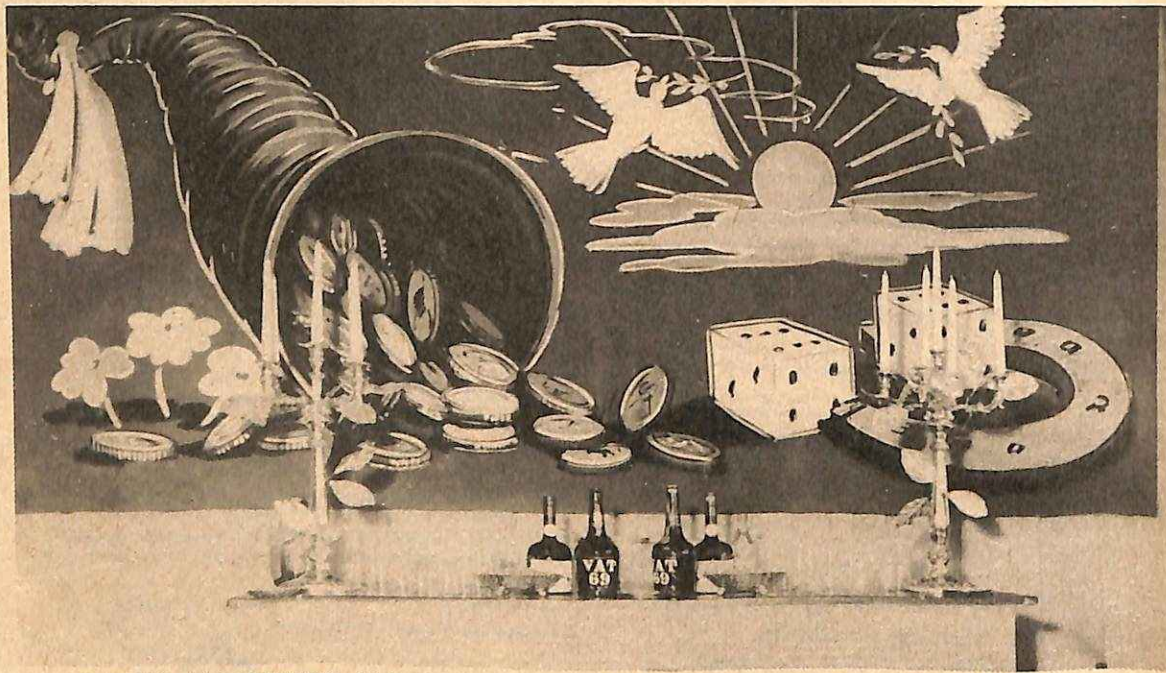

Τὴν ἑλλάδα δὲν μπορεῖ νὰ πῇ πὼς τὴ γνῶρισε κανεὶς, ἂν δὲν νιώσῃ τὴ χαρὰ τῆς καλῆς συντροφιάς γύρω ἀπὸ ἓνα τραπέζι, μῖας ταβέρνας, μὲ τὴν... συμπάραση τῆς εὐδατῆς ρετινῆς ἢ ἔστω καὶ μῖας μπύρας.

ΣΤΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ἀκρογιάλια τοῦ Σαρωνικοῦ. Τὰ καταγάλανα κυματάκια ἀφρίζουν στὴν ἀμμουδιά, ἐνῶ τὰ γερά νεανικά κορμιά ξεροψιφῶνται στὸν ἥλιο... Εἶναι μιὰ ὁμορφὴ χώρα ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ τὴν ξεχάσῃς ποτέ.

Αθηνάϊκες ΝΥΚΤΕΣ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΚΑΙ ΑΦΘΟΝΑ ΠΟΤΑ—ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ— ΟΡΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΥΚ ΑΝΕΥ...

ΚΑΘΕ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΕΣΤΙΑ ΦΙΛΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΚΕΦΙΟΥ...

...ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΦΙΛΙΚΑ ΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΠΟΔΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΩΝ...

Τὰ χρόνια περνούν και οί γιορτές φθάνουν πότε ελαφρές, ξένιαστες και χαρούμενες, πότε τυλιγμένες σὲ στενοχώριες, σὲ προβλήματα, σὲ δύσκολες και ταραγμένες ημέρες. Ἀλλὰ ἐκεῖ κοντὰ στὰ Χριστούγεννα και στὸ Νέον Ἔτος, κάθε χρόνο, οί νύκτες ζωντανεύουν και χαρίζουν λίγη μουσική, λίγο κέφι στὸν κόσμο πὸν θέλει νὰ διασκεδάσῃ. Νέοι πὸν ἀρχίζουν τὴ ζωὴ τους, μεγάλοι πὸν τὴν συνεχίζουν, πὸν μεγάλοι πὸν θέλουν νὰ ξεαναμνηθῶν τὰ παλιὰ, γυρεύουν νὰ δοῦν λίγη διασκέδαση. Ἡ Ἀθήνα, σὲ ἀναλογία μὲ τίς ἄλλες μεγάλες πρωτεύουσες, ἔχει πολλὰς ταβέρνες, ἀλλὰ λίγα χορευτικὰ κέντρα και ἐλάχιστα καμπάρε. Τὰ σπίντια πὸν δέχονται μειοιοῦνται πλέον στὰ δάκτυλα και μόνον μερικὲς ἀνθοσιτόλιστες αἰθουσες μεγάλων ξενοδοχείων ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ προσφέρουν τὸ θέμα ἐνὸς ὥρατον μεγάλου χοροῦ. Γυρίζοντας πότε σὲ σπίντια, πότε σὲ πλούσιες αἰθουσες και πότε σὲ ὑπόγεια, οί Ἀθηναῖοι φωτογράφοι, πὸν ξενητοῦν και αὐτοὶ χωρὶς νὰ τὸ συνδιάζουν οὔτε μὲ κέφι οὔτε μὲ γλέντι, μᾶς ἔφεραν ἕνα σωρὸ ἀπὸ μικρὲς εἰκόνες γεμάτες ἀπὸ σκλαβωμένες στιγμὲς χορᾶς, ἀπὸ χαμόγελα, γέλια, κούβεντες, δέμματα, ἀπὸ ζευγάρια πὸν χορεύουν, ἀπὸ νέους πὸν κοιτιοῦνται, ἀπὸ συντροφιὲς πὸν κουνεντιάζουν, ἀπὸ γνωστοὺς κι ἀγνώστους πὸν βορέθηκαν κοντὰ στὸ φακό. Μερικὲς ἀπὸ τίς φωτογραφίες αὐτὲς εἶναι παρμένες στὸ γνωστὸ πιά ὑπόγειο μῆς πρωτότυπης χορευτικῆς λέσχης ὅπου ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ στίθου ἀνήκει ἀποκλειστικά στὰ μέλη. Ἡ μικρὴ αὐτὴ λέσχη προσφέρει ὥραία μουσική, ἀρκετὸ σκατάδι

Ἡ ΟΡΧΗΣΤΡΑ κράτησε ζωηρὴ τὴν ἀτμόσφαιρα, γεμίζοντας ὅλη τὴ βραδυὰ μὲ τίς νοσταλγικὲς μελωδίες και τοὺς χαρούμενους ρυθμούς της.

ΚΑΙ ΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ἀκούραστα ἀρχίζουν νὰ λικνίζονται στὴν πίστα. Γέλιο, κέφι, χορὸς, ὑποδέχθηκαν τὴν ἀνατολή τοῦ καινούργιου χρόνου ὙΠΑΡΧΟΥΝ, ὥστόσο, πάντοτε και οί... τεμπέληδες πὸν προτιμοῦν ν' ἀπολαύσουν ἕνα χαρούμενο θέαμα χαμογελώντας ἀπὸ τὴν γωνίτα τους.

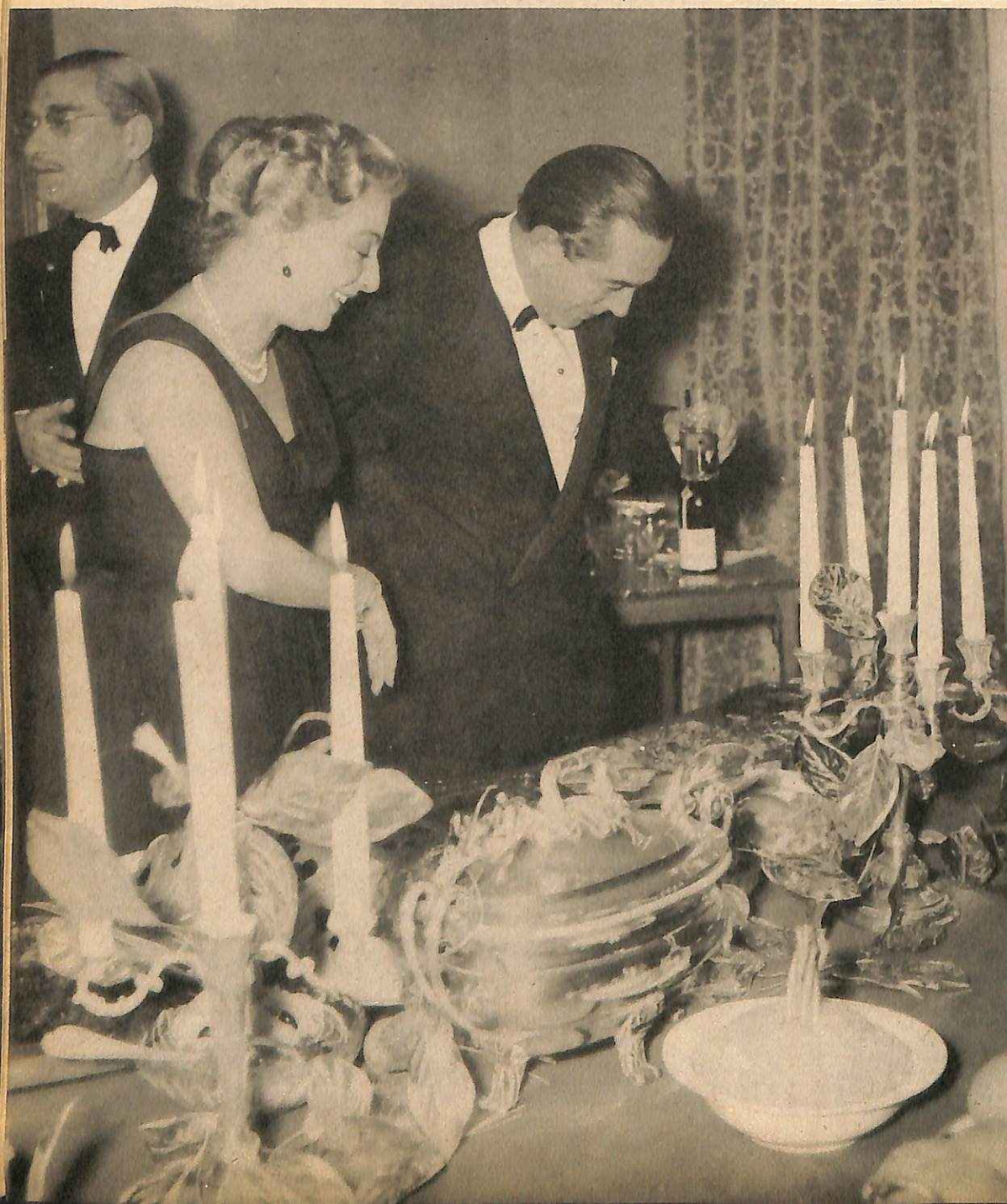

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΝΟΧΛΕΙ ΤΗΝ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥΣ...

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

ΜΕ ΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ, ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΪΚΕΚΛΗΜΕΝΟΥΣ...

...ΟΥΤΕ ΤΟ «ΡΟΚ-ΕΝΤ-ΡΟΛΛ» ΠΟΥ ΣΤΙΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙ ΤΟΥ ΕΠΙΔΟΘΗΚΕ ΜΕ ΑΦΡΟΝΤΙΣΙΑ Η ΝΕΟΛΑΙΑ...

...ΟΠΟΤΕ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΠΕΣΥΡΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΙΒΟ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ...ΖΗΛΕΙΑ!

“Ένα ξεσλό ωεριάλλον, ωολό γουόσλο, γίγη μουσικη, άρκουν για μιὰ γιορλινή διασκέδαση

και σχετικώς φθηνές τιμές και συγκεκριό-
γει αυτά τα τρία τελευταία χρόνια πολλή νεο-
λαία και πολύ κέφι. Η νύχτα της παραμονής
συνεχίσθη ως τις 9 το πρωί της Πρωτο-
χρονιάς και το φως της ημέρας, που είχε
λούσει την όδον Πανεπιστημίου, δεν είχε
γλιστρήσει από καμιά χαραμάδα για να πα-
γώσει, λευκό και άσπρη, την ατμοσφαίρα
της βραδιάς.

Άλλες φωτογραφίες δείχνουν ένα ώ-
ραίο αθηναϊκό σπίτι, όπως υπάρχουν πολλά
εις τις Αθήνας, με τα παλιά έπιπλα, τα α-
σημικά, τα άνθη, τα κερά, και, για την
βραδιά του χορού, την όμορφη της κάθε στο-
λισμένης γυναίκας, νόστιμης, χαριτωμένης,
ή ώρας.

Εκεί η αθηναϊκή δεξίωση ακολουθεί
ιδιότυπο πρόγραμμα που έχει καθιερωθεί
με τα πολεμικά χρόνια. Το γεύμα προσφέ-
ρεται αμέσως μόλις συγκεκριωθούν όλοι οι
προσκεκλημένοι και έχει πάρει την μορφή
του παλαιού σουπέ που άλλοτε παρουσιάζετο
αργά μετά τα μεσάνυχτα. Όλα τα φαγητά
τοποθετούνται επάνω σε ένα μεγάλο τραπέ-
ζι και οι προσκεκλημένοι σερβίρονται μό-
νοι τους και μετά μεταφέρονται το πιάτο τους
σε ένα από τα στρωμένα και στολισμένα τρα-
πέζια. Ο τρόπος αυτός απλοποιεί πολ-
λές δυσκολίες και λύει πολλά προβλήματα,
διότι ο καθένας διαλέγει μόνος του και το
φαγητό του, και την θέση του, και την συν-
τροφιά. Λίγο αργότερα μερικά από τα τρα-
πέζια μεταβάλλονται σε χαρτοπαικτικά και
άλλα εξαφανίζονται και αφήνουν ελεύθερο
τόν χώρο. Ένα γραμμόφωνο, κανένας τρα-
γουδιστής, σπανίως μια ορχήστρα, προσφέ-
ρουν στους νεότερους ή στους πάντα νέους
την ευκαιρία να προχωρήσουν από φού-τορι
σε υπλούς, από υπλούς σε σάμπα και από
σάμπα σε κάποια σιγμιαία απομύμηση του
ροκ-έντ-ρόλλ. Και η βραδιά συνεχίζεται με
άλλους που γάνουν και άλλους που κερδι-
ζουν στους διάφορους μικρούς αγώνες, άλ-
λους φανερούς στο χαρτί και άλλους άθε-
τους στους αισθηματικούς στίβους... ■ ■ ■

ΜΕΣΑ ΣΕ ΦΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΥΛΗΣΕ Η ΒΡΑΔΥΑ...

ΑΣΕΧΑΣΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Η ΕΝΤΒΙΖ ΦΕΓΙΕΡ

Η ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ
ΟΜΙΛΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

«Η τέχνη είναι μια αδιάκοπη προσπάθεια που δεν σταματά ποτέ...»

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ» ΣΤΑΘΗΚΕ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΚΩΤΙΕ ΣΤΗΝ «ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» ΤΟΥ ΔΟΥΜΑ

«Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ». Άλλος ένας θρίαμβος της μεγάλης πρωταγωνίστριας. Η Φεγιέρ με τον Ζακ Ντακμίν σε «κρίσιμη» στιγμή

ΔΙΑΤΗΡΕΙ από παλιά τη συνήθεια, κάθε παραμονή Χριστουγέννων, να στείλει έντελώς μόνη της το χριστουγεννιάτικο δένδρο για τη «ρεβεγιόν

Η γαλλική σκηνή και η γαλλική όθνη έχουν την «Πρώτη Κυρία» τους. Ο τίτλος ανήκει στην Έντβιζ Φεγιέρ που δικαιολογημένα σήμερα θεωρείται ως η μεγαλύτερη ήθοποιος του γαλλικού θεάτρου.

Όταν, πριν από λίγα χρόνια, η Φεγιέρ απέφασε ν' αναστήσει στη σκηνή τον έρωτικό θρύλο της Μαργαρίτας Γκωτιέ και να ενσαρκώσει την τραγική ήρωίδα του Δουμά που «πεθαίνει έπειδη πολύ αγάπησε», οι αυστηρότεροι κριτικοί των γαλλικών έφημερίδων έγραψαν ότι αν ζούσε η Σάρα Μπερνάρ —που πρώτη έπαιξε αυτόν το ρόλο— ασφαλώς θα ζήλευε τη νέα «Κυρία με τας καμελίας». Ο λόγος αυτός είναι εξαιρετικά μεγάλος και βαρύς αν αναλογισθής κανείς ότι η Σάρα Μπερνάρ εξασχολούβει, τόσα χρόνια μετά τον θάνατό της, να είναι για τους Γάλλους «το ιερό τέρας του θεάτρου»

Είδαμε την Έντβιζ Φεγιέρ στο κομψό καμαρίνι της του θεάτρου «Ρεν ναισάνς» ύστερα από μια εξαντλητική πολύωρη πρόβα στο έργο του Ουγκο Μπέττι «Η Βασίλισσα και οι Έπαναστάτες». Μας δέχθηκε με πολλή ευγένεια λέγοντάς μας με αβρόμητη ελιγκρίνεια ότι αισθάνεται πολλή χαρά που θα επικοινωνήσει, μέσω των «ΕΙΚΟΝΩΝ» με το Έλληνικό Κοινό, ένα κοινό, που καθώς μας είπε, «έχει την ιερώτερη θεατρική παράδοση».

Δεν μένει, λοιπόν παρά να επιχειρήσετε να το γνωρίσετε, της λέμε...

Η μεγάλη ήθοποιος χαμογελά με ευχαρίστηση...

Δεν είναι τόσο απλό αυτό, ούτε τόσο εύκολο. Πώς να σταθής κανείς αντιμέτωπος με την αιώνια κλασική τέχνη και πώς ν' αποτολμήση κανείς να παίξει σε αρχαία θέατρα, εκεί που αντίληψε αιώνας πριν ο τελειότερος ποιητικός λόγος που ακούστηκε ποτέ στο θέατρο; Ωστόσο, δεν σάς το κρύβω, κάποτε θα έρθω στη χώρα σας... Είναι μία από τις έντονότερες καλλιτεχνικές μου επιθυμίες και ελπίζω σύντομα να την πραγματοποιήσω.

Η Έντβιζ Φεγιέρ μάς δείχνει έναν αρχαίο ποιητικό φαύνο σε τετρακότα, δώρο «Έλληνα θαυμαστή της θείας τέχνης της».

Λένε ότι οι αρχαίοι φαύνοι φέρνουν τύχη... Άς ευχηθώ να με δοηθήσουν να έρθω στην Ελλάδα, έχω και χωρίς θίασο, μόνη, για να αισθανθώ τη μεγάλη συγκίνηση που χαρίζουν οι πραγματικές πηγές της τέχνης.

Θα θέλατε να μάς πητε πως αντιλαμβάνεσθε το θέατρο;

—Μά φυσικά σ'α σκοπό ζωής... Νομίζω ότι το θέατρο είναι η ωραιότερη και η συνθετικότερη έκφραση της τέχνης. Φυσικά για να επιτύχης κανείς σ' αυτό πρέπει να του δοθής δόλωμα, χωρίς υπολογισμό, χωρίς συμβιβασμούς, μ' όλη τη δύναμη της καρδιάς του... Άς μ'ην ξεχνάμε ότι η Τέχνη είναι μία αδιάκοπη προσπάθεια, που δεν σταματάει ποτέ...

—Νομίζετε ότι το θέατρο περνάει μία περίοδο κρίσεως;

—Κρίσεως όχι, δοκιμασίας ναι... Βρισκόμαστε σε μία μεταβατική εποχή και όπως σ' όλους τους τομείς της ζωής και της τέχνης, έτσι, και στο θέατρο παρατηρείται κάποια κάμψη. Ελπίζω ότι είναι περαστική κι' ότι σύντομα θα χαιρετίσουμε μία νέα θεατρική περίοδο.

—Όπως είναι γνωστό έχετε εργαστή δημιουργικά τόσο στην όθνη όσο και στη σκηνή. Τι σκέφτεστε για τον κινηματογράφο;

—Η ερώτησή σας είναι πολύ δύσκολη και χρειάζεται πολλή μελέτη. Θ' άρκεσθώ λοιπόν να σάς δώσω απλά μία απάντηση σε μία απολύτως προσωπική άποψη. Αναντίρρητα ο κινηματογράφος μάς έχει δώσει μερικά φίλμς που δικαιολογημένα μπορεί να τα χαρακτηρήση κανείς σαν Έργα Τέχνης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μπορούμε να είμαστε περήφανοι για την ποιητική τους στάση και για τη σημερινή τους απόδοση.

Τέλος μάς μιλάει για τους ρόλους της.

—Ποτέ μου δε μ' ενδιαφέρει ούτε στο θέατρο ούτε στον κινηματογράφο ένας ρόλος που δεν είχε κάτι ουσιαστικώτερο να πη... Θέλω να ενσαρκώνω ανθρώπους με ζωή, με υπόσταση κι' αλήθεια κι' όχι ανδρείκελα.

Άς τη θυμηθούμε σε μερικές από τις τελευταίες της ταινίες: «Ο Ηλίθιος», «Φρούτα του καλοκαιριού», «Αξιολάτρευτες γυναίκες», «Χασμένες Αναμνήσεις», «Το Άκρωτήριο της Ελπίδας» και πρό πάντων «Ο Δικέφαλος αετός».

Η Φεγιέρ, όπως όλοι οι πολύ μεγάλοι καλλιτέχνες που έχουν φθάσει στην πλήρη τους ωριμότητα, είναι προικισμένη με μία εξαιρετική σεμνότητα. Δεν μιλάει ποτέ για ε,τι έκανε ως τώρα, αλλά μόνον για ε,τι ελπίζει να κάνει στο μέλλον.

Η Έντβιζ Φεγιέρ είναι ο θρίαμβος της επιμονής, της αδιάκοπης μελέτης και της δημιουργικής προσπάθειας. Δικαιολογημένα η Γαλλία τη θεωρεί ως την κορυφαία της ήθοποιό και η κάθε της εμφάνιση υπολογίζεται σαν ένα μεγάλο καλλιτεχνικό γεγονός.

Ν. ΜΑΤΣΑΣ—
Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(Φωτ. Kjelstrup)

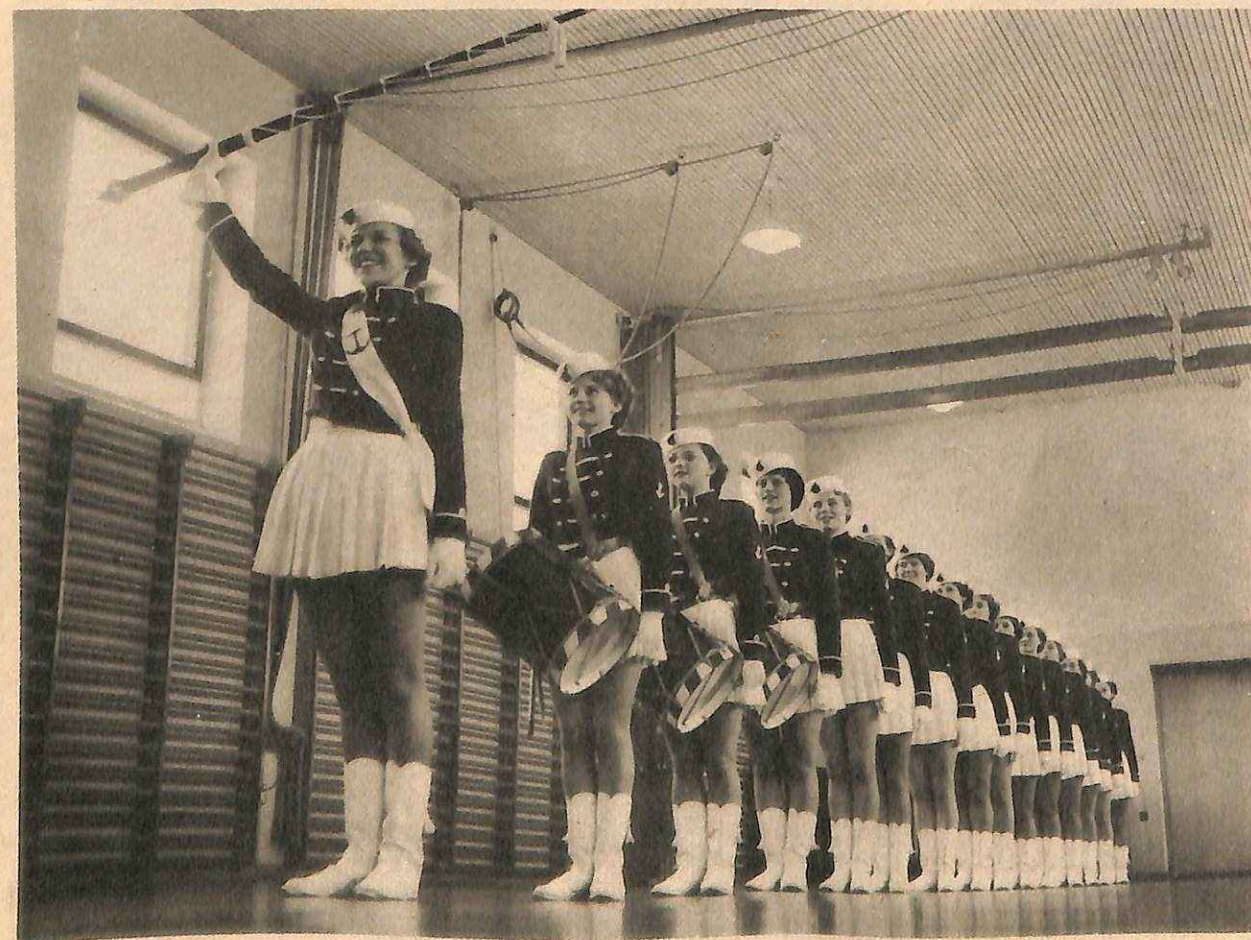
ΣΤΡΑΤΟΣ χωρίς επιθεώρηση δεν γίνεται: Μέ τη διαφορά πώς εδω και στις «σοβαρότερες» στιγμές δεν απαγορεύεται να χαμογελούν.

ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ πώς ή δεκαεπτάχρονη τυμπανίστρια έχει ένα θυμάσιο χαμόγελο; 'Αλλά ή όμηλικη «λοχ-γός» της κάτι βρίσκει να της διορθώσει.

Η «ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΦΡΟΥΡΑ» ΤΗΣ ΓΙΟΥΕΛΣΜΙΝΤΕ

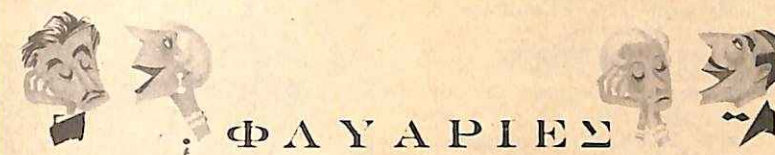
Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ προχωρεί γοργά. Μολονότι αρκετοί μήνες μεσολαβούν ακόμη ως την πρώτη τους εμφάνιση, οι στρατιωτικές τὰ μάθαν όλα νεράκι. Τέτια παράταξη θα ικανοποιούσε ακόμη και τον πιο «δύσκολο» στρατηγό.

Συνήθίζεται, στη Δανία, ή κάθε πόλη να έχει τη δική της «φρουρά». 'Αλλά, όπως θα όμολογήσουν οι άναγνώστες μας, οι φρουρές αυτές δεν έχουν τίποτε το κοινό με τη θλοσυρή και άρειμάνια εμφάνιση που υποδηλοί το όνομα από καταβολής... στρατιωτικών σχηματισμών. 'Απαραίτητο προσόν για την κατάταξη στις χαρούμενες αυτές μονάδες είναι ή... όμορφιά, και άναγκαίο συμπέρασμα, ως έκ τούτου, βγαίνει ότι ή Δανία θα διαθέτη άναρμόνιες στρατιές από ώραια κορίτσια για να καλύπτει τὰ κενά της... στρατολογίας.

Τελευταία έφθασε και ή σειρά της μικροσκοπικής Γιουελσμίντε ν' άποκτήσει τη δική της φρουρά. Τριάντα εξάσια κορίτσια κατετάγησαν στο καινούργιο σώμα. 'Η πρωτοβουλία προήλθε από ένα παρισινό διβλιοπώλη, τον κ. Χένινγκ Σέρνσεν, και ή κ. 'Ανναλίζε Κρίστενσεν έφτιαξε τις στολές —χιτώνια μπλέ-μαρέν και άσπρες φουστίτσες— οι όποιες έστοίχισαν 100 δανικές κορώνες ή μία (περίπου 400 δραχμ.). Σήμερα οι 1.400 κάτοικοι της Γιουελσμίντε, νιώθουν μεγάλη περηφάνεια για τη νέα «φρουρά» τους, ή όποια ώρισε και σά διακριτικό της το έμβλημα της πόλεως, μία σιδερένια άγκυρα, έμπνευσμένη από την ιστορική φρεγάτα «Γιλλάντ». Το έμβλημα το φοράει με μεγάλο καμάρι, αλλά και πολύ μεγαλύτερη χάρη, ή «ραβδόχος» Μίνα 'Αντρέασεν, ή όποια και βά οδηγεί την παρέλαση της 18ης 'Ιουλίου 1957, όπότε ή «χαρούμενη φρουρά» θα κάνει την πρώτη επίσημη εμφάνισή της ενώπιον του πρωθυπουργού. ■ ■ ■

Έδω κι' Εκεί

Κινηματογραφικά... Στο παγκόσμιο στερέωμα οι 'Ελληνίδες μοιάζουν να έχουν περισσότερες δυνατότητες έπιτυχίας από τους 'Ελληνες συναδέλφους των. Μετά την Κατίνα Παξινού και την Μελίνα Μερκούρη, ή 'Ελλη Λαμπέτη έτοιμάζεται να γυρίσει ταινίες στο έξωτερικό. Της το έζητησαν με έπιμονή και με έλκυστικά-τα συμβόλαια και το μόνο που άναμένεται είναι να πη το «ναί». 'Επίσης ή Ειρήνη Παπά και ή Βιργινία Πετιμεζάκη πέρασαν τὰ σύνορα της 'Ελλάδος... ή 'Η χρυσή πολιτεία... Είναι παγκοσμίως γνωστόν ότι ή πλουσιώτερα ήπειρος της γής είναι ή 'Αμερική και ή πλουσιώτερα νεονιά της 'Αμερικής το Τέξας. Το θέμα έχει πάρει διαστάσεις θρύλου και ή άνεκδοτολογία γύρω από το Τέξας είναι πλουσία και χαριτωμένη. —'Αϊνιγμα: Τί διαφορά έχει ο πτωχός εις το Τέξας από τον πλούσιο; 'Ο πτωχός πλένει την Καντιλάκα του μόνος του. — Παρατήρησης: 'Ενας κάτοικος του Τέξας βρίσκεται και πάλι στο Παρίσι και κοιτάζει με συμπόνια τον Πύργο του 'Αιφελ. «'Ακόμη, φίλε μου, δεν έχει γάλα ούτε μία σταγόνα πετρέλαιο». — Παιδικό: 'Ο μικρός γιός ενός πετρελαιοκατομυριούχου συναντά έναν 'Αγιο Βασίλη, τον σταματά και τον ρωτά: —Τί θα ήθες να σου χαρίσω φέτος για το Νέον 'Ετος;... ή Σταγόνες σοφίας... «'Υστερα από την χαριτωμένη κουέντα, την μορφωμένη συζήτηση και την έντυπωσιακή γοητεία, μία έπιμονος και μυστηριώδης σιωπή αποτελεί μέγα στοιχείον γυναικείας έπιτυχίας...» ή 'Ο 'Αγιος Βασίλης ήθελε και έφερε, στους 'Αμερικανούς φυσικά, μερικά μικρά δώρα που κέρδισαν το βραβείο πρωτοτυπίας. α) Μία βούρσα για φαλακρούς, μαλακιά, λέγει ή διαφήμιση, σαν το ποδαράκι μικρού γατιού. β) Αυτόματος διακόπτης ροχαλητού, ό όποιος τοποθετείται κάτω από το μαξιλάρι. γ) Ψαλίδια για... άριστερόχειρες... ή 'Απυγορευμένοι δίσκοι... Το εμπόριο των άσέων εντύπων χρονολογείται από χιλιετηρίδες και ούτε οι σύγχρονοι σεμνοί, ούτε οι άρχαίοι μας πρόγονοι δεν κατώρθωσαν να το σταματήσουν. Τώρα όμως φαίνεται ότι προσετέθη κάτι το έντελώς καινούργιο: 'Ο άσέων δίσκος, με τραγουδάκια άνάρμοστα και πάσης φύσεως κακά λόγια και άνέκδοτα, ό όποιος ταξιδεύει και περνά όλα τα τελωνεία κάτω από φακέλους όπου άναγράφονται οι τίτλοι της πλέον κλασικής και σοδας μουσικής... ή Πρώτο Φεστιβάλ... Με το έλληνικό νορόδραμα, που δίνει την προμερία του την Τρίτη 29 'Ιανουαρίου, άρχίζουν για πρώτη φορά στην 'Ελλάδα τακτικές παραστάσεις υπαλλέτου. 'Ολόκληρο τον Φεβρουάριο και μέχρι 15 Μαρτίου, κάθε Τρίτη βράδυ, θα μπορούν να παρακολουθήσουν, οι φίλοι του νορού, ένα από τὰ δύο προγράμματα που θα εναλλάσσονται στη σκηνή του Κεντρικού. Βεντέτες: 'Η Ραλλού Μάνου, έμψυχώτρια της όλης προσπάθειας, ό πάντοτε λαμπρός 'Αγγελος Γριμάνης και ή εξαίρετη Ντόρα Τσάτσου...

444

■ ■ ■ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ του Ρόκ - έν-ρόλλ 'Εδβις Πρίσλεϊ φυλακισθήκε άγρίως από ένα ζηλιάρη σύζυγο που ώρνετο: «'Η γυναίκα μου έχει τη φωτογραφία σου μέσ' στην τσάντα της, όχι όμως τη δική μου».

■ ■ ■ Ο ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ καρκινολόγος Πήκοκ είναι άπελπισμένος. Του έλεψαν τις κόττες του. Τis είχε μάθει να καπνίζουν για να μελετήσει την επίδραση του καπνού επί του καρκίνου των πνευμόνων.

Η ΤΖΗΝ ΝΤΟΝΑΙ, ένα από τὰ πιο φημισμένα μοντέλα της 'Αγγλίας, έγραψε ένα διβλίο όπου άφηγείται τις περιπέτειες της ζωής της. 'Η Ντοναί, που έμφανίζεται τακτικά στα προγράμματα της τηλεόρασης, φωτογραφημένη εδω, με το φως των κεριών δίπλα σε μία κερένια κούκλα.

■ ■ ■ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ που τιτλοφορείται (τολμηρότατα) «'Η άλήθεια για τους έρωτές μου» ή Μισέλ Μοργκάν γράφει: «'Όταν ό «παρτεναίρ» είναι συμπαθητικός και χαριτωμένος, είναι εύκολο να παίζη κανείς μαζί του καλά μία έρωτική σκηνή, αλλά είναι επίσης και πολύ ένοχλητικό... άκριβώς επειδή υπάρχει πολλές κόσμος γύρω».

■ ■ ■ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ των αυτοκινήτων που κυκλοφορούν στους δρόμους της 'Αμερικής έν συγκρίσει με τὰ αυτοκίνητα που υπάρχουν σ' όλο τον κόσμο είναι περίπου 80%. 'Εξδομήντα έπτά εκατομμύρια 'Αμερικανοί έχουν άδεια οδηγού, από τους όποιους το ένα τρίτον γυναίκες. Τρεις άμερικανικές οικογένειες στις τέσσερις έχουν ένα αυτοκίνητο. Μία στις δέκα έχει δύο ή περισσότερα αυτοκίνητα. Δεν υπάρχουν πια στις 'Ηνωμ. Πολιτείες παρά πέντε μεγάλες βιομηχανίες αυτοκινήτων. Οι τρις μόνον απ' αυτές αντιπροσώπευον τὰ 96% της παραγωγής του 1956. 'Η Τζενεράλ Μότορς, 54% ή Φόρντ 26%, ή Κράύσλερ 16%, ή Πακάρ Στιούαρτ-Λέικερ και ή 'Αμερικαν Μότορς 4%.

■ ■ ■ ΤΟ ΧΗΜΙΚΟ 'Ινστιτούτο του πανεπιστημίου της Λουζιάνας άνηγάγει ότι έπέτυχε την παραγωγή μίας μελάνης έλαφρώς ραδιενεργού. Χάρη στη νέα αυτή μελάνη θα μπορεί κανείς να παράγη αντίγραφα έγγραφων σε άπερίοριστο αριθμό επάνω σε χαρτί φωτογραφίας.

Ρip Κίρμπυ

57

• Ο ΠΑΠΠΟΥΣ της Μπέμπας αποκοιμήθηκε στην πολυθρόνα του και άρχισε να ροχαλίζει.
— Τρέξε, μαμά! Γρήγορα! φωνάζει περιτρομή η μικρή. Ο παππούς βράζει!

• ΜΙΑ χαριτωμένη νεαρά παρουσιάζεται σε μια Τράπεζα για να εισπράξει μίαν επίταξη. Ο υπάλληλος εξετάζει το χαρτί και ρωτά:
— Μπορείτε να πιστοποιήσετε την ταυτότητά σας;

Η κοπέλα τον κοιτάζει με πρόδηλη άπορία κ' έπειτα σά να κατάλαβε άφρανα τι ήταν αυτό που της ζητούσαν, βάζει άπ την τσάντα της το καθρεπτάκι της, το κοιτάζει και λέει μ' ένα γλυκό χαμόγελο.
— Μά ναί, εγώ είμαι!

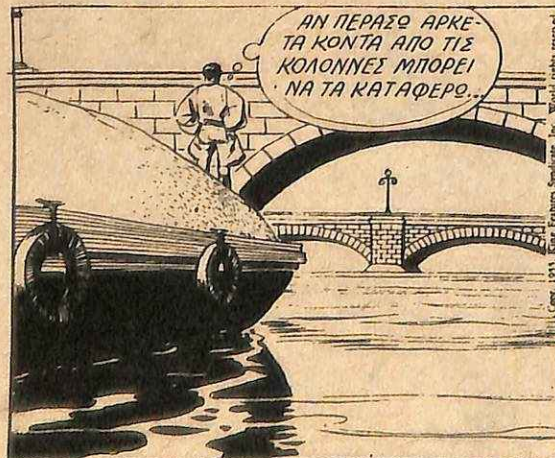
• ΣΤΙΣ δοκιμές ενός θαυστόχαστου θεατρικού έργου ένας ήθοποιός λείει κάπως άνησυχος στόν σκηνοθέτη πώς δέν καταλαβαίνει τι θέλει να πη ό συγγραφέας. Καί ό σκηνοθέτης εξηγεί:

— Έσύ δέν καταλαβαίνεις τίποτε. Έγώ δέν καταλαβαίνω τίποτε. Ο συγγραφέας ξέρει τι θέλει να πη... Γι' αυτό άκριδώς είναι ένα έργο ύψηλης τέχνης.

Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ (Καλογεροπούλου) — Μενεγκίνι, ή διάσημη Έλληνίδα σοπράνο του «Μετροπόλιταν» της Ν. Υόρκης, πρσκάλεσε, ως γνωστόν, την άπόλυση του τενόρου Έντσο Σορντέλλο, έπειδή δέν κράτησε τόν δικό της ρυθμό στό ντουέττο της «Λουκίας ντέ Λαμερμούρ», σέ μιά παράσταση κατά τά μέσα Δεκεμβρίου. Στή φωτογραφία, ή Κάλλας, φορτωμένη με γούνες, όρχιδέες και τό σκυλάκι της, άγνοεί, στό αεροδρόμιο της Ν. Υόρκης, τη συμφιλίωτική χειρονομία του Σορντέλλο, πού δρέθηκε κι αυτός έκεί, κατευθυνόμενος πρs τη Νίκαια. Η Κάλλας πήγαινε στό Μιλάνο να περάσει τά Χριστούγεννα, κ' έπειδή θα ταξίδευαν μαζί επί 13 ώρες, μερικοί νόμισαν ότι οι δυο τραγουδιστάι θα συμφιλιώνονταν. Έπικράτησε όμως ή όργιλη ιδιοσυγκρασία της πριμαντόνας, και οι επιβάται του αεροπλάνου στερήθηκαν τη χαρά να τούς άκούσουν σ' ένα «ντουέττο συμφιλιώσεως»...

Ρip Κίρμπυ

• ΓΡΑΦΕΙ μιά γαλλική έφημερίς: 'Η σκηνή διαδραματίζεται στό άνοικτό πέλαγος, μιά νύκτα τρικυμίας, κάτω άπ' έναν μολυβένιο ούρανο. "Ένα καράδι, με σπασμένη την πρίζα του, κλυδωνίζεται, έρμαιο των κυμάτων. Άνάμεσα στούς επιβάτες του πλοίου είναι τρείς πολιτικοί άνδρες, τρείς πολιτικοί άνδρες πού παίζουν πραγματικά ρόλο μεγάλο: ό 'Αϊζενχάουερ, ό 'Ηντεν και ό Κρούσσεφ. Ξάφνου, τό καράδι βυθίζεται. Ποιός σώζεται; Ό κόσμος!

• Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ προσπαθούσε να δώση στή μικρή Άννα να καταλάβη τούς κανόνες της άφαιρέσεως εξηγώντας:
— Έχεις δέκα δάκτυλα. Άς υποθέσωμε τώρα πώς σου λείπουν τά τρία. Τι γίνεται τότε; Η Άννα άποκρίθηκε άμέσως:
— Δέ θα είμαι ύποχρεωμένη να κάνω μάθημα πιάνου.

• —ΠΟΣΑ άστρα μπορείτε να δητέ στόν ούρανό; ρωτάει ή δασκάλα τά παιδιά του νηπιαγωγείου.
— Πάνω άπό έκατό, λέει τό ένα.
— Τόσα πολλά πού δέν μετριούνται, άπαντά τό άλλο.

Μόνον ό μικρός Γιώργος δίνει μιά άπάντηση συγκεκριμένη.
— Τρία, δηλώνει κατηγορηματικά.
— Μά, Γιωργάκη, πώς είναι δυνατόν να βλέπης έσύ τόσο λίγα άστρα και τ' άλλα παιδιά τόσο πολλά;

— Δέ φταίω εγώ, άπολογείται ό μικρός. Η αύλη μας είναι πολύ μικρή.

• Ο ΎΣΤΕΡ' άπό μιά έπίσκεψη στόν Λευκό Οίκο, ό δάσκαλος ζήτησε άπ' τούς μαθητάς του να γράψουν τις έντυπώσεις τους. Ένας μικρός Άμερικανός έγραψε: «Χάρηκα ιδιαίτέρως πού μου δόθηκε ή εύκαιρία να έπισκεφθώ την μελλοντική κατοικία μου».

• ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ της μεγάλης φτώχειας του, πριν άκόμη γίνη διάσημος, ό Ούγγρος θεατρικός συγγραφέας Φ. Μολνάρ, έδωσε τό ρολόι του σ' έναν κάπως άπλοϊκό γνωστό του να τό πιά στό ένεχυροδανειστήριο.

— Να έπιμείνεις να σου δώσουν 200 πένγκος, του είπε. Θα δάλης έπειτα τά λεπτά σ' ένα φάκελο και θα μου τόν φέρης στό μπαρ «Αριζόνα». Άν δής πώς δέν είμαι μόνος, θα μου τόν δώσης και θα πής: «Έκ μερους του Γάλλου πρεσβευτού με τούς χαιρετισμούς του».

Μιά ώρα άργότερα, ό φίλος κατέφθασε στό μπαρ και βρήκε τόν Μολνάρ παρέα με μερικούς δημοσιογράφους.

— Ο Γάλλος πρεσβευτής, άνήγγειλε με βροντερή φωνή, σάς στέλνει τούς χαιρετισμούς του, αλλά λέει πώς τό ρολόγι σας δέν πιάνει περισσότερο άπό έκατό πένγκος. Αυτή, λέει, είναι ή τελευταία του λέξη.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ Τζέιν Μάνσφιλντ, παλαιά πρωταθλήτρια του καλλιτεχνικού πατινάζ σέ πάγο και τώρα ήθοποιός του κινηματογράφου, άνεκρηρύχθη «άτομική δόμω του σέξ», για τό 1956 στίς ΗΠΑ.

■ ■ ■ Σ' ΕΝΑ ΔΡΟΜΟ του Λονδίνου υπάρχει αυτή ή έπιγραφή: «Καταταγίτε στό σώμα άλεξιπτωτιστών. Είναι λιγώτερο επικίνδυνο άπό τό να διασχίσετε αυτήν την δόδο».

■ ■ ■ ΕΛΛΕΙΨΗ προνοητικότητας: Άπό τις προσωπικότητες του κινηματογράφου (ήθοποιούς, σκηνοθέτες, παραγωγούς, τεχνικούς) πού άναφέρονται στό «Βιογραφικό Λεξικό του Κινηματογράφου» πού κυκλοφορεί κάθε χρόνο στό Παρίσι, οι 249 έγραψαν στόν έκδότη για να ζητήσουν... να τούς παρουσιάση πιδ νέους, αλλάζοντας την ηλικία τους.

...συχνά περιπλέκεται, έδώ, σ' αυτήν την ώραία πολιτεία, όταν προσπαθούμε να εφαρμόσουμε κανόνες του έξωτερικού πού ισχύουν εις τά καθ' ήμάς μόνον κατά ένα μικρό ή μεγάλο ποσοστό.

* Παράδειγμα: Τό όλον θέμα των κρασιών, πού έδημιουργήθη άπό μιά άπάντηση του καλού μου φίλου, του «Τοξότη», σ' έναν άναγνώστη μας, στό προηγούμενο τεύχος. Άργά ή γρήγορα, φοβάμαι, θα πρέπει ένας καλός χροστιανός να κάτση να δάλη σέ μιά τάξη τό όλον οίκοταραγωγικών, οίκοποιητικών και οίκοκαταναλωτικών μας σύστημα, και να τό ένωσώματώση με την εύρωπαϊκή πραγματικότητα, ώστε να έξορουμε τί τύπους προσφέρουμε στήν διεθνή άγορά, (άν προσφέρουμε) και ποιάν άκριδώς μεταχείριση επιδέχεται ό κάθε τύπος. Διότι πολλά τά ώραία και περίεργα συμβαίνουν, στό έξωτερικό, με τά κρασιά μας...

* Η συζήτηση, πάντως, πού άρχισε, —κ' είχαμε, τόσον ό «Τοξότης» όσον κ' εγώ, άρχετές έπιστολές γι' αυτό τό θέμα— με ύποχρεώνει να πάρω μιά θέση, έστω κι άν δέν θα είναι σ' όλους άρεστή. Η θέση είναι, πρώτον πώς ή διάκριση «ψάρι — άσπρο κρασί, κρέας — κόκκινο» είναι κάπως χονδροειδής, —άπόδειξη ότι μπορεί κανείς ν' άρχίση, να συνεχίση και να τελειώση ένα γεύμα μόνον με σαμπάνια. Σ' αυτό, όπως βλέπω, συμφωνεί κι ό «Τοξότης».

Η δεύτερη διαφωνία μας, με όρισμένους άναγνώστες, είναι όρολογική: Τάραχουν πολλοί στήν Ελλάδα, πού αναφέρουν τριών ειδών κρασιά: Άσπρα, κόκκινα, ιαύρα. Η διάκριση είναι έσφαλμένη. Τάραχουν μόνον άσπρα και ιαύρα, ή (άν προτιμάτε την όρολογία του έξωτερικού) άσπρα και κόκκινα. Η ιαυροδάφνη, — άν κατατάσσεται, κι αυτή, τέλος πάντων, μεταξύ των άσπρων κρασιών, — είναι παραλλαγή του κόκκινου...

* Τάραχει όμως και μιά τρίτη παρατήρηση πού συχνά ξεχνούμε, όταν μιλάμε στήν Ελλάδα για κρασιά: Πώς όλες αυτές οι άρχές, οι διαβαθμίσεις και οι έκλεπτινότητες αναφέρονται σέ κρασιά μοιτολιारीμένα, ώρια, ένήλικα, πού καμιά φορά μάλιστα πλέλει να έχουν «ξεκουρασθή» μιάν εβδομάδα όλόκληρη προτού σερβιρθούν. Τέτια κρασιά έχουν έλάχιστα στόν τόπο μας, τόσο πού οι μεγάλοι σύγχρονοι τουριστικοί όδηγοί, στό σχετικό κεφάλαιο για τά εύρωπαϊκά κρασιά, ούτε καν μάς αναφέρουν.

Και, έδώ πού τά λέμε, έχουν δίκιο: Στήν πατρίδα του Βάκχου, τά αίνωποτικά μας έθια έχουν ξαναγυρίσει σέ μιά κατάσταση άνωρίμου έφθείας, βοηθούσης και της άλβανικής έκείνης παραλλαγής του «πενυτίου οίνου», πού άπωκαλοίμε σήμερα «ρεσιόνα»...

* Βέβαια, δέν είμαστε μόνον. Σέ χώρες μεγάλες, και κατά τεκμήριον άκόμη πιδ προηγμένες, βλέπει κανείς να σερβίρεται κρασί με πορτοκάλι, (άκουσον! άκουσον!) με σαλάτες δουτηγμένες στό ξίδι, άκόμη και με... γιανούρι (πιδ θεωρείται τάχα και ή μεγάλη εγκουμαντίς των Αθηναίων μεμερηθών!)

Άλλά, μήπως δέν είναι έξ ίσου άθέμιτον να καταστρέφη κανείς την γεύση του πριν άπό τό φαγητό με έντονα ονομαζόμενα, όπως τό ούισκι, πού στήν νεοεπαθή — αλέον — εποχή μας κατήντησε να σερβίρεται ως... άπεριττή;

Και τί να πη κανείς για τό πάγωμα των κρασιών μέσα σέ ψυγεία ηλεκτρικά, ή άκόμη και με κομμάτια πάγο μέσα στό ποτήρι;

Και τί να πη για τη δολοφονία του με κομμάτια φροστού ή για τό γαργό σερβιρισμά του,

με μπουμπουλήθρες...

Και πώς να μη θυμηθώ τά ποτήρια τά χοντρά, πού δίνουν τό συναίσθημα μιάς όμορφης γυναίκας τυλιγμένης μ' άγριο καναβάτσο, άπ' αυτό πού φτάνουν τά σακάκια...

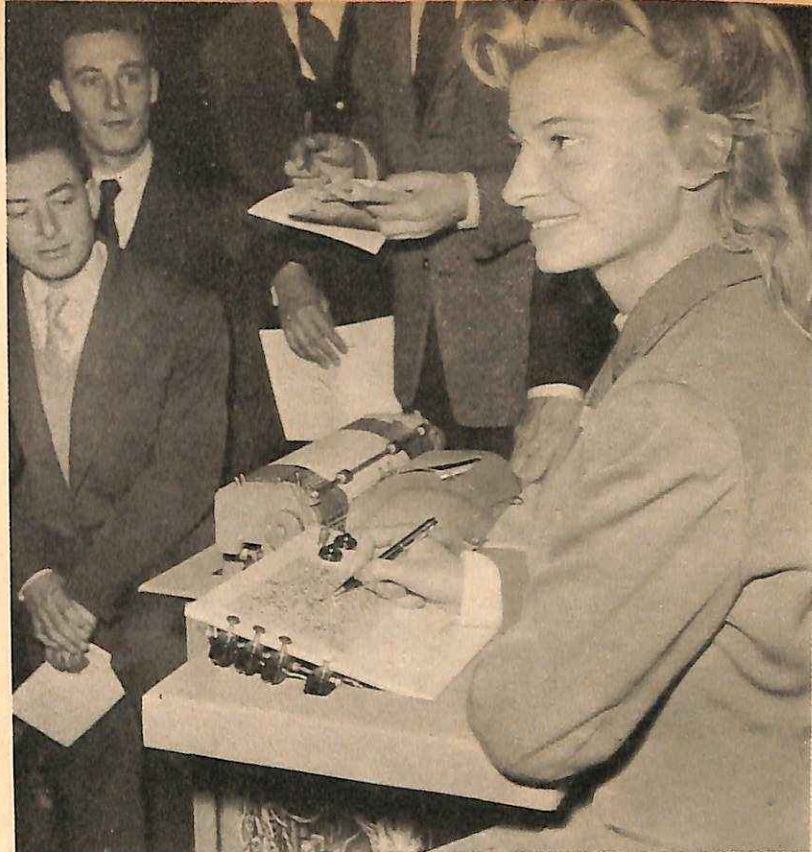
* Θα πούν βέβαια πάλι οι γαρινάρηδες, και οι διασώτες της λακκομίας: Είναι ό καθs τώρα να άπασχολούμεθα μ' αυτές τις λεπτομέρειες; Δέν είναι όμως λεπτομέρειες.

* Τό θέμα των ελληνικών κρασιών είναι γενικώτερο, καθολικώτερο, σχεδόν έθνικό, και χρειάζεται μιά ειδική, μεγάλη, οργανωμένη σταυροφορία.

* Μά ποιός θα είναι ό ήρωας πού θα την ξεκινήση;

Index

Ο ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ της «Ελεκτροσούλ» είναι άπλούστατος. Η νεαρά δακτυλογράφος έκαμε την σχετική έπίδειξη πού κατέπληξε τούς τεχνικούς.

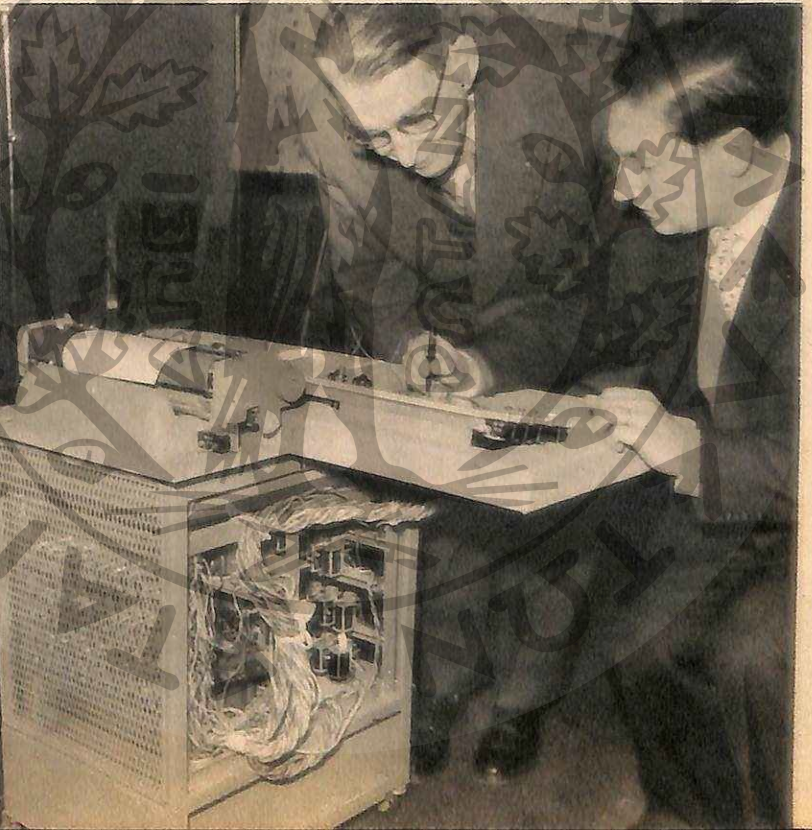
Διεσώσθη τό φράγμα Ιοϋ... γόγου

Μια νέα καταπληκτική εφεύρεση έπεδείχθη πριν άπό λίγο καιρό στό «Μαϊζόν ντέ λα Σιμί», στό Παρίσι. Ονομάζεται «Ελεκτροσούλ» και, ούτε λίγο ούτε πολύ, διασπά... τό φράγμα του προφορικού λόγου.

Η «Ελεκτροσούλ» είναι ή ταχύτερη γραφομηχανή του κόσμου. Η λειτουργία της στοιχίζει πάμφθυνα γιατί καταναλίσκει τό ίδιο άκριδώς ρεύμα πού χρειάζεται και ένα κοινό ηλεκτρικό σίδερο. Όστόσο, δέν ώφελεί πολύ αυτή ή φθηνεία, γιατί τό κόστος παραγωγής της είναι, πρs τό παρόν τουλάχιστον, άνάλογο με την πολύπλοκη κατασκευή της —περιλαμβάνει έβδομήντα χιλιόμετρα (!) ηλεκτρονικά σύρματα και πλήθος εξαρτημάτων, ικανών να έξοπλίσουν δύο σταθμούς τηλεοράσεως.

Εφευρέτης της είναι ό κ. Άλμπερ Ντυκρόκ, πού πιστεύει ότι ή «Ελεκτροσούλ» του, πού έχει την ικανότητα να γράφει με την ταχύτητα του προφορικού λόγου, είναι ή γραφομηχανή του μέλλοντος.

ΜΕ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ό εφευρέτης (δεξιά) έπιδεικνύει τό «άριστούργημα» του, στόν πρόεδρο του Άνωτάτου Συμβουλίου Έπιστημονικών Έρευνών.

Η ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ «ΛΑΜΠΡΑΙΝΑ» με τὰ τρομερά της δόντια κατέσטרφε ολόκληρωτικά τις άλιευτικές διομηχανίες τών Μεγάλων Λιμνών.

Ένας ύποβρυχιος δολοφόνος

Οι μεγάλες λίμνες Μίσιγκαν, Χιούρον, Όνταριο κλπ., που βρίσκονται στα σύνορα Ήνωμένων Πολιτειών και Καναδά, κινδυνεύουν να χάσουν τους ύποβρυχιους κατοίκους τών. Όλα τὰ ψάρια, με έπικεφαλής τις πέστροφες, εγκαταλείπουν τις λίμνες καταδιωγμένα και αποδεκατισμένα από ένα μικρό, αίμοδόρο θαλάσσιο φίδι. Η άλιευτική διομηχανία της περιοχής τών Μεγάλων Λιμνών περνάει μιάν άνευ προηγουμένου κρίση και δεκάδες χιλιάδες εργάτες έχασαν τις εργασίες τους.

Οι ειδικοί τών τοπικών επιχειρήσεων, με προεξάρχοντα τόν Έλ-λνσομερικανό Μάνθο Κυρίτη, πρόεδρο της Ένώσεως Έμπόρων Άλιέων τού Ήλινδς, προσπαθούν, αναστατωμένοι, να περιορίσουν τολούχιστον τó κακό. Όλοι άναγνωρίζουν ότι, άν έχη πραγματοποιηθή τελευταία κάποια πρόοδος, αυτή όφείλεται στις ενέργειες τού συμπατριώτου μας. Τελευταία ό κ. Κυρίτης βρισκότανε στην Έλλάδα και με τήν ευκαιρία ήλθε σέ έπαφή με τούς άρμόδιους της Διευθύνσεως Άλιείας τού ύπουργείου Βιομηχανίας. Σκοπός του ή-ταν νά έξετάση τήν περίπτωση μήπως ή χρησιμοποίηση «φλόμου», μιάς κατηγορίας δηλητηριωδών χόρτων, θά μπορούσε να προσφέρη βοήθεια στόν άγώνα κατά τού αίμοδόρου θαλάσσιου φίδιου.

Μ' ένα στρογγυλό στόμα, χωρίς σαγόνια, πολλές στρογγυλές σειρές άιχμηρά μικρά δόντια και γλώσσα σάν τρυπάνι, τó μικρό τέρας έπιτίθεται κατά προτίμηση στις πέστροφες, που διαθέτουν μεγάλη σωματική επιφάνεια και μαλακή, πλούσια σέ αίμα, σάρκα. Προσκολλάται με τά δόντια στην πέστροφα, τρυπάει με τήν γλώσσα τήν σάρκα και άπομυζά τó αίμα. Μπορεί νά μείνει κολλημένο μιά δολόκληρη έβδομάδα και κάποτε βρέθηκαν 30 άπ' αυτά στό σώμα μιάς μεγάλης πέστροφας. Ένα εκατομμύριο χελιά ρίχτηκαν στίς Μεγάλες Λίμνες, με τήν έλπίδα ότι θά έξοντώνουν τούς μακρό-στεινους κακούργους. Τά άποτελέσματα ήταν άπογοητευτικά. Μετά και άπ' αυτή τήν άποτυχία θέλησαν νά χρησιμοποιήσουν ύποβρυχίες συσκευές ύπερήχων, χωρίς καμιά έπιτυχία και πάλι. Τέλος, άποφάσισαν νά χρησιμοποιήσουν ήλεκτροφόρα δίκτυα στους παραπο-τάμους που οδηγούν στις λίμνες, τήν έποχή που οι «λάμπραινες» βρίσκονται εκεί για τήν άναπαραγωγή τους. Οι ήλεκτρικές έκκε-νώσεις 140 βόλτ κατά τών κακοποιών είχαν ίκανοποιητικά άποτε-λέσματα. Τó μέτρο, βέβαια, θ' άργήση νά άποδώσει και θά χρει-ασθή νά τοποθετηθούν άπειρες παγίδες στά ρεύματα τών ποταμών. Έτσι ή έξόντωση τού ύποβρυχίου κακούργου θά πραγματοποιηθή με τόν συννηθισμένο για τούς δολοφόνους στίς Ήνωμένες Πολιτείες τρόπο: Τήν ήλεκτροπληξία.

Μπορείτε εύκολα νά μεταμορφώσετε τόν Λόγιο σέ Κερδωó Έρμη

ΠΩΣ ΝΑ ΠΛΟΥΤΙΣΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΣΑΣ

Συμβουλές μεταξύ άστειού και σοβαροϋ πρós τούς νέους συγγραφείς

ΥΠΟ ΖΑΝ ΝΤΥΤΟΥΡ

Πολλοί νέοι συγγραφείς ρωτούν τούς παλαιότερους : «Γιατί τά διδλία μας δέν πουλιώνται;»

Και οι περισσότεροι προσθέτουν ότι έχουν ιδιοφυία, ή ένα μήνυμα νά μεταδώσουν, αλλά ότι οι εκδόται δέν περιποιούνται τά έργα τους όσο πρέπει, δέν τούς κάνουν καλή διαφή-μιση, και τά λοιπά.

Είναι βέβαια εύγενική ή φιλοδο-ξία τών νέων συγγραφέων νά «κά-νουν καριέρα» στά γράμματα. Δέν ύπάρχει λόγος νά μὴν κάνη κανείς καριέρα στά γράμματα όπως στην πολιτική, στή ζαχαροπλαστική, ή στην πυρηνική φυσική.

Στό ζήτημα αυτό, οι Άμε-ρικανοί φαίνεται πώς έχουν προ-οδεύσει περισσότερο από τούς Εύ-ρωπαίους : Βλέπει κανείς ανθρώ-πους νά κάνουν θαυμάσιες καριέρες μυθιστοριογράφου, διανοούμενου, δραματουργού, χωρίς τίποτα νά τούς προδιαθέτ ή αυτό.

νείς νά αναλύση αυτό τó νόμο με τή μορφή ενός θεωρήματος:

Ο άναγνώστης άπεχθάνεται τήν έκπληξη. Τίποτα δέν τού άρέσει τό-σο όσο εκείνο που γνωρίζει κιόλας. Έπομένως, πρέπει νά τού σερβίρη κανείς πάντα τήν ίδια ιστορία.

Υπάρχει όμως και μία άλλη συμ-περασματική άρχή, που φαίνεται εκ πρώτης όψεως άντιφατική: Ο ά-ναγνώστης θέλει νά μορφώνεται.

Γιά νά είμαστε άκριβέστεροι, θέ-λει ν' άκούη νά τόν διδάσκουν με στόμφο πράγματα που τού είναι γνωστά. «Πόσα πράγματα ξέρω!» σκέπτεται τότε. Αυτή ή καλή ιδέα που τού δίνετε για τόν έαυτό του τόν κάνει άμέσως φίλο σας. Έπί πλέον, οās βαφτίζει άμέσως μεγάλο σοφό.

Και τώρα, ποιά είναι τά θέματα που πρέπει νά έμπνεύσουν τόν νέον συγγραφέα, και με ποιό τρόπο πρέ-πει νά τά διαπραγματευθή; Υπάρ-χουν συνολικά έφτά θέματα που έ-

Ήθικολογείτε, ήθικολογείτε άφό-ρητα! Θά ήμπορθε τότε νά πρι-γράψετε τά αίσχρότερα τών πρα-γμάτων. Οι μοιχείες πρέπει νά τελει-ώνουν τραγικά, οι πόρνες πρέπει νά είναι δυστυχισμένες (δέν δλάπτει νά τις δένουν οι «άγαπητικούς» τους), και οι γυναίκες έλαφρών ήθών πρέ-πει νά κατορθώνουν πάντα ν' άρ-ραβωνιάζονται. Τó πρόβλημα είναι καθαρό. Νά διεγείρετε τά έρωτικά ένστικτα τού άναγνώστη, και συγ-χρόνως νά κατασιγάζετε τούς ένδοι-ασμούς του. Η πόρνη (πρόσωπο που άποδίδει πραγματικό χρυσάφι) πρέ-πει άπαραιτήτως νά όνειρεύεται τήν ήθική της άναγέννηση και νά πεθαί-νη κάνοντας μία καλή πράξη.

2. Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η άγνή και θρήσκα κοπέλα εί-να άποδοτικό πρόσωπο στή λογοτε-χνία. Οι δεσποινίδες που άπογοη-τεύονται άπ' τόν έρωτα γίνονται καλόγριες. Τó θαύμα άποδίδει επί-σης πολλά όταν συμβαίνει στήν κα-τάλληλη στιγμή, και πρós όφελος ενός ανθρώπου.

3. ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ

Τó ιδανικό είναι ό σκοπός κάθε φυσιολογικού ανθρώπου. Τι είναι τó ιδανικό; Κανείς δέν ξέρει άκριβώς, αλλά πρέπει νά είναι κάτι πολύ ώ-ραίο. Όταν δέν έχει κανείς ιδανικό, άποτελεί μία πολύ θλιβερή ύπαρξη. Αντίθετος πρós ό,τι θα πίστευε κα-νείς, τó ιδανικό δέν είναι ίδιο για ό-λους: Ποικίλλει ανάλογα με τά ά-τομα. Τó ίδιο πρόσωπο μπορεί νά έχει πολλά ιδανικά. Δέν έχει σημα-σία τί ιδανικό έχει κανείς — άρκει νά έχει ένα.

4. Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο άναγνώστης βλέπει τήν ιστο-ρία σάν μία σειρά από περιόδους, κατά τις όποιες ό άνθρωπος δέν ή-ταν ινυμένος με τόν ίδιο τρόπο. Άν ήρρηθή αυτή ή άρχή — δηλαδή ή άρχή τού κατάλληλου κοστουμιού — όλες οι συνταγές έπιτρέπονται. Ί-διατέρως καλή είναι ή συνταγή τού «παλιού καλού καιρού», της έποχής που όλος ό κόσμος ήταν γενναϊώψυ-χος, εύγενικός, καλοφαναγός, ήπιό-της κλπ., και που οι πρόσδοτες ήταν ύπερβολικά πρόσδοτες.

Οι άναγνώστες άγαπούν έπίσης τολύ τούς άνθρώπους τών παραση-νίων — δηλαδή τά ιστορικά πρόσω-πα για τά όποια κανείς δέν έχει άκούσει νά γίνεται λόγος και όμως ύπάρξαν οι πραγματικοί κυρίαρχοι μιάς χώρας. Αυτό δίνει στους άνα-γνώστες τήν έντύπωση ότι εισδούν

στά βαθύτερα μυστικά της ιστορίας. Κατά μείζονα λόγο αυτό ίσχύει ό-ταν τó πρόσωπο αυτό είναι γυναίκα. Μην ξεχνάτε ποτέ πώς οι γυναίκες είναι μηχανοράφοι.

5. Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Πρόκειται για τήν αιώνα ιστορία της μάχης τού Καλού εναντίον τού Κακού. Πρέπει ό ήρωας, που αντί-προσωπεύει τó Καλό, νά έχει όλα τά προσόντα: Νά είναι δυνατός σάν τόν Τζιμ Λόντο, καλός σάν τó Χρι-στό, άγνός σάν τόν Άγιο Άντώνιο, έρωτευμένος σάν τόν Τριστάνο, και έξυπνος σάν τόν Μπέρναρντ Σώ. Ο Άμερικανός «Υπεράνθρωπος», που «κάνει, στίς εικονογραφημένες έπι-φυλλίδες, όλες τις δυνατόις τού κα-κού, άποτελεί μία αξιοθαύμαστη έ-φεύρεση. Άν μάλιστα φοράη γυα-λιά κ' έχει πρόσωπο τραπέζιου ύ-παλλήλου, τόσο τó καλύτερο! Ο ά-ναγνώστης σκέπτεται τότε: «Ο Ύ-περάνθρωπος είμαι έγώ!» («Η: θά μπορούσα νά είμαι έγώ»)...

6. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Άν θέλετε νά πουλήσετε τó δι-δλίο σας, πρέπει νά γίνετε ό έξιμνη-της και ό άπολογητής της οίκογε-νείας. Στιγματίσατε τόν άνάξιο γιό, θανατώστε τó μητρικό ένστικτο, έπι-θυμάστε τά ραγισμένα νοικοκυριά, διορθώστε τά ραγισμένα νοικοκυριά, κατηγορήστε τó διαζύγιο, κάντε έ-ναν πατέρα νά πεθάνη άπ' τή λύπη, δώχτε πώς μία σύζυγος άπαλ-λάσεται άπ' τήν αντίπαλό της, ζω-γραφίστε τήν εύτυχία μιάς ένωμέ-νης κι άρμονικής οίκογένειας, έξη-γήστε γιατί ό γάμος είναι ή μονα-δική σωτηρία τών ανθρώπων όντων, περιγράψτε τήν κόρη που άναπληρώ-νει, για τ' άδερφάκια της, τήν πε-θαμένη της μητέρα, και θά ιδίτε πό-σα χρήματα θά κάνετε!

7. Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Τó θέμα αυτό δέν είναι βέβαια συμβατικό γι αυτό και πρέπει νά τó χειρίζεσθε με φρόνηση. Υπάρχει τρόπος νά τó κάνετε κι αυτό συμβα-τικό. Έναντίον τίνος πράγματος μπορεί κανείς νά έξεγερθή χωρίς νά θίξη τόν άναγνώστη; Έναντίον τού «περιβάλλοντος». Μπορείτε όμως νά έξεγερθήτε και εναντίον ενός συγκεκριμένου περιβάλλοντος, άρκει νά ύ-πάρξε πριν από 70 τολούχιστον χρό-νια. Μυθιστορήματα που θά ήταν τολμηρά στά 1880, είναι δημοφιλέ-στατα και μσοχπουλιούνται στά 1956.

ΖΑΚ ΝΤΥΤΟΥΡ

«ΠΟΙΟΝ ΑΓΑΠΩ;» Άχ, μη σάς φανή παράξενο, μα δέν έχω καθόλου καιρό!

Ή "Ένλρε"ν' άω' λó Χόνγκ Κόνγκ

Πολύ καιρό τά νυχτερινά κέντρα της Σιγκαπούρης είχαν νά δοϋν τέτια δροσερή και έλκυστική τρα-γουδίστρια σάν τήν μίς Λή - Σε ούγκ - Λάν, που με τή χάρη της έ-χει μαγέψει τó «σταυροδρόμι» της νοτιανατολικής Άσίας.

Γεννήθηκε στή Σαγκάη πρós 24 χρόνων, αλλά κανείς δέν τήν παίρνει για παραπάνω από 18. Ζή με τούς γονείς της στό Χόνγκ - Κόνγκ όπου και άσκει τó έπάγγελμά της. Όλοι της βρίσκουν καταπληκτική όμοιό-τητα με τήν Έντρεϋ Χέιμπαρν. Ψη-λή, λεπτή, με ντελικάτο προσωπάκι, κάπως ώχρό με κατάρματα μάτια που σπιθοβολούν και με κάτασπρα θαυμάσια δόντια, μαργαριταρένια, δέν άργεί νά μαγέψη όποιον τήν πλη-σιάζει έστω και άν πρόκειται για τόν πιο φανατικό μισογύνη. Γι αυτό και οι δημοσιογράφοι που της πη-ράν τή σχετική συνέντευξη έμειναν έμβρόντητοι όταν ή χαριτωμένη μίς Λή τούς δήλωσε πώς δέν αγαπάει κανένα.

— Δέν σάς ενδιαφέρει; τή ρώτη-σαν με δυσπιστία.

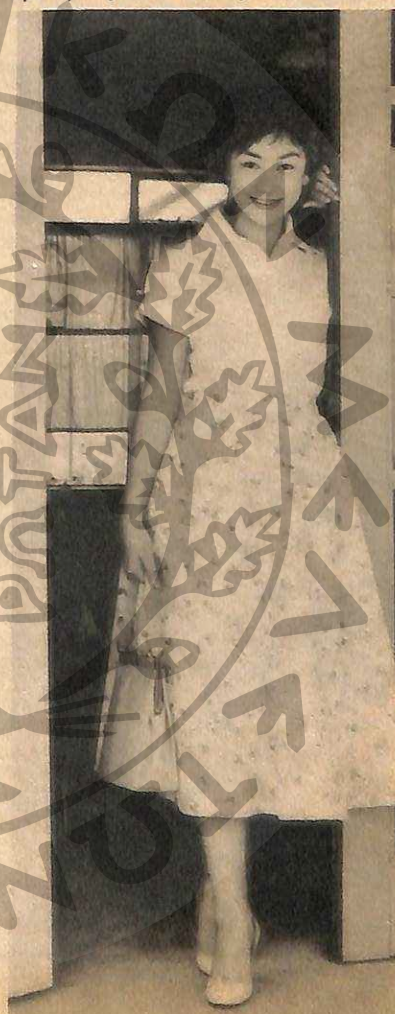
— Όχι, δέν έχω διόλου καιρό για φλέρτ, τούς δήλωσε άπερίφραστα ή κομψή Κινέζουλα. Η μουσική μου ά-πορροφά όλες τις ώρες.

— Μα πώς τά καταφέρνετε και τούς κρατάτε σέ άπόσταση; έπέμε-ναν οι άδιάκριτοι ρεπόρτερ.

— Εύκολώτατο. Μετά τή δουλειά γυρίζω κατευθείαν στό σπίτι.

Και όταν οι δημοσιογράφοι έξε-δήλωσαν τήν άμφιβολία τους κατά πόσο είναι δυνατό νά συνεχισθή αυ-τό επί πολύ, ή συνέντευξη πήρε ά-πότομο τέλος. Η μίς Λάν σπώθηκε θυμωμένη και... έφυγε. Στ' άστεία φυσικά.

«ΓΙΑΤΙ ΦΕΥΓΩ ΚΙΟΛΑΣ;» Άλλά έρωτήσεις είναι αυτές που κάνετε;»

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 21 έως 27 Ιανουαρίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου: Πρέπει να μάθεις τον εαυτό σου να συγκρατείται μερικές φορές. Ίδιως όταν υπάρχουν θέματα που σε άφορουν προσωπικά. Τα επαγγελματικά καλύτερα είναι. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 7.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-20 Μαΐου: Κάποιο χαρτί θα σάς βάλει σε δυσχερή θέση. Σκεφθείτε κάπως διαφορετικά και θ' αντικρύσετε ανάγλυφη την αλήθεια. Ένα ταξίδι θα κάνετε σύντομα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 97.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 Ιουνίου: Διαφορετικά τα περιμένετε και δυστυχώς θα βρεθείτε πρό εκπλήξεων. Η εργασία σας χρειάζεται περισσότερη προσπάθεια για να επιτύχετε κάτι. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου: Οι μικροπονηρίες των έχθρων σας δεν μπορούν πλέον να σας βλάψουν. Να ερευνησετε όλες τις πιθανότητες επιτυχίας προσεκτικά. Έχετε θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 6.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αυγούστου: Έρχονται πολύ εύχιστες ημέρες. Θα δυσκολευθείτε να πιστεύσετε την μεγάλη εύνοια της τύχης σας. Ευχάριστα αισθηματικά νέα από μακριά. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπτ.: Κάνετε χωρίς λόγο θλιβερές σκέψεις, την στιγμή που τα πάντα είναι τόσο εύνοϊκά για την καριέρα και γενικά την ζωή σας. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 Οκτωβρίου: Συντονίστε τις σκέψεις και τα αισθήματά σας. Είναι καιρός πλέον να ενεργήσετε ψύχραιμα και λογικά, χωρίς συναισθηματισμούς κα' ιδέες. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Είναι προβληματική η επίλυση των οικογενειακών σας θεμάτων. Δεν πρέπει όμως να δυσκολεύετε την θέση των ανθρώπων που σας αγαπούν τόσο. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 8.

ΤΟΞΟΘΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Αποφύγετε τον σκόπελον χωρίς στην διπλωματικότητα που σας διακρίνει τον τελευταίο καιρό. Δεν πρέπει όμως να παραφερθήτε χωρίς λόγο. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 Ιαν.: Έχετε πολλές ανεκτίμητες ικανότητες. Φροντίστε να τις επιδεικνύετε όσο είναι ακόμη καιρός. Μόνο έτσι θα επιτύχετε καλύτερη ευνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 2.

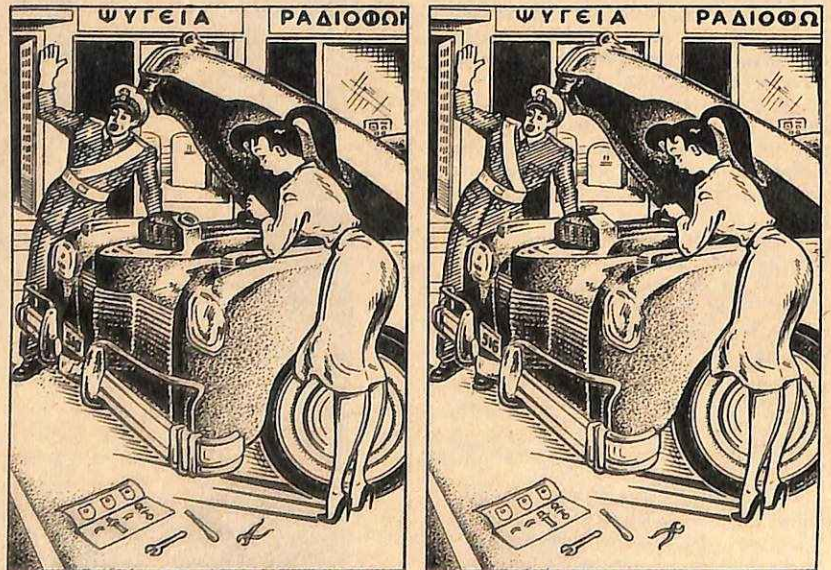

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Η ζωή δεν είναι πάντοτε ρόδινη. Από τους ίδιους τους ανθρώπους εξαρτάται η εύνοϊκή ή κακή διαχείριση μιας υποθέσεως. Προσέξτε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 4.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Παύστε να ενδιαφέρεστε για τις υποθέσεις των ανθρώπων που σας είναι τελείως αδιάφοροι. Έχετε πολλές υποχρεώσεις που παραμελείτε τελευταίως. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 13 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

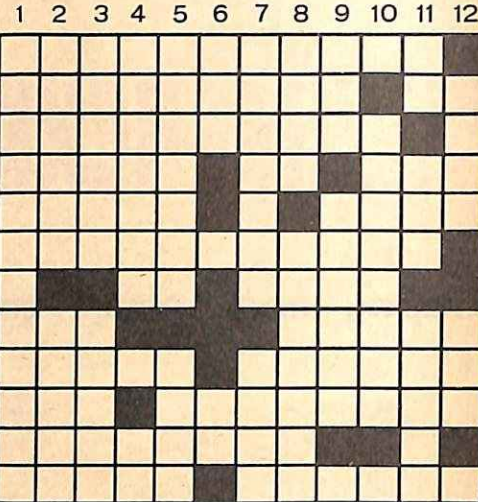
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Μέ αυτήν οι φαρδές ξεφυλάτουν συχνά το χταπόδι.
2. Ο τεθειμένος μακράν των ομοίων του — Επιδόνημα.
3. Παιδικία που κερδίζουν σκληρά το ψωμί τους (υποκορ.).
4. Χαιρετισμός — Άνη — Νησίδες παρά την Γαλλική Ριβιέρα.
5. Ένας έκπαικτος δικτάτωρ, αντιστρόφως — Η αληθινή είναι σαν το ποτάμι — όσον βαρύτερον είναι τόσο ο λιγότερον θόρυβος κάμνει.
6. Προσφέρει προς πώλησιν ένα θερμαντικόν ποτόν, ενάρθρως.
7. Πολλά είναι εκτός νόμου (δύο όμοια αρχικά) — Αυτή ανήκεν εις το κωπής ναυτικόν.
8. Ηλεκτροκινήτου συγκοινωνίας αρχικά — Πληθ. προσωπ. αντανύμιας.
9. Βρεχάμενα, τα ονομάζουν επίσης οι ναυτικοί — Απαλλαγή πάσης κατηγορίας (κυριολ.).
10. Καύσιμος ύλη — Προσφιλές ανέναντα της νεολαίας.
11. Θέατρον των Αθηνών, αντιστροφή (δμ.).
12. Κοινώς ή σουπιά — Αρχαίον ρήμα σημαίνον ήχου, βοώ (τα δύο νεκρά είναι Λ.Α.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Μία σημαία...
2. Ανάληπτος — Αμφίδιον θηλαστικόν, ενάρθρως.
3. Τα τούρκικα αδυνατίζουν — Φύλη των παιγνιοχάρτων, αντιστροφή (γεν.).
4. Ως επαγγέλματα κεκορεσμένα (αντιστρ.) — Ιαπωνικόν μέτρον μήκους.
5. Έτερματισεν εκτός εις τον έφ-

- τεινόν Μαραθώνιον της Μελβούρνης — Πόλις της Ηπείρου.
6. Σκοτεινού χρώματος, πούδρα (ξεν.) — Μετοχής ουδέτερον.
 7. Με το εις σφάλμα υποπίπτειν, σχετικόν απαρήμετο — Διαβι- δάχονται προς σοδάρ και ανώτε- ρα πρόσωπα (αντιστρ.).
 8. Αποτελείται από ηρωικούς νη- σιώτας — Ποικίλου περιεχομέ- νου συγγραφαί του Πλουτάρχου, ενάρθρως.
 9. Άρθρον, υπό Συμυρναϊκήν μορφήν — Η εορτή αυτή είναι των ακτῶ ημερῶν του Πάσχα των Ισ- ραηλιτῶν (γεν. πληθ.).
 10. Θέμα που απασχολεί πάντοτε τους μισθωτοὺς (γεν.).
 11. Σύμβολα ποιότητος — Πρόθεσις — Με το σ' αυτόν είναι... από- φθεγμα γνωστὸν (αντιστρ.).
 12. «Όταν βρέχη και βροντά έχ' ο κλέφτης τη...» (παροιμ.) — Αιτ. θηλ. κτητ. αντανύμιας, όμόηχος με μίαν πρόθεσιν.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχουν κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, οριζοντίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

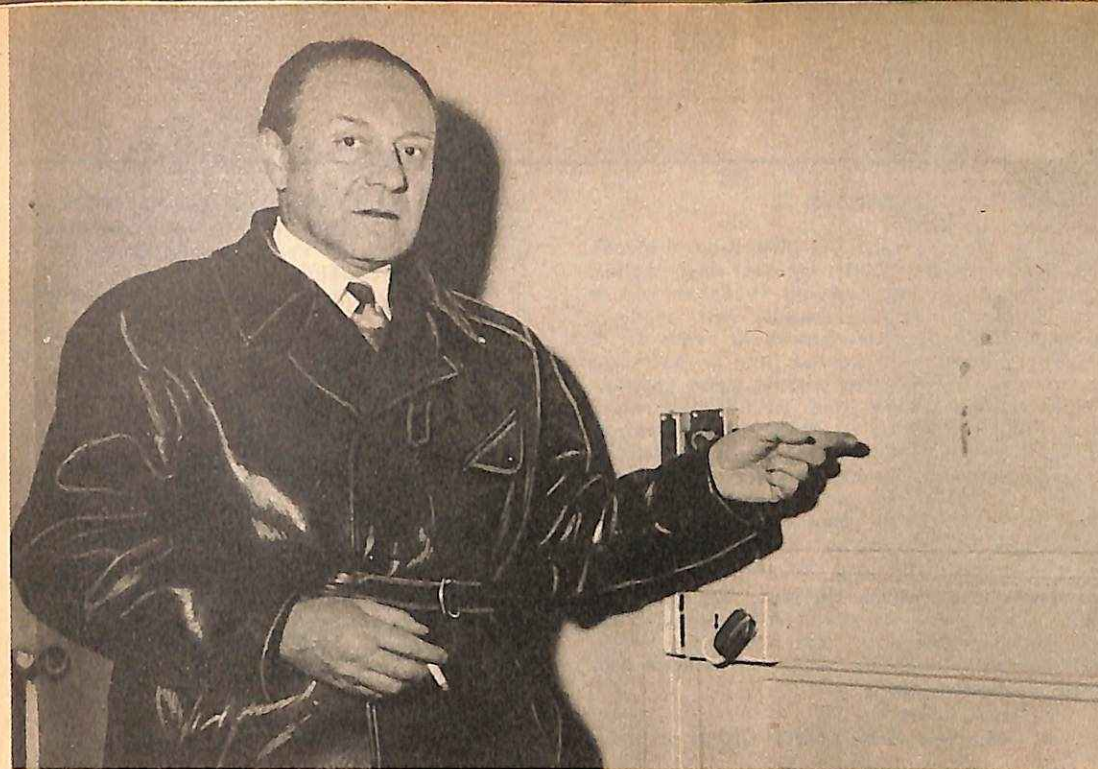
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς. Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσέξτε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

(Φωτ. Intercontinentale)

Ο PENE KOYZINE ήταν σίγουρος ότι κάποιοι έχθροι του σαμποτάραν το έργο του. Δεν επρόκειτο για μανία καταδιώξεως ενός άσθενους, γιατί τον Ιανουάριο του 1952 ένα καμión έπεσε πάνω του και παρ' όλ'ιγο να τον συνθλίψη. Στις 5 Νοεμβρίου 1953, στις 4 τα ξημερώματα, καθώς κοιμόταν στο εργοστάσιό του του Λεβαλουά, τρεις σφαίρες τρύπησαν την ξύλινη πόρτα και σφηνώθηκαν στο κρεβάτι του, είκοσι πόντους από το κεφάλι του. Τον ίδιο χρόνο διέφυγε ως εκ θαύματος και από άλλο «δυστύχημα», όταν συνετρίβη στο έδαφος το αεροπλάνο επί του οποίου επέβαινε. «Θέλουν να με σκοτώσουν», έλεγε ο Κουζινέ. Στο τέλος προτίμησε να βάλει μόνος τέρμα στην άτυχη ζωή του. Άλλα το έρωτήμα μένει άναπατήτο. Ποιοί ήταν αυτοί που τον κυνηγούσαν και γιατί επεδίωκαν με τόσο επίμονη κ' ύπαμονη την εξόντωση του άτυχου εφευρέτη;

PENE KOYZINE

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΣΥΝΤΡΙΒΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΛΙΓΓΙΩΔΗ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Την Κυριακή, στις 16 του περασμένου Δεκέμβρη, ένας μεσοκοπος άνδρας 52 χρόνων, τερμάτισε τη ζωή του μέσα στο διαμέρισμά του της οδού Νυγκέρ - ε - Κολύ, αφού προηγουμένως φρόντισε να συμπαρασύρει στο θάνατο και τη γυναίκα του. Ήταν ο διάσημος κατασκευαστής αεροπλάνων Ρενέ Κουζινέ, που στη διάρκεια μιας κρίσιμης καταθλιπτικής νευρώσεως έκοψε μονάχος το νήμα της πολυτάραχης ζωής του με μία σφαίρα. Η Ζιλμπερτ Κουζινέ, που ο ατύχηρος σκότωσε πριν από το μοιραίο διάημά του, ήταν 46 ετών και χήρα του δοξαμένου αεροπόρου Ζαν Μερμόζ. Στα νεύατα της υπήρξε πραγματική καλλονή.

Ο Ρενέ Κουζινέ γνώριζε τη δόξα, αλλά ποτέ την επίτυχία, έγραψε χαρακτηριστικά κάποιος συμπατριώτης του. Οι παλαιότεροι ίσως θυμούνται ακόμη το παραλήρημα που είχε προκαλέσει στα 1933 ο άθλος του, όταν συνώδευσε τον Μερμόζ κατά την πτήση του «Αρκ - αν - σιέλ», πάνω από τον νότιο Ατλαντικό.

Το «Αρκ-αν σιέλ», ο πρόδρομος των σημερινών μεγαθηρίων που διασχίζουν τους αιθέρες, είχε σχεδιασθεί από τον Κουζινέ και είχε κατασκευασθεί έξω ολοκλήρως στο μικρό εργαστήριό του, στην «Ιλ ντε λα Ζάτ. Και από το σημείο αυτό αρχίζει το δράμα του Ρενέ Κουζινέ. Είναι το δράμα των μικρών εφευρετών που βλέπουν τη διασημότητα να τους εγκαταλείπει, για να ξαναβρεθούν γρήγορα αντιμέτωποι με την πραγματικότητα μιας κολοσσιαίας διομηχανίας που εξελίσσεται σύμφωνα με τους αδυσώπητους νόμους της και που δεν αφήνει πια θέση για τη δική τους ύπαρξη. Τα γιγαντιαία δήματα της διομηχανικής επαναστάσεως του αιώνα μας είναι γεμάτα από τέτια συντρίμια που εξαφανίσθηκαν μέσα στον πυρετό της τεχνικής πρόδου.

Πραγματικά, τέσσερα χρόνια μετά την θριαμβευτική πτήση, το γέρικο και ξεπερασμένο πια «Αρκ-αν-σιέλ» πουλήθηκε 12.000 φράγκα για παλαιοσιδερα σ' ένα δημόσιο πλειστηριασμό. Την ίδια χρονιά έτάφη κάτω από τα κύματα του Ατλαντικού και ο Ζαν Μερμόζ, που τόσο είχε πα-

ρασταθή στον Ρενέ. Η Ζιλμπερτ κράτησε το πένθος της δύο χρόνια και στα 1939 παντρεύτηκε τον Ρενέ, για να συμμερισθί και αυτή τον άγωνα του. Κι ο άγώνας, αλήθεια, ήταν σκληρός.

Ο Κουζινέ στο μεταξύ είχε σχεδιάσει ένα νέο τύπο στρατιωτικού αεροπλάνου, αλλά το ύπουργείο Αμύνης κατεσκεύασε μονάχα δύο κομμάτια, τα οποία κατεστράφησαν επί του εδάφους στο Μπορντώ, στα 1940. Απογοητευμένος ο Κουζινέ, τον Ιούνιο του 1940 φεύγει από τη Γαλλία, αποδέχεται την πρόσκληση του Βραζιλιανού προέδρου Βάρκας και αναλαμβάνει επικεφαλής δεκατεσσάρων Γάλλων μηχανικών την τεχνική διεύθυνση μιας νεοσύστατης βραζιλιανής εταιρίας κατασκευής αεροπλάνων. Από το 1936 ο φίλος του Ζαν Μερμόζ τον προέτρεπε να δοκιμάσει την τύχη του στις καινούργιες χώρες.

Ένα άπεραντο εργοστάσιο οργανώνεται γρήγορα, αλλά η είσοδος της Αμερικής στον πόλεμο ανακόπτει την αποστολή των αναγκαίων υλικών και εξαρτημάτων των κινητήρων. Το εργοστάσιο κλείνει. Καινούργια αποτυχία. Τον επόμενο χρόνο ο Κουζινέ επιστρατεύεται, και του αναθέτουν την αεροπορική διοίκηση στις γαλλικές αποικίες των Αντίλλων και της Νοτίου Αμερικής. Ταυτόχρονα ιδρύει την καινούργια εταιρία «Ωκεανός», για την κατασκευή εξαρτημάτων. Άλλα ο Κουζινέ δεν μπορεί να ήσυχάσει.

Μετά τον πόλεμο συνεχίζει ακάματος τις ερευνές του. Το ένα μετά το άλλο υποβάλλονται τα σχέδιά του στη Βιομηχανική και Τεχνική Διεύθυνση του ύπουργείου Αεροπορίας. Το ένα μετά το άλλο τα σχέδιά του απορρίπτονται. Οι τεχνικοί της κυβερνήσεως τιμούν το εφευρετικό δαιμόνιο του Κουζινέ, σέβονται και θαυμάζουν τον δημιουργό του εμπορικού υπερατλαντικού αεροπλάνου, αλλά φοβούνται... Κρίνουν πολύ ριψοκίνδυνο να δώσουν συνέχεια στα άκρως επαναστατικά σχέδιά του. Η απέλπιση κυριεύει σιγά-σιγά τον άτυχο εφευρέτη. Κατατράχεται από λαχολία. Μιά έκπομπή για τα 20 χρόνια από το θάνατο του Μερμόζ τον άναστατώνει και σφραγίζει την καταδίκη του. Το δράμα έκλεισε άκριδώς μία εβδομάδα αργότερα. ■ ■ ■

Η ΖΙΛΜΠΕΡΤ ΚΟΥΖΙΝΕ στάθηκε ίσως ο μοναδικός άνθρωπος που πίστεψε στη μεγαλοφυΐα του Ρενέ Κουζινέ. Και ο Ρενέ την λάτρευε, ήταν γι' αυτόν δόκλωση ή ζωή του. Από την εποχή που ζούσε ο πρώτος της άντρας, η Ζιλμπερτ συμμεριζόταν την αγάπη του Ζαν Μερμόζ για τον Κουζινέ. Και όταν ο διάσημος αεροπόρος σκοτώθηκε, αφήνοντάς την χωρίς παιδιά, η Ζιλμπερτ βρήκε στη φίλια του Κουζινέ μία παρηγοριά στη μεγάλη της δυστυχία. Πεθαίνοντας ο Ρενέ Κουζινέ έδεώρθηκε πιδό φρόνιμο να την πάρη μαζί του.

“Υστερ” από λίγο, ο Τζώρτζ ανοίξε την ντουλάπα, πήρε την ρόμπα του, γέμισε τις τσέπες του με τσιγάρα.

—Από τώρα και στο εξής θα κοιμούμαι στο δωμάτιο τών ξένων, δήλωσε.

—“Οχι, Τζώρτζ, όχι! Μή λές πράγματα που δε γίνονται!

—“Ετσι νομίζεις;

Γέλασε με κακία:

—Δε φαντάζομαι να θέλεις να κοιμάσαι στο ίδιο δωμάτιο μ’ ένα φονιά, έ, Μάρθα;

—Σε παρακαλώ, μη φεύγεις. Μείνε εδώ, παρακάλεσε η Μάρθα με σθεσημένη φωνή.

—Γιατί; Ξέρω πώς ή παρουσία μου σ’ ενοχλεί. Καί, για να είμαι ειλικρινής, ούτ’ έμένα μου είναι ευχάριστο να σ’ έχω κοντά μου, τη στιγμή που ξέρω τό σκέπτεσαι. Οι εύτυχισμένες ημέρες πάνε, τελείωσαν πιά... τουλάχιστον για μένα. Καλά θα κάνουμε ν’ αρχίσουμε καινούργιο τρόπο ζωής.

Βγήκε απ’ το δωμάτιο. “Ένα λεπτό αργότερα, η Μάρθα άκουσε την πόρτα της κάμαρας τών ξένων ν’ ανοίγη και να ξανακλείνη όρμητικά.

“Έπεσε στο κρεβάτι της. «Είμαστε κάτω απ’ την ίδια στέγη, αλλά στην πραγματικότητα, είμαι πιά μόνη», σκέφτηκε. «Εγώ κατέστρεψα την ευτυχία μας. Με τὰ χέρια μου γκρέμισα τὸ σπιτικό μας. “Αχ, Θεέ μου, γιατί να μη μπορώ να τὸν πιστέψω; Πώς θα ζήσω χωρίς τὸν Τζώρτζ; Θὰ πεθάνω, ἂν τὸν χάσω. Πρέπει να τρέξω κοντά του, πρέπει να τὸν πῶ: “Αγάπη μου, δε πιστεύω. Δὲν ἤξερα τὶ ἔλεγα. Συγχώρεσέ με!”

Καθὼς ἔκανε νὰ σηκωθῇ, τὰ μάτια της ἔπεσαν στὴ φωτογραφία τοῦ πατέρα της ποὺ ἦταν ἀκουμπισμένη στὸ τραπέζι τῆς τουαλέτας. Τὸ βλέμμα της σταμάτησε στὸ θλιμμένο, αὐστηρὸ πρόσωπο μὲ τὴ γεμάτη καλωσύνη ἔκφραση. Τὸ πρόσωπο τοῦ πατέρα της! “Ετσι ἦταν ὡς τὴν τελευταία μέρα τῆς ζωῆς του: πῶος, γεμάτος ἀνθρωπιά. Καθὼς κοιτάζε τὴ φωτογραφία, ἡ Μάρθα εἶχε τὴν ἐντύπωση πὼς ἡ μορφή τοῦ πατέρα της ζωντανέυει, πὼς τὰ χεῖλιά σάλευσαν γιὰ νὰ τῆς πουν τὰ λόγια ποὺ ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς του: «Πάνω ὅπ’ ἄλλῃ, μόνον ἡ ἀλήθεια».

Καί σκέφτηκε: «Υπάρχει ἀκόμη ἕνας ἄνθρωπος ποὺ πρέπει νὰ τὸν δῶ, μὴ φωνὴ ἀκόμη ποὺ πρέπει νὰ τὴν ἀκούσω. “Επειτα δὲ θὰ μὲ μείνῃ πιά καμμιὰ ἀμφιβολία. Θὰ ξέρω τὴν ἀλήθεια».

Ἡ λεία καὶ ἡ ποινὴ τών πειρατῶν (Συνέχεια ἀπὸ σελ. 9)

χισαν νὰ ἐκφράζουν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ὁρθότητῃ τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς, στὴν κρίσιμὴ τῆς Μέσης “Ανατολῆς, κ’ οἱ “Αγγλοὶ παρουσιασάιντο—δὲ πὼς ἀπκαλοῦν τοὺς θέρους “Αμερικανούς—ἐξάπλυσαν τοὺς μύδρους τῶν κατὰ τὸ «δικτάτορος Νάσερ». Ἡ ἀντικατάσταση τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν “Εξωτερικῶν Χούδερ ἦταν ἡ ἐξελισσόμενη θυσία. Τὸ «δόγμα “Αἰζενχάουερ» ἡ πρώτη ἐπιτυχία τῶν “Αγγλογάλλων μετὰ τὴν ἀνακαυχή.

Οἱ δόμβες τῶν “Αγγλογάλλων τινάζουν στὸν ἀέρα τίς πλῆθινες καλύβες τῆς ἀραβικῆς συνοικίας τοῦ Πόρτ-Σάιντ καὶ τοῦ Πόρτ Φουάτ. Ταυτόχρονα, ὅμως, τινάζουν στὸν ἀέρα καὶ τὴν παγκόσμια οἰκονομία. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ποὺ ὑπαγορεύθηκε ἀπὸ καθαρῶς οἰκονομικὰ αἴτια, εἶχε καὶ τίς μεγαλυτέρες—σ’ ἀναλογία—οἰκονομικῆς συνέπειες.

Ποῖος θὰ ξαναχτίσῃ τὰ 8.000 κτίρια ποὺ κατεστράφησαν ἢ ὑπέστησαν ζημιές στὸ Πόρτ-Σάιντ;

Ποῖος θ’ ἀποζημιώσῃ τὴν Αἴγυπτο γιὰ τίς 100.000 λίρες ποὺ χάνει: κάθε μέρα ἀπὸ τὰ διόδια τῆς διώρυγος; Τὸ “Ιράκ, τὴν Περσία καὶ τὴν “Αραβία γιὰ τὰ ἑκατομμύρια ποὺ χάνουν κάθε μέρα ἀπὸ τ’ ἀνεμετιτάλευτα πετρέλαιά τους;

Ποῖος θ’ ἀποζημιώσῃ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Εὐρωπαίων ποὺ εἶδαν τίς τιμὲς ν’ ἀνεβαίνουν μέσα σὲ λίγες ὥρες; Τοὺς λαοὺς τῆς “Ασίας ποὺ βλέπουν τίς σοδεῖες τους νὰ σαπίζουν ἀπούλητες στὶς ἀποθήκες;

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ἀγγλικὴ οἰκονομία προσπαθεῖ νὰ ἐπουλώσῃ τίς πληγές της χρησιμοποιώντας τὸ ἀπούλητο κάρβουνο τῆς Σκωτίας καὶ τὴν ἀμερικανικὴ βοήθεια, ἡ Αἴγυπτος βλέπει ὅτι ἂν θέ-

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7ο

Στὶς δέκα τὸ πρωῒ, τὴν ἄλλη μέρα, ἡ Μάρθα σταμάτησε τ’ ἀμάξι της στὴν ἀρχὴ τῆς 9ης Λεωφόρου καὶ συνέχισε τὸ δρόμο της μετὰ πόδια. “Εξῶ ἀπ’ ἕνα φτωχικὸ σπῆτι στάθηκε. “Αριθμὸς 322. Ναί, ἐδὼ ἔπρεπε νὰ κάθεται ὁ Τζέρεμυ Κλαίου. Αὐτὴ πάντως ἦταν ἡ διέυθυνση ποὺ ἦταν γραμμένη στὸ μοιραῖο ἐκεῖνο γράμμα. Ἡ Μάρθα τὴ θυμότανε καλά. «Καί ἂν στὸ ἀναμεταξύ πέθανε, ἂν πῆγε σ’ ἄλλη πόλη;» σκέφτηκε ἄσφαινα, ἀνίσχυη. “Οταν ὅμως ἔρριξε ἕνα βλέμμα στὰ τέσσερα σκουριασμένα γραμματοκιβώτια ποὺ ἦταν κρεμασμένα στὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ, ὁ φόβος αὐτὸς διαλύθηκε. “Επάνω στὸ ἕνα ἦταν καρφωμένη μὴ κάρτα μὲ τ’ ὄνομα «Τζέρεμυ Κλαίου», σχεδὸν σθεσημένο ἀπ’ τὴν πολυκαίρια.

Κτύπησε τὸ κουδούνι. “Ετρεμε. Εἶχε τὸ παράξενο συναίσθημα πὼς καταποντιζότανε μέσα σὲ μὴ ἀπύθμενη θάλασσα. “Υστερ” ἀπὸ ἕνα λεπτό, κάποιος τῆς ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ φώναξε ἀπὸ ψηλά μὲ βραχνὴ φωνή:

—“Ελάτε ἐπάνω!

Μὲ πόδια βαρεῖα σὰ μολύδι ἀνέθηκε τίς σκά-

—Πρόσεχε μὴ χτυπήσης καμμιὰ θηλυκιά...

λες. Μπροστὰ σὲ μὴ πόρτα ἀνοικτὴ, μὴ γυναικα περιμένε. “Ηταν μεγαλόσωμη, κακοντυμένη, μὲ μάτια ψυχρὰ καὶ πρόσωπο καχύποπτο.

—Τὶ θέλετε; ρώτησε.

—“Ηθελα νὰ δῶλετα τὸν κ. Κλαίου, εἶπε ἡ Μάρθα.

Ἡ γυναικα τὴν κοίταξε μὲ περιέργεια. Μὴ γκρινιαρική φωνὴ ἀκούστηκε ἀπ’ τὴν κάμαρα:

—Ποῖος εἶναι, Στέλλα;

—Μὴ κυρία θέλει νὰ σὲ δῇ.

—“Ας περάσῃ.

Ἡ γυναικα παραμέρισε καὶ ἡ Μάρθα εἶδε ἕναν ἄντρα καθισμένο κοντὰ στὸ παράθυρο, τυλιγμένο μ’ ἕνα κουρελιασμένο μπουρνούζι ποὺ ἄφηνε γυμνές τίς ἀδύνατες γάμπες του. Στὰ πόδια του φοροῦσε κάτὶ μαμπάλαιες παντόφλες. Τὸ πρόσωπό του ἦταν τρομακτικὰ γερασμένο καὶ τόσο σκελετωμένο ποὺ τὰ κόκκαλα ξεχώριζαν καθαρὰ κάτω ἀπ’ τὸ κίτρινο σὰν περγαμινὴ δερμα. “Ηταν ἕνα θέσμα μακάβριο. Τὰ μάτια του τὴν κοίταξαν καχύποπτα, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν ἀναγνωρίσουν.

—Ποῖα εἴστε;

—Εἰμαι ἡ Μάρθα Ράντκλφ. Ἡ γυναικα τοῦ Τζώρτζ Ράντκλφ.

—Ἡ γυναικα τοῦ Τζώρτζ Ράντκλφ;

Μισοσηκώθηκε ἀπ’ τὴν καρέκλα του, χωρὶς ν’ ἀφήσῃ τὴ Μάρθα ἀπ’ τὰ μάτια του.

—Τὶ θέλετε;

Ἡ Μάρθα ἔρριξε ἕνα βλέμμα στὴ γυναικα ποὺ στεκότανε στὸ ἀνοιγμὰ τῆς πόρτας.

—Θάθελα νὰ σὰς μιλήσω ἰδιαιτέρως, εἶπε.

—Στέλλα, ἀφῆσέ μας μόνους, πρόσταξε ὁ Κλαίου βραχνά.

Ἡ γυναικα τοῦ ἔρριξε ἕνα θυμωμένο βλέμμα, γύρισε τὴν πλάτη της καὶ βγήκε, βροντώντας τὴν πόρτα πίσω της. Ὁ Κλαίου στράφηκε στὴ Μάρθα:

—Λοιπὸν, κυρία Ράντκλφ; Τὶ ἔχετε νὰ μοὺ πῆτε;

Ἡ Μάρθα τοῦ διηγήθηκε τὴν περιπέτεια ποὺ εἶχε τὸ γράμμα του. Ὁ Κλαίου ἄκουγε μὲ προσοχή. Δὲν ἔλεγε λέξη, ἀλλὰ ἦταν φανερὸ πὼς ἡ ἐκπληξὴ του μεγάλωνε ὡς ἡ Μάρθα μιλοῦσε. Τὴν ἀφῆσε νὰ τελειώσῃ τὴν ἀφήγησή καὶ μόνον τότε ἀνιῶσε τὸ στόμα του γιὰ νὰ τῆς πῇ, χτυπώντας τὴν κοκκαλιάρικη γροθιά του στὸ πεζοῦλι τοῦ παραθύρου:

—“Ὡστε ἔτσι, ἔ; Τὸ γράμμα εἶχε χαθῇ. Κ’ ἐγὼ ποὺ νόμιζα δὲ αὐτὰ τὰ χρόνια πὼς μὲ κορόιδευε.

Μὴ λάμπῃ πέρασε ἀπ’ τὰ μάτια του. “Ερριξε στὴ Μάρθα ἕνα πλάγιο βλέμμα:

—Γιατί ἤρθατε ἐδῶ νὰ μοὺ τὰ πῆτε δὲ αὐτά; ρώτησε.

—Γιατί πρέπει νὰ μάθω ἂν τὸ γράμμα ποὺ στείλατε στὸν ἄντρα μου ἔλεγε τὴν ἀλήθεια ἢ ὄχι. Πέστε μου, κ. Κλαίου, σκότωσε πραγματικὰ ὁ ἄντρας μου τὸν Σπίντελ;

—Ναί, ἀποκριθῇκε ὁ Κλαίου ἀργά. Τὸν σκότωσε. Τὸν εἶδα.

—Μὰ δὲν εἶναι δυνατό νὰ τὸν εἶδατε! Στὴν κατάθεσή σας εἶπατε πὼς εἶχατε ἔξοδο ἐκεῖνη τὴ νύχτα, πὼς ἤσαστε στὸ σπῆτι σας...

—Κυρία Ράντκλφ, τὴν διέκοψε ὁ Κλαίου, δὲν εἶπα ὅλη τὴν ἀλήθεια στὸ δικαστήριο. Εἶχα κάποιο προσωπικὸ λόγο.

—Πέστε μου, τί ἀκριβῶς ἔγινε, κ. Κλαίου;

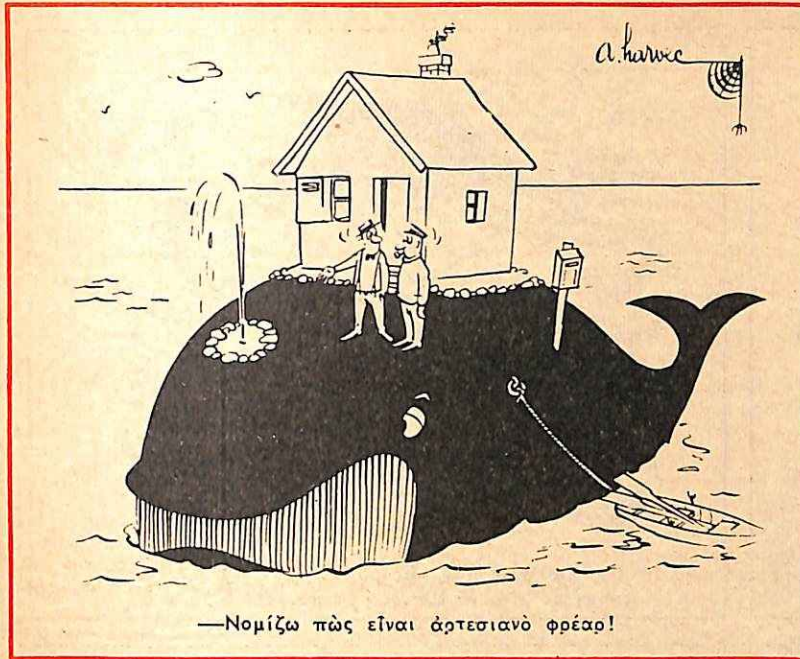
Μὲ μὴ κίνηση τοῦ κεφαλιοῦ ὁ Κλαίου ἔδειξε στὴ Μάρθα μὴ καρέκλα.

—Καθῆστε, κυρία Ράντκλφ. Δὲ βλέπω τὸ λόγο γιατί νὰ μὴ σὰς τὰ πῶ δὲ. “Εδῶ ποὺ τὰ λέμε, ὅσο τὸ σκέπτομαι, νομίζω πὼς μπορεῖ νὰ βγῇ κάτὶ καλὸ καὶ γιὰ τοὺς δυὸ μας ἀπ’ αὐτὴ τὴ συζήτηση.

“Εγείρε τὴν πλάτη του ἀναπαυτικὰ στὴν καρέκλα.

—“Ας ἀρχίσωμε ἀπ’ τὴν ἀρχή... Ναί, εἶχα πραγματικὰ ἔξοδο ἐκεῖνο τὸ βράδυ. “Αλλὰ κάποια διαρροὴ εἶχε παρουσιάσῃ στοὺς σωλῆνες πετρελαιοῦ τὴν προηγούμενη μέρα καὶ ἦρπασα γιὰ λίγο ἀπ’ τὰ γραφεῖα νὰ δῶ ἂν δὲ αὐτὸ ἦταν ἐν τάξει. “Εξέτασα τὸ καζάνι καὶ ἀνέβαινα ἀπὸ τὸ ἱσόγειο στὸ πρῶτο πάτωμα, ὅταν ἄκουσα κάποιον νὰ κατεβαίνει ἀπ’ τὸ δεύτερο πάτωμα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

—Νομίζω πὼς εἶναι ἀρτεσιανὸ φρέαρ!

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 65

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΓΑΛΑΖΟΠΕΤΡΑ. 2. ΑΠΟΤΑΚΤΟΣ — ΑΧ. 3. ΛΟΥΣΤΡΑΚΙΑ. 4. ΑΝΤΙΟ — ΙΑ — ΥΕΡ. 5. ΠΕΡΟΝ — ΑΞΙΑ. 6. Ο «ΣΑΛΕΠΙΤΖΗΣ». 7. Κ.Κ. (Κομμ. Κόμμα) — ΝΑΥΣ. 8. Ε.Η.Σ. (Έλλην. Ηλεκτρ. Σιδηρ.) — ΗΜΕΙΣ. 9. ΥΦΑΛΑ — ΗΘΩΩΘΗ. 10. ΚΩΚ — ΡΟΒΙΝΣΩΝ. 11. ΚΕΝΤΡΙΚΟ. 12. ΣΗΠΙΑ — ΣΑΛΑΓΗ (ΕΩ).

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΟΣ. 2. ΑΠΟΝΟΣ — Η «ΦΩΚΗ». 3. ΛΟΥΤΡΑ — ΠΙΚΑΣ. 4. ΚΛΕΙΣΤΑ — ΡΙ. 5. ΖΑΤΟΠΕΚ — ΑΡΤΑ. 6. ΟΚΡ — ΟΝ. 7. ΠΤΑΙΕΙΝ — ΣΕΒΗ. 8. ΕΟΚΑ — ΤΑ «ΗΘΙΚΑ». 9. ΤΣΙ — ΑΖΥΜΩΝ. 10. ΑΥΕΝΣΕΩΣ. 11. ΑΑ — ΕΙΣ — ΓΝΩΘΙ. 12. ΧΑΡΑ — ΣΗΝ.

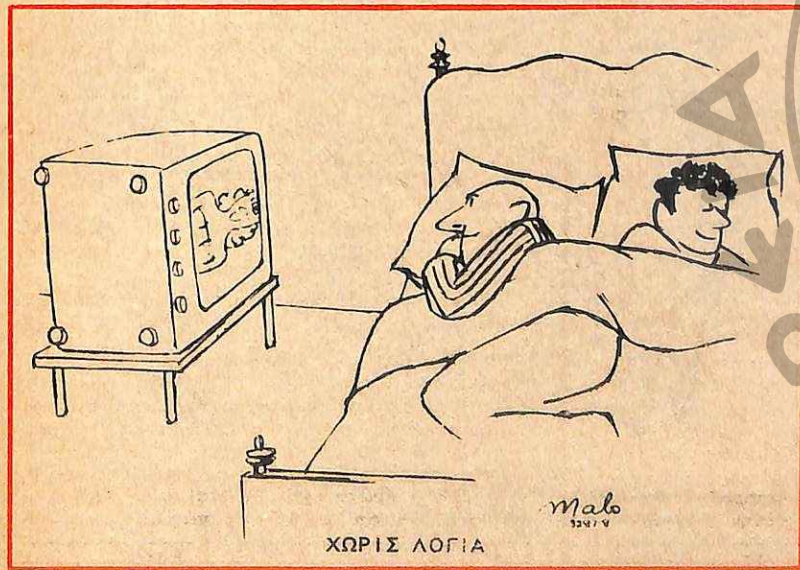
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 65

Οἱ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΑΥ-ΣΤΡΑΛΟΜΕΛΑΝΗΣΙΑΚΟΣ — ΔΙΑΚΟΣ — ΑΤΟΚΟΙ — ΜΕ, σύνολον 56 βαθμῶν.

Καλοὶ συνδυασμοὶ ἐπιτυχάνονται ἐπίσης μὲ λέξεις σάν: ΜΕΣΟΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟΣ — ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ — ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ — ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ — ΑΥΛΑΚΙΑ — ΑΣΤΙΚΟΣ — ΚΟΙΛΙΑΣ — ΟΡΙΟΛΟΣ — ΜΕΛΑΝΗΣ — ΔΙΟΡΙΑΣ — ΡΟΣΤΑΝ — ΑΚΟΡΜΟΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 65

1. Πτυχή φορέματος κυρίας στὸ κάτω μέρος διαφέρει. 2. Παλάμη κυρίας διαφέρει στὰ δάκτυλα. 3. Στὰ μαλλιά τῆς κυρίας διαφέρει ἡ μικρὴ τοῦφα στὸν κρόταφο. 4. Στὸ ψυγεῖο τοῦ αὐτοκινήτου τὸ πῶμα τῆς ὑδροδόχης δὲν εἶναι στὸ πλάι, ἀλλὰ ἐπάνω. 5. Κάτωθι δεξιὸ φανὸς οἱ τρεῖς κάδοι διακοσμητικοὶ σωλῆνες στὸν προφυλακτήρα εἶναι δύο. 6. Δεξιὸ φτερό αὐτοκινήτου στὸ κάτω μέρος ποὺ ἐνώνεται μὲ προφυλακτήρα πῶ ψηλὸ. 7. Ὁ ἀριθμὸς κυκλοφορίας ἔγινε 516 ἀπὸ τοῦ 510. 8. Κάτωθεν προφυλακτήρος ἀριστερά, φαίνεται καὶ τὸ ἄλλο παπούτσι τοῦ τροχονόμου. 9. Τροχονόμος φέρει τὴν λευκὴ ταβάνια στὸ στήθος ἀντιστροφῶς. 10. Στὴν ἀριστερὴ διτρίνα τοῦ καταστήματος, τὸ ψυγεῖο φαίνεται χαμηλότερο. 11. Στὴν ἐπιγραφή ΡΑΔΙΟΦΩΝ, τὸ μισὸ Ν δὲν φαίνεται καθόλου. 12. Μέσα στὴ θήκη μὲ τὰ εργαλεῖα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ ἕνα ἔχει ἀλλάξει θέση. 13. Τανάλια ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γυρισμένη ἀντιστροφῶς.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΟΙ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ. Δυὸ χαριτωμένες ὑποψήφιες νυφούλες ποὺ τὰ προσόντα τους ἀσφαλῶς θὰ μαγεύουν ὅποιον ψάχνει γιὰ σύζυγο.

“Οαου ἰδὸ «ἀσθενὲς» ρῶλο

κάνει ἰδὸ «ἰσχυρὸ» νὰ ἰρέμν

Χαράς εὐαγγέλια γιὰ τὸ «ἰσχυρὸ» φύλο μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸ Σίδνεϋ. Στὸ τεράστιο Λούνα-Πάρκ τῆς αὐστραλέικης μεγαλόπολης ἔγινε τελευταία τὸ πῶς τηλεσκόπου ἴσως «τέσσε» ποὺ θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ κανεῖς, γιὰ νὰ καταρριφθῇ ὁ μῦθος τῆς γυναικείας ἀδυναμίας. Ξυλοκόπους ὡς τώρα ξέραμε μόνον ἄντρες, καὶ ἄντρες ἀποκλειστικὰ ἐπιδίδονταν καὶ στὰ σχετικὰ ἀγωνίσματα ποὺ συνηθίζονται στὶς χώρες ποὺ εὐδοκίμει ἡ ὑλοτομία. “Αλλὰ, μὲ τίς εὐλογίες τοῦ φεμινισμοῦ, ποὺ δὲν ἄφησε στὴν ἐποχὴ μας ἀντρικὸ οἰκόπεδο ἀκαταπάτητο, οἱ πῶς «καρδαμωμένες» Αὐστραλέες ἀπλίστηκαν μὲ πριόνια καὶ τσεκούρια καὶ ἐπέδειξαν τὴν δεξιότητά καὶ τὴν.. ἀδυναμία τους στοὺς πρῶτους γυναικείους ἀγῶνες ὑλοτομίας ποὺ ἔγιναν μόλις τελευταία. Ἡ ἐπιτυχία ἦταν τεράστια. “Ὅπως, ἀμολόγησαν οἱ πολυπληθεῖς θεατὲς, θεῶρατοι κορμοὶ δέντρων κατατεμαχίζονταν πάνω στὸ ρίγκ ἀπὸ τὰ ἐπιλεκτὰ χεράκια, μὲ τὴν ἴδια εὐκολία ποὺ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὁμοφύλων τους παστρεύουν στὶς κουζίνες τους τὰ καρότα.

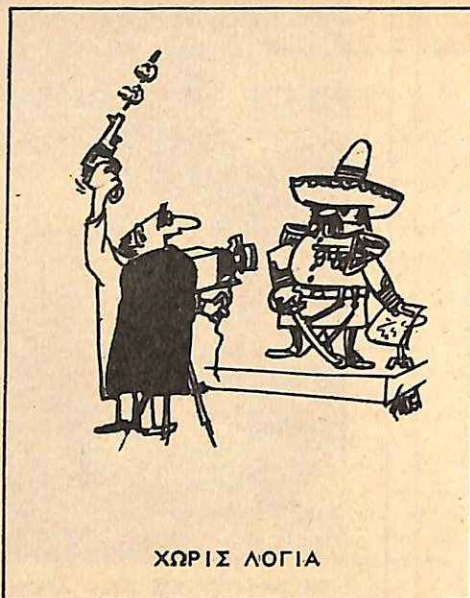
Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τίς συγχαροῦμε καὶ μεῖς γιὰ τὸ θράιμβο καὶ νὰ μακαρίσουμε τίς πεθερές καὶ τοὺς ἄντρες τους...

(Φωτ. Camera Press)

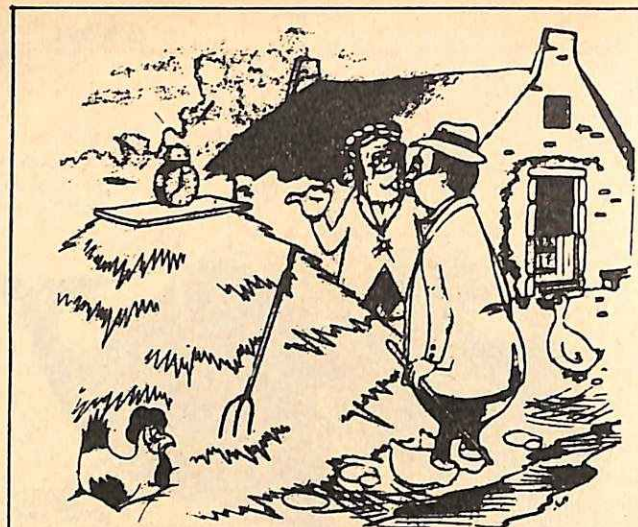
ΠΟΥΦ! ΠΟΥΦ! Γέμισε ὁ τόπος μὲ πριονίδια. “Εμεῖς ξεμπερδεύσαμε μὴ χαρὰ τὴ δουλίτσα μας. “Ας κοιτάσῃ τώρα καὶ ὁ κύριος μὲ τὴ... σκούπα!

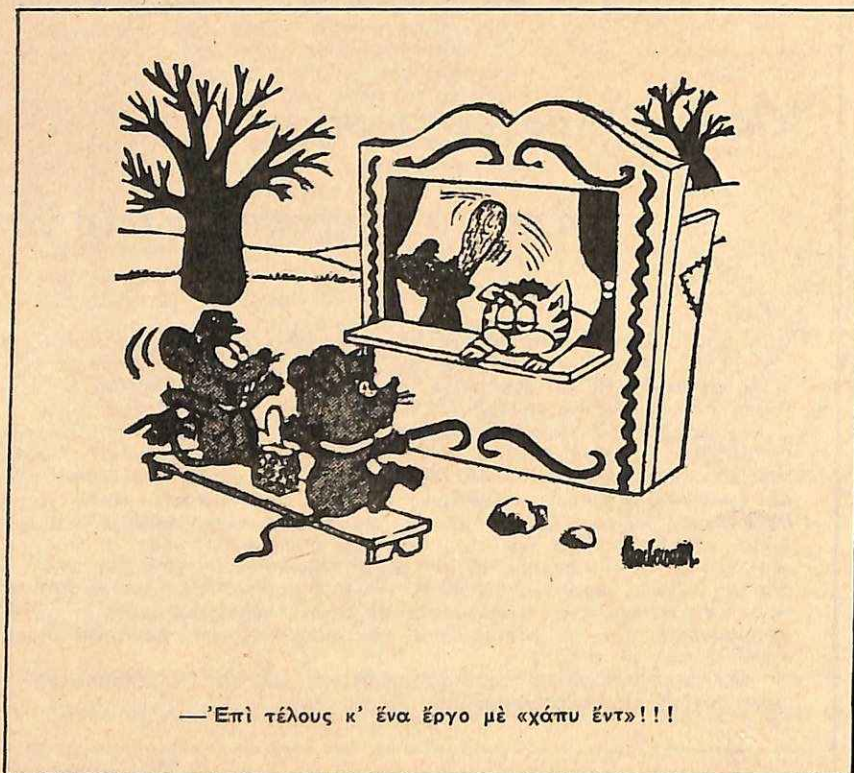
ΧΙΟΥΜΟΡ

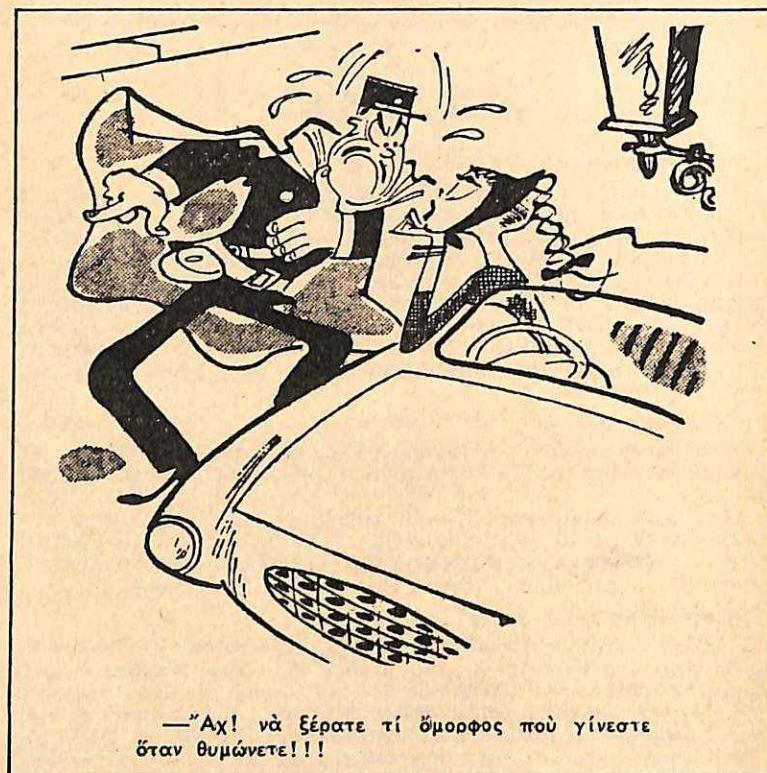
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

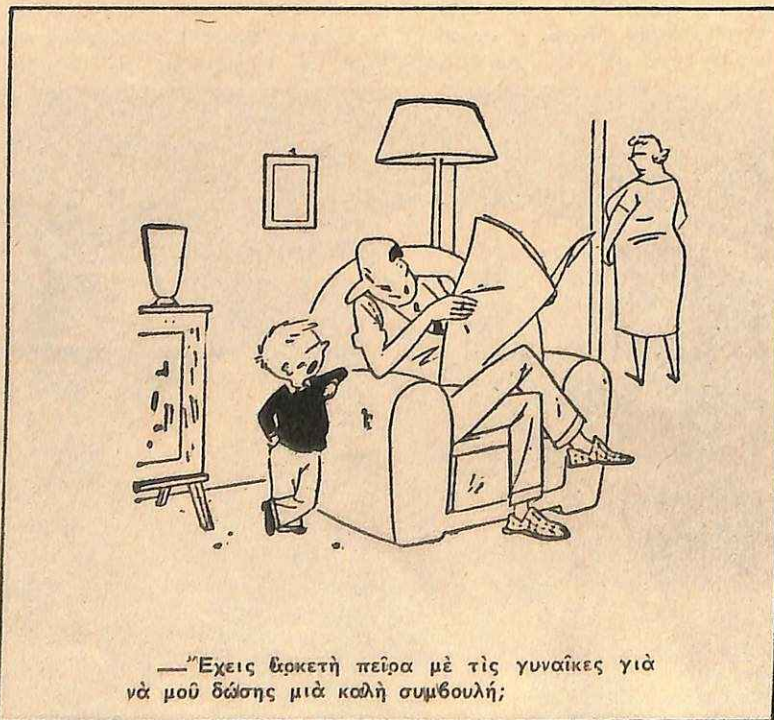
—Σφάξαμε τὸν κόκορα κ' ἔτσι βάλαμε ἓνα
ξυπνητήρι γιὰ νὰ ξυπνοῦν τὰ πουλερικά τὸ πρωί.

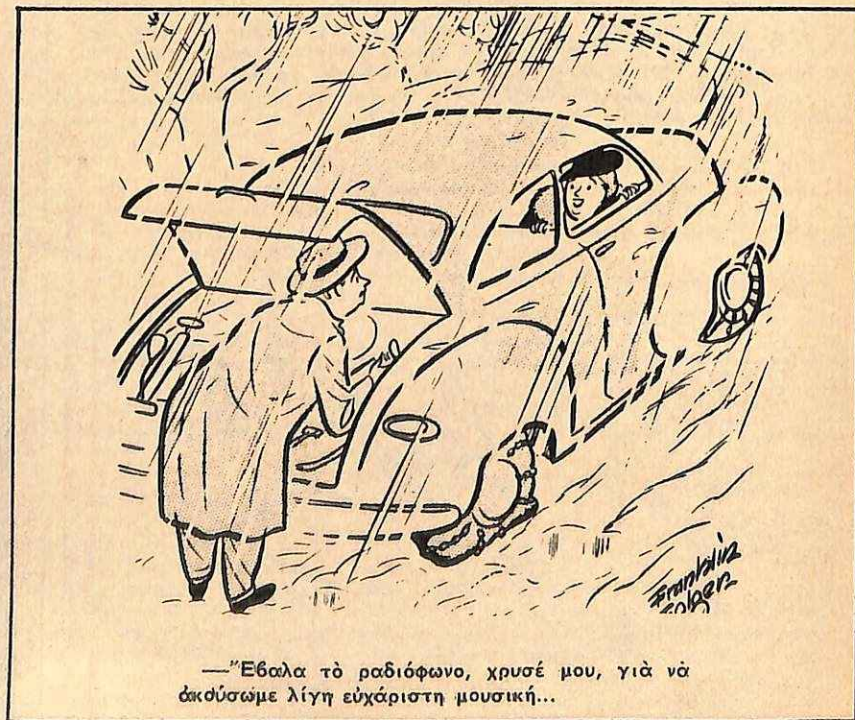
—'Επὶ τέλους κ' ἓνα ἔργο μὲ «χάπυ ἔντ»!!!

—'Αχ! νὰ ξέρατε τί ὁμορφος πού γίνεστε
ὅταν θυμώνετε!!!

—'Εχεις ἱερκετὴ πείρα μὲ τὶς γυναῖκες γιὰ
νὰ μοῦ δώσης μιὰ καλὴ συμβουλὴ;

—'Εβαλα τὸ ραδιόφωνο, χρυσέ μου, γιὰ νὰ
ἀκούσῳ μερὴ εὐχάριστη μουσικὴ...

Καὶ τὰ δύο ἀπαραίτητα!

ΤΡΙΝΑΛ

Εἶναι ἀποτελεσματικὴ σκό-
νη καθαρισμοῦ μὲ θάσι τὸ
ΦΩΣΦΟΡΙΚΟΝ ΤΡΙΝΑΤΡΙΟΝ
πού παράγει μόνον ἡ Ἑται-
ρία Λιπασμάτων στὴν Ἑλ-
λάδα.

- Δὲν περιέχει ποτάσσα οὔτε
ἄλλες οὐσίες πού κατα-
στρέφουν εὐπαδῇ ἀντικείμε-
να καὶ προσβάλουν τὰ χέρια.
- Μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ,
σὲ ὅτιδήποτε νερὸ ἀκόμη
καὶ θαλάσσιο.
- Εἶναι τὸ ποῖο τέλειο καὶ οἰ-
κονομικὸ μέσο καθαρισμοῦ
γιὰ κάθε χρῆσι.

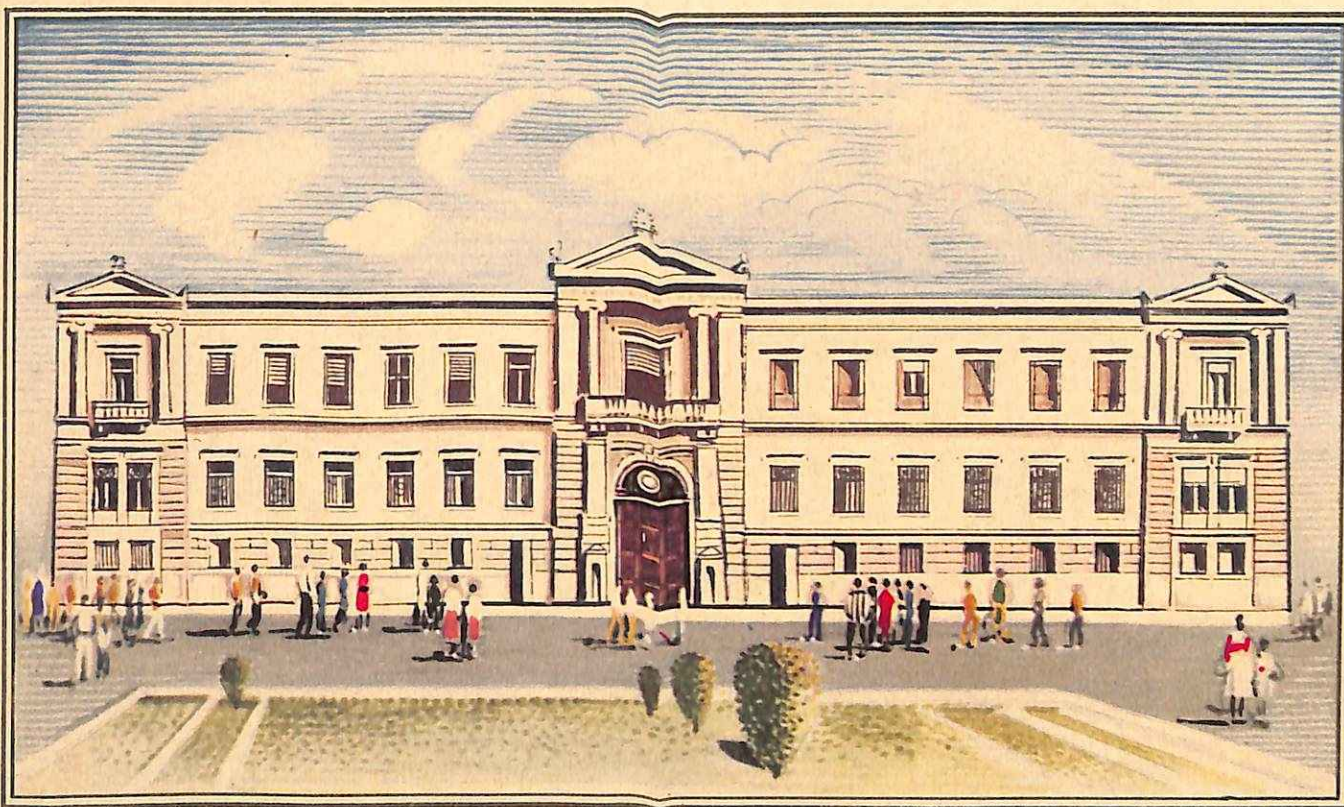
ΟΞΑΛ

- Ἐντομοκτόνον ἡγχυμένης
ἀποτελεσματικότητος οἰκί-
κῆς χρήσεως.
- Τὸ ΟΞΑΛ περιέχει πύρε-
θρον D.D.T. καὶ ἄλλες ἔντο-
μοκτόνες οὐσίες.
- Καταπολεμᾷ ἀποτελεσματι-
κῶς ὅλα τὰ ἔντομα: Μυῖγες
— σκνίπες — κουνούπια — κο-
ρέους — Κατσαρίδες — ψύλ-
λους — Μερμήγκια καὶ ἄλλα
ἔντομα.
- Ἡ δράσις τοῦ ἔντομοκτό-
νου ΟΞΑΛ διαρκεῖ ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
— ΑΘΗΝΑΙ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΑΙΟΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ

